

CAPVT VIII.

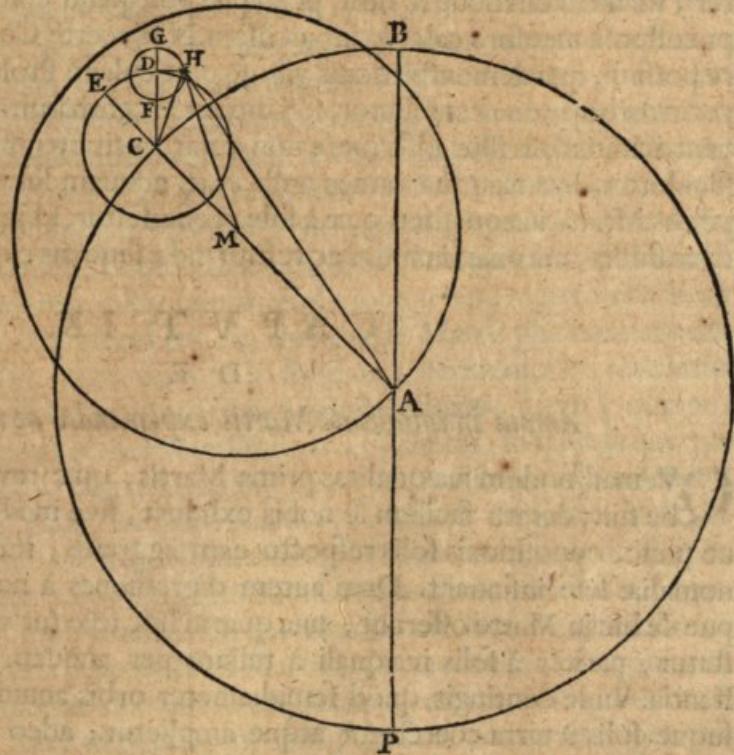
DE

Redintegratione cursus Martis, ratione primæ inæqualitatis, que in oppositione veri loci solis undique per orbem ipsius appetet.

PHænomena Martis acronychia examinando ac restituendo haud plane eadem, qua reliqua superiora, methodo, tabulis Rheinholdinis accommodabimus. Quanquam enim prosthaphæresis, seu prima inæqualitas hujus, longe, ad votum nostrum, contractior fiat, dum extrema nocturnæ fulsiones ejusdem in verum quoque oppositum solis reducantur: tamen eadem undiq; per eccentricum orbem, seu quod nobis idem est, homocentricum cum binis circellis concinnandæ, (dum rationi Geometricæ, quā Copernicus introduxit, potius insistamus) à priore restitutione Tychonica, prosthaphæresium per orbitam Martis distribuendarum respectu, parum abludunt. Siquidem & heic non tertia pars totius inæqualitatis eccentricæ semidiametro circelli secundi seu æquatorei, ut in duobus superioribus, sed quarta duntaxat cedit. Nam quum complicata quantitas utriusque epicycli ex observationibus reperiatur 18550, qualium radius orbis est 100000, proportione 5⁷:8 sic quam proxime ostensa, quæ quidem Ptolemæo quintupla exacte fuit; erit in adjecto schemate & Tychonis hypothesi, cui Martis apparentias applicare superius promisimus, semidiameter epicycli majoris CD 14840, minoris DH 3710. In reliquis vero declaratio ultimæ figuræ capit is secundi per omnia admittitur, hoc saltim considerato, quod hic solis orbis ex M tellure duabus in locis ab orbita Martis fecetur; unde tam hac, quam Copernicæa hypothesi sequitur, quod Mars acronychius terræ, quam sol, longe vicinior fiat.

Hypothesis Martis in forma Tychonica, acronychium ejus situm representans.

Vlterius autem pro correctione neoterica tabularum Prutenicarum, longitudini Martis mediae ad finem anni 1600 adjiciuntur 6¹/₂ m. sed apogæo vix sesquiterium minutum, ut sit eo tempore, exclusa æquinoctiorum præcessione, in o gr. 35 min. Leonis, quam quoque constitutio nem Iohannes Keplerus in locuplete admodum de Marte commentario retinet. ex his vero datis catalogum eidem commentario inseratum nostris quoque bis binis acronychiis observatis continuabimus, ut requisita & discrimina uno oculi intuitu, more solito, in tabella conspiciantur.

Repræsentatio quatuordecim extremarum Martis fulsionum veræ solis oppositioni accommodatarum, una cum temporum momentis & motibus mediis juxta præmissam restitutionem hisce correspondentibus, & in veros conversis, cum adjectis differentiis.

Nu- mer.	Ann.	Mens.	D.	H. M.	Long.obs.	Long.simpl.	Anomalia.	Præc.aeq.	Long. sup.	Diffe.	
I	1580	Nov.	18	I 30	II 6 27 $\frac{1}{2}$ 0 27 54 35 4 27 II 10 27 57 50 II 6 27 $\frac{1}{2}$ 0	Sig. Sex. o I II 0 27 54 35 4 27 II 10 27 57 50 II 6 27 $\frac{1}{2}$ 0	Sex. o I II 0 27 57 50 II 6 27 $\frac{1}{2}$ 0	Sig. o			
II	1582	Dec.	28	4 0	25 16 54 $\frac{1}{2}$ I 11 28 40 5 10 44 20 27 59 10 25 16 55 $\frac{1}{2}$ I +						
III	1585	Jan.	30	19 15	Ω 21 35 $\frac{1}{2}$ I 52 10 10 5 25 30 28 I 5 Ω 21 37 0 0 $\frac{1}{6}$ +						
IV	1587	Mart.	6	7 20	η 25 42 2 32 47 35 0 32 2 40 28 3 0 η 25 42 $\frac{1}{6}$ 0 $\frac{1}{6}$ +						
V	1589	April.	14	6 20	η 4 23 3 16 16 20 I 15 31 10 28 5 0 η 4 26 $\frac{1}{2}$ 3 $\frac{1}{2}$ +						
VI	1591	Iunii	8	7 45	→ 26 42 4 7 40 5 2 6 54 23 28 6 45 → 26 45 $\frac{1}{2}$ 3 $\frac{1}{2}$ +						
VII	1593	Aug.	25	17 30	X 12 15 5 11 49 20 3 11 3 20 28 8 40 X 12 14 $\frac{1}{2}$ 0 $\frac{1}{4}$ -						
VIII	1595	Octo.	31	0 40	Υ 17 30 $\frac{1}{2}$ 0 9 6 40 4 8 20 0 28 10 25 Υ 17 29 $\frac{1}{2}$ 1 $\frac{1}{2}$ -						
IX	1597	Dec.	13	16 0	25 2 27 0 55 2 30 4 54 15 25 28 12 20 25 2 26 I -						
X	1600	Iunii	18	14 0	Ω 8.37 I 36 24 45 5 35 37 10 28 14 5 Ω 8 37 $\frac{1}{2}$ 0 $\frac{1}{6}$ +						
XI	1602	Feb.	20	14 15	η 12 26 2 16 46 35 0 15 58 40 28 15 55 η 12 24 2 -						
XII	1604	Mart.	28	16 20	Δ 18 36 $\frac{1}{2}$ 2 58 45 20 0 57 57 0 28 17 50 Δ 18 36 $\frac{1}{2}$ 3 $\frac{1}{2}$ +						
XIII	1608	Iulii	24	2 0	Δ 11 10 4 45 53 15 2 45 14 30 28 21 45 Δ 11 13 $\frac{1}{2}$ 3 $\frac{1}{2}$ +						
XIV	1610	Oct.	8	16 50	Υ 25 30 5 48 35 0 3 47 55 20 28 23 50 Υ 25 26 $\frac{1}{2}$ 3 $\frac{1}{2}$ -						

In hisce quatuordecim locis acronychiis Martis summa sedulitate cœlitus extantatis, & ad correctos motus medios collatis, differentia maxima fere ubiq; inter 3 m. ultro citroque se sistit, præcipue postquam epicyclorum semidiametros præostensa mensura calculo subjecissē. Neq; certe Copernicum satis intelligere possum, qua demonstrationis via 40 particulas è Ptolemaicis 1500 p. qualium radius orbis 10000 censematur, soli distantiae centrorum demtas, alterationi eccentricitatis solis illic adscribere non dubitaverit. etenim modo hęc mutationem seculorum decursu (quæ tamen nulla erat) unquam subiisset, tum demum annuæ potius Martis inæqualitatı, quæ à sole proficiscitur, id jure meritoque attribuendum fuisset, cui examinandæ ac restituendæ sequens caput destinamus.

C A P V T I X.

D E

Annua inæqualitate Martis exploranda ac restituenda.

Quemadmodum inæqualitas prima Martis, quæ revolutionis in proprio orbis fuit, curatu facilem se nobis exhibuit, sive mediæ, ut olim, sive veræ, ut nunc, oppositionis solis respectu eam aggressis; ita annuæ hujus plures anomaliae sese insinuant. Duæ autem digressiones à norma superiorum præcipue se hic in Marte offerunt; una quæ in hoc solo (ut videtur) planeta manifestatur, pariter à solis inæquali à tellure per annuam suam revolutionem distantia. Vnde contingit, quod semidiameter orbis anni heic pro accessu recessuque solis à terra coarctetur atque amplietur; adeo quidem conformiter in hoc fidere, postquam phænomena ejus ad verum motum solis directa sunt, (prius enim dum ad medium solis situm eadem disposuimus, contrarietatis aleam heic lusimus, cuius rei causam insignis illa non solum apogæi, sed etiam prosthæphæreos mutatio bene consideranti per collationem explicabit) ut Iohannes Kepplerus afferere non dubitarit, imo observationibus quoque demonstrare, dimidiam

dimidiā Solis eccentricitatem sic proportionaliter in Martis annua per orbem terrae, seu Solis circumductione apparituram. Vnde quoque fieri existimat; quod Sol & singula erratica sidera, dimidiā duntaxat totius digressionis suæ partem, per eccentricum distantiae centrorum mundi atque orbis planetæ relinquant; reliquam vero dimidiā in æquationem apogæi & perigæi; &c. concedant. Vnius itaque Martis apparentiis se ostendisse arbitratur ipsissimum Solem omnium mundi phænomenon centrum constitui. Quod tum demum pro verissimo amplectemur, quando in reliquis quoque Keplerus idem absq; torsione convincerit. Quod certe neq; in superioribus Saturno & Iove, neq; Luna, per apparentias ipsorum hactenus facere potuimus, nec in sequentibus Venere ac Mercurio facturos nos sperabimus, ut omni contentione eo feramur. Vnde potius pleraq; hæc erratica sidera sua peculiaria in secundis inæqualitatibus, tanquam quædam symptomata, tam radiis à solaribus, quam aliis causis, pati credendum putabo, Lunam præcipue & Martem tanquam Soli præ cæteris natura cognatiōres.

De Marte autem peculiare indicium esse possit, ipsum scilicet Solis à terra alterationem etiam in eccentrico æmulari, dum in hujus oppositu, qui contraria quodammodo lege Solis apogæo, Martis perigæo, & versa vice per orbes revolutionum contingit, prosthaphæres suas commutat: unde fortasse evenit, quod circa perigæum eccentrici Martis, majores paulo quam in cæteris planetis illæ requirantur, Sole scilicet tum proprius apogæo versante, ac Martem acronychium in majorem ad terram appropinquationem trahente; & contra minores circa apogæum Sole humiliore à terra facto: quamvis certe hæc conjectura tum demum veritati ex omni parte respondebit, si (quod tamen hic non fit) apogæus planetæ Solis esset conjunctus.

Altera autem inæqualitas circa annum orbem Martis in eo appareat, quod semidiameter orbis anni major semper circa apogæum quam perigæum eccentrici ab observatis per triangulorum ratiocinium eliciatur, atque distantia à terra alias in eccentrico permitteret. Quod quidem non solum in veteri nostra ad medium Solis restauratione, sed & hac nova quoque satis evidenter se prodit; licet minori longe à tellure differentia Martis eccentrici hic in utraque absidum intercedente. Neque est quod quisquam hanc inæqualitatem totalem inde oriū conjiciat, quod Ptolemaicam æquationis rationem quæ ἀγεωμέτρητος est, declinantes, paulo plus quam dimidiā totius eccentricitatis partem absidum differentiæ in Marte relinquamus; siquidem nec hujus ad Ptolemæum ita sufficiet reduc[t]io, quin adhuc majorem distantiarum æquationem heic requiramus. Vnde evenerat quod Iohannes Keplerus hanc in anni orbis Martis phænomenis discrepantium eccentrico (ut etiam videtur) in solidum adscribens, alias revolutionum hypotheses pro consuetis eccentricis excogitare conatus fuerit; quippe à circulo deficients & figuras ovales vel ellipticas æmulantes; in quibus quoque æquales revolutionum arcus non prorsus æqualibus temporibus respondebunt, Sole scilicet motuum omnium directore planetas circum se dispositos nunc intentius, nunc vero remissius ciente. Nos autem gravissimis causis moti, Copernicæ illud, quod motus corporum cœlestium sit æqualis & circularis perpetuus, vel è circularibus compositus, in Astronomia maximi facimus, & quasi unicæ tuemur; nec certe aliter propter tales Martias aut quorundam aliorum anomalias sentire possumus, neque debemus, antequam necessitas id imposuerit, ut circularia sive simplicia, sive, ut plurimum, complicata & composita, per quæ omnes pene hujusmodi incurvatae figurentur, tum etiam rectæ plane lineæ describi possunt, officium suum circa omnimodam phænomenon cœlestium representationem deposuerint. Quin potius hæc licet materialia non constituamus; In disputatione realia tamen, ac ejusmodi esse affirmare non dubitamus, quæ centrorum vi ac publ. de hypothefibus, Fe. virtute armata, conversiones suas temporibus æqualibus commensurabiles absolvunt; veluti hæc alibi à nobis fusijs disceptata reperiuntur.

Copernic. lib.
I. c. 4. Tycho
Brahe axioma
Astron. vocat
lib. 1. Progym.
pag. 11.

Librationi itaque sive eccentrici, sive orbis annui Martis, si id, quod huic præterea, penes absidas illius, inæqualitatis contingit, attribuamus, nihil contra receptam Astronomorum consuetudinem delinquimus; quando eam tam primo mobili, quam phænomenis Mercurialibus salvandis Copernicum adhibuisse constet. Quod & nos superius in Luna factitavimus.

His præmissis, observationes aggrediendum est; unde eorum, quæ nunc de annua inæqualitate insuper attigimus, redargutio clarus emergat. In examine autem observationum, hanc cum superioribus methodum observabimus, ut hypothesin Martis prius ad unicam observationem pro semidiametri orbis annui investigatione resolvamus, eamque quæ medio eccentrici loco quam proxime haberi queat. Deinde reliqua supra infraque tam in apogæo ac perigæo eccentrici Martis, quam Solis, ad eandem plane calculi subductionem ac methodum explorabimus.

Anno 1594, Ianuar. d. 3, h. 7 verspertina longitudo Martis Vraniburgi à nobis observata est 18 gr. 38 m. V; cui tempori hi motus respondent correcti:

Media longitudo eccentrici Martis

Sex. Gr. Mi. Sec.

○	48	23	30
4	19	42	20
	10	33	30
	58	57	0
b	23	30	40
3	54	33	40

Anomalia eccentrici

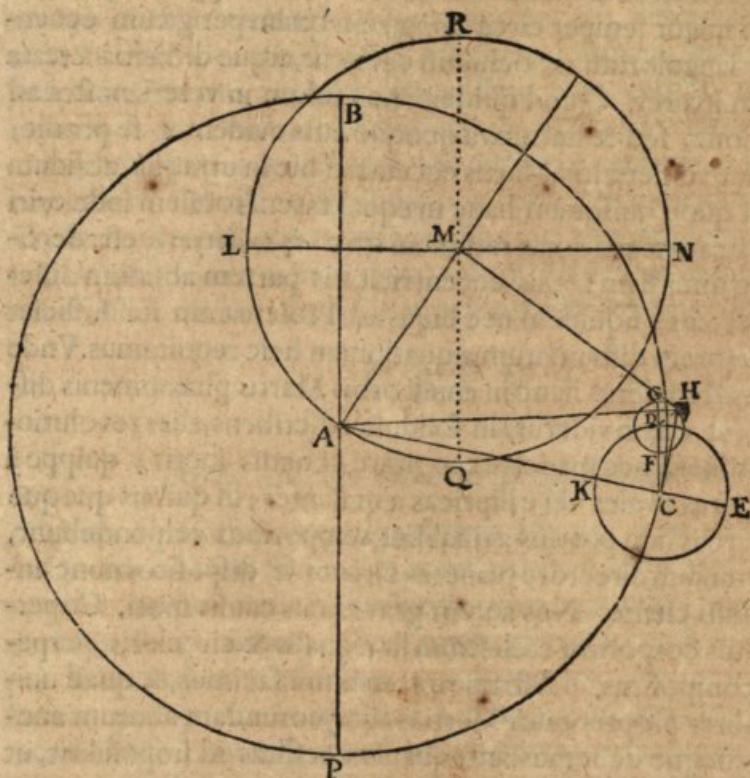
Ergo prosthaphæresis adjectiva

Vnde vera longitudo eccentrici Martis ab æquinoctio

Verus autem locus Solis

Ergo anomalia orbis annui

His inventis, hypothesis Martis in forma Tychoniana applicatur in hunc modum.

A M H, hic laborandum fuerit; itaque postquam angulus C A H satis pro restituzione inæqualitatis eccentrici Martis è superioribus constiterit esse 10 gr. 33 min. 30 sec. primo quærimus A H hoc modo.

Anomalia eccentrici ultra semicirculum, nempe arcus P C, cui æqualis K D est 79 gr. 42 m. 20 sec. proinde hujus duplum 159 gr. 24 m. 40 sec. angulum

Sit A L N orbis solis descriptus super centro terræ M: super A vero distante ab L per arcum L A, quem sol vero suo motu à situ acronychio in L confecerat, describatur orbis Martis B P C, deinde primus epicyclus super C ac secundus super D, ad eam, quæ sæpe superius est demonstrata, revolutionum normam. quoniam vero pro inventione semidiametri orbis solis M A in annuis Martis apparet, ac triangulo

Ium H D C ex lege revolutionum mensurat. at quoniam simul latera eundem hunc angulum H D C comprehendentia superiori capite dantur, utputa epicyclorum orbis semidiametri, & quidem non solummodo dantur, sed in certa quoque ad invicem, hoc est quadrupla proportione; revelatur itaque compendiosissime (juxta ea quae à nobis in triangulis priore tomo sunt ostensa) angulus D C H 4 gr. 5 m. 20 sec. quo excessu anomaliæ addito, erit angulus A C H 83 gr. 47 m. 40 sec. quo cum angulo prosthaphæreos C A H complicato, & aggregato à semicirculo rejecto, remanet angulus C H A 85 gr. 38 m. 50 sec. trianguli itaque A C H datorum angulorum, & præterea radii A C 10000000, invenitur A H quæsitum 9969763: hoc acquisito latere, erunt in triangulo A M H præter dictum latus A H omnes anguli noti; acta siquidem, ut oportet, linea L M N, parallela A H, erit angulus M A H æqualis angulo L M A: sed anomalia orbis annui M A H datur 54 gr. 33 min. 40 sec. angulus vero ad H commutationis seu differentiæ inter verum locum Martis eccentrici ac ejusdem observati colligitur 40 gra. 19 min. 0 sec. his duobus aggregatis, & à semicirculo summa subducta, emerget angulus H M A 85 gr. 7 mi. 20 sec. reperitur itaque ex his M A semidiameter orbis quæsita 64738, qualium radius A C est 100000, quando scilicet sol prope perigænum fuerit, sed Mars circa medium in eccentrico elongationem.

*Prop. 29.
lib. 1. Eucli.*

Ad hoc autem exemplum, & quasi paradigma in sequentibus reliquis observationis Martis, juxta apogæum & perigæum ejus, pariterque solis, pro differentiæ semidiametri orbis Martis cognoscenda, quia operando sumus progressi; proinde in hisce sufficiet ipsas observationes Tychonicas è commentario Keppleri desumptas, ac præcipua momenta, pro dictæ semidiametri orbis investigatione, conspectui exposuisse.

Observationes autem he sunt

Circa apogæum eccentrici Martis.

Anno 1600, Martii d. 6 h. 8 $\frac{1}{2}$ Mars fuit in 29 gr. 18 min. 5; in media circa distantiæ à terra.

*Comment. Ioh.
Keppl.
cap. 24.*

Anno 1587, Ianuar. d. 1 h. 7 m. 8 mane Mars fuit in 1 grad. 4 $\frac{1}{2}$ min. 50 juxta perigæum Solis.

Circa perigæum Martis eccentrici.

Anno 1591, Septemb. d. 26 h. 7 $\frac{1}{2}$ Mars in 18 grad. 36 min. 50 in mediocri distantiæ Solis à terra.

Anno 1589, Novemb. d. 1 h. 6 $\frac{1}{2}$ Mars in 20 gr. 59 $\frac{1}{2}$ min. 50 medio loco inter perigæum, & medium elongationem Solis à terra.

Hinc reliqua præcipua quæ per supputationem veniunt sequens tabella complectitur.

Iuxta apogæum Martis.

Verus locus eccentrici ♂	Distan. à centro	Verus locus Solis	Angulus commuta. ♂	Anomalia orbis	Semidiameter orbis prove- niens.
S. G. M. S.	Particula	S. G. M.	G. M. S.	S. G. M.	
I 4 29 32 5	1112970	11 26 37 0	30 14 5	6 27 4 $\frac{1}{2}$	66586
II 4 27 17 20	1112950	9 20 39 $\frac{1}{2}$	33 47 15	4 23 22 0	65691

Iuxta perigæum Martis.

I	11 4 24 0	889149	6 12 45 $\frac{1}{2}$	45 48 0	7 8 21 $\frac{1}{2}$	64077
II	10 29 55 0	888800	7 19 14 0	38 55 40	8 19 19 0	63394

Ex hisce colligitur differentia inter binas semidiametros orbis annui in apogæo eccentrici Martis inventas 895: sed in ejusdem perigæo 683, inæquali distantia solis à tellure utrobique directe attribuenda. Siquidem distantia hujus decrescente, ambitus orbis annui coarctatur, & versa vice, accrescente dilatatur. Cæterum quandoquidem solis hic utrobique defectus reperiatur tam à media elongatione, quam imo situ, proinde adhibito vero hujus motu una cum loco apogæi ejusdem, certe ex datis, in cognitionem plenæ inæqualitatis, quam sol inter apogæum & perigæum suum orbi annuo Martis inferat, commodissime & compendiosissime pervenimus hoc modo:

Describatur ex A circulus BCD, epicyclum solis annum repræsentans, & apogæum ejusdem in B, perigæum in D demonstrans, ut & medietatem elongationis in C & H, postquam ad angulos rectos diametraliter ad centrum fuerit bisectus, lineis videlicet BD & CH. hinc anomalia solis coæquata (quam non modo rectius, sed & compendiosius quam medium hic usurpabimus, tam scilicet vero loco solis, quam apogæi ejusdem ut plurimum præcongnitis) adhibetur, ac quæ petimus, ad proportionem sinuum rectorum accommodata, facile obtinebimus; ut in exemplo primo juxta apogæum Martis locus solis est 11 fig. 26 grad. 37 min. apogæus 3 grad. 5 min. 39 sec. Ergo anomalia 8 fig. 20 gr. 58 m. unde rejectis sex signis, colligitur sol in eccentrico suo à perigæo exaltatus 80 g. 58 min. quæ linea FG semidiametro AH parallela infra eandem repræsentantur, in qua arcus DG sinus rectus ostenditur; at sinus complementi hujus arcus, utputa 9 gr. 2 min. est 1570091 per lineam FA indicatus, per quam quoque ipse defectus solis à media elongatione mensuratur. Hoc dato, erit similiter in altera circa apogæum eccentrici Martis observatione progreiēdūper anomaliam sc. solis coæquatā, quæ invenitur 6 fig. 15 g. 11 m. remotis enim & hic 6 fig. datur distantia solis à perigæo in circulo suo DL 15 gr. 11 m. cujus quoq; complementi 74 g. 49 mi. sinus LM est 9650927; à quo priore 1570091 sublato, remanet linea quæfita KF 8080836: quæ ut se habet ad differentiam 895 ex observatione emergentem, sic tota diameter BD 2000000 ad quotientem 2215, qui quidem numerus integrum inæqualitatē hic demonstrat, quam sol in apogæo & perigæo suo versans orbi Martis annuo adfert, radio eccentrici Martis 10000 sumpto.

Eodem plane modo in perigæo eccentrici Martis, per anomalias solis veras, atque differentiam ibidem inter binas observationes inventam, superiusque inculcatam 683, reperimus dictam inæqualitatem 2415. differentia itaque à priori est 200, cujus dimidium à majori subductum, vel minori additum, reddit hic eandem limitatam 2315 p.

Cæterum ut & aliis testimoniis mensura inæqualitatis hujus stabiiliatur, nos insigni Keppleri industria freti: inter observata ex iis quæ ipse è Tychonicis, proximis diebus utrinque in Huena habitis, enuclearat, ac uni eidēq; Martis eccentrici loco quam proxime accommodarat, bina sequentia producemus. Quorum prius anno 1585, die 10 Maji, h. 6, m. 11, mane Martem in 26 gr. 54 $\frac{1}{2}$ mi. Ω constituit. Posterius autem anno 1590, d. 31 Decemb. h. 4, mi. 44, similiter mane; eundem Martem in 9 gr. 46 $\frac{1}{2}$ min. ν ponit. fuerat autem priori tempore solus verus locus in 28 gr. 55 $\frac{1}{2}$ min. ρ: Martis in eccentrico in 5 gr. 22 min. ϖ, Posteriori autem sol erat in 19 gr. 6 $\frac{1}{2}$ min. ψ: sed tum Mars in 6 gr. 25 $\frac{1}{2}$ min. ϖ. adeo quidem, ut ob binas solis distantias ab invicem, maxima pene inæqualitas ab iisdem proveniens insinuaretur: minimus vero & pene insensibilis error per eccentricū Martis relinquatur. Ex datis autem idem Kepplerus ad prius tem-

pus, sole apogæo suo appropinquante, semidiametrum annui orbis Martis 62227 p. sed ad posterius, sole scilicet prope perigæum versante, eandem 60291 calculo suo adinvenit, supposita & heic studiose in tali eccentrici anomalia, distantia Martis à centro orbis 100000. Hujus autem certa mensura: præmissa scilicet restitu-
tione nostra eccentrici, quandoquidem circa 109000 quam proxime commo-
retur; proinde differentiam saltim, quam ille nobis hic reliquit 1936, si in 109000
multiplicaveris, & summam in radium divisoris, provenit vera 2110: in qua certe
minime omnium errabimus, dum sola differentia pro semidiam. orbis annui Martis
computationi heic subjiciatur. Cæterum ut hanc inventam differentiam ad ple-
nam inæqualitatem, quæ à diversis in Marte solaribus distantiis contingit, per
proportionem finuū præmissam extendamus, eodem modo quo superius ~~ex~~
~~partia~~ instituta (nisi quod hic arcuum distantiarum complementa invicem ag-
gregantur) educitur maxima inæqualitas BD 2375 p. At hæc antea è limita-
tione juxta apogæum & perigæum eccentrici fuit 2315 p. differentia itaque est
60 p. & dimidium 30 p. unde ultimo limitata hæc inæqualitas 2345 exit, pro qua
nos (ut Kepplerio vicinior reddatur, etiamsi paululum dimidiam mensuram ec-
centricitatis solis, à nobis supra inventæ, excedat) 2350 maximam ponamus,
qualium radius orbis eccentrici Martis est 100000.

*Lib. priore
Theor. cap. 5.*

Atqui hæc de priore proposita inæqualitate annui orbis Martis. Altera sequi-
tur, quæ eccentricum ejusdem planetæ respicit. Hæc autem ex iis observatio-
nibus ac differentiis, quas circa apogæum & perigæum eccentrici Martis exan-
tlatas antea præmisimus, ita se habet, ut quando ubique ad medium distantiam
solis à tellure, quæ ipsis observationibus, per usitatam nostram reductionem, pro-
venerat, semidiameter orbis annui in Marte consideratur, appareat in apogæo ec-
centrici ejus 667875; in perigæo vero 642025: & ideo media 654950, qualium
radius eccentrici 100000 p. censetur, quam differentiam inter maximam &
minimam 25850 in proportione cum altera quæ è sole profluxit, vide-
licet 23500; (nam & illam quoque ad hanc radii orbis mensuram una siphra
augeri oportet) se habebit ut 11 ad 10. Vnde una data, altera citra molestiam
acquiritur. Idcirco super priore, nempe solis, sequentem tabellam saltim concin-
navimus, superiore proxima methodo extructam; pro iis scilicet, qui ex ipsa hy-
pothesi per triangulorum ratiocinium reliqua phænomena Martis nobiscum e-
nucleatus scrutanda ducunt; veluti exemplo deinde monstrabimus. Fit autem
hoc modo ex utraque anomalia, semidiameter annui orbis Martis omnium mi-
nima, tam Marte quam sole in perigæis eccentrici sui commorantibus 630275;
sed maxima in apogæis utriusque 679625, quarum differentia est 49350, ut ex
observationum, & eorum quæ modo præmisimus, collatione liquet, cuius qui-
dem dimidium, ad quod cæteroquin limitatione pervenire licuisset, aberratio-
nen duorum ferme graduum phænomenis Martis in illis locis ingereret.

Hæc autem gemina inæqualitas circa annum orbem Martis residens, quamvis
à causa dispari profiscatur: tamen quia annuæ conversioni solummodo acci-
dit, proinde orbi anno utramque salvandam quasi conjunctim appendimus, ra-
tione libramenti per diametrum theoræ lunæ superius ostensa, potius quam al-
teram, quæ ab eccentrico Martis fluit, axis libratione in eodem excusamus.

Præter has autem binas inæqualitates annui orbis Martis, & tertia reperitur,
quam inclinatio orbis eccentrici hujus, ut reliquorum, ad eclipticam seu orbem
annuum, (præter eam quæ reductione contingit) in locis maximarum inclina-
tionum potissimum pervenientem causatur. Sed quia hæc haud magni momenti
est, & nondum hic, ubi maxima reperitur, usque ad 4 m. se extendit, dum incli-
nationem Martis 1 gr. 50 m. in latitudinem statuamus, atque usurpemus, idcirco
eandem tam in superioribus quam Martio fidere scientes præterimus, ne novo
adhuc atque difficile labore theoriam hujus planetæ aggravare velle videamur.
Atq; haec tenus de Martis neoterica secundum longitud. restituzione. Ta-

Tabula analogiam distantiæ Solis ab apogœo, in annuo orbe
Martis, ad singulos binos gradus ostendens.

o Sexagen.			i Sexagen.			z Sexagen.		
		Diffe.			Diffe.			Diffe.
0	23500		17625			5875		60
2	23493	7	17266	359		5523	352	58
4	23471	22	16900	366		5179	344	56
6	23436	35	16529	371		4843	336	54
8	23386	50	16152	377		4515	328	52
10	23321	65	15770	382		4197	318	50
12	23244	77	15381	389		3888	309	48
14	23151	93	14989	392		3588	300	46
16	23045	106	14593	396		3298	290	44
18	22925	120	14199	400		3018	280	42
20	22791	134	13790	403		3748	270	40
22	22643	148	13386	404		2490	258	38
24	22484	159	12979	407		2244	246	36
26	22311	173	12570	409		2009	235	34
28	22125	186	12160	410		1784	225	32
30	21927	198	11750	410		1573	211	30
32	21716	211	11340	410		1375	198	28
34	21491	225	10930	410		1189	186	26
36	21256	235	10521	409		1016	173	24
38	21010	246	10114	407		857	159	22
40	20752	258	9710	404		709	148	20
42	20482	270	9307	403		575	134	18
44	20202	280	8907	400		455	120	16
46	19912	290	8511	396		349	106	14
48	19612	300	8119	392		256	93	12
50	19303	309	7730	389		179	77	10
52	18985	318	7348	382		114	65	8
54	18657	328	6971	377		64	50	6
56	18321	336	6600	371		29	35	4
58	17977	344	6234	366		7	22	2
60	27625	352	5875	359		0	7	0
5 Sexagen.			4 Sexagen.			3 Sexagen.		

Vfus tabulæ præcedentis.

Data anomalia tam Solis quam Martis coæquata; primo Solis anomalia tabulam affixam ingrediendum est, cum sexagenis scilicet supra infraque adscriptis, & gradibus ad marginem utrinque integris proximeque minoribus; secundum

quam

quam in area adjacente ratio distantiae solis a perigaeo capienda est, emendatione pro adjectis anomaliae minutis &c. per additas inter binos gradus differentias, prout opus fuerit, facta, deinde exscripta distantia solis emendata seorsim servanda est. Hinc eodem modo per anomiam eccentrici Martis fiet in tabulam dictam introitus, & distantia in area inventa exscribatur atque emendetur; sed haec emendata, per numerum undenarium confessim multiplicabitur, ac productum in denarium divisum, superiori distantiae solis antea servatae adjicetur. Aggregatum vero ex his duobus quando mensuræ semidiametri orbis Martis in perigaeo 630275 superius taxatae (ut semper fiet) addatur, conflatur dicta orbis semidiameter pro utriusque novæ anomaliae hujus emendatione ut & superius demonstratum ac ordinatum est, & mox exemplo docebitur.

*Convenientius
supponitus mi-
nima semidia-
meter orbis
Martis 631000.
vide infra sub
finem cap. 12.*

Exemplum tabulæ præcedentis usum, adeoque integræ Martis Theoriæ analysin in triangulis ostendens.

Vt veritas nunc restitutæ à nobis hypotheseos Martis uberioris innoteat, & simul quoque qua ratione singula triangulorum computationi pro vero motu ipsius acquirendo demandentur, animadversionem quandam nostram selegimus exempli loco ponendam, quando scilicet Mars cum stella in genu boreali & supremo geminorum congregiebatur; id autem erat anno 1613, d. 25 Mart. h. 4 mane: vespere enim proxime præcedente circa h. 8, distabat Mars ab eadē stella in antecedentia signorum 10 m. vespere vero proxime sequente juxta eandē horam transierat Mars dictam stellā in consequentia per 20 m. ut sic motus ejus diurnus esset 30 m. velut calculus Copernicæus eundem quoq; quam proxime exhibit. Vnde concludimus partilem quam proxime fuisse Martis & stellæ hujus dicto tempore copulam: & quia longitudo ejusdem stellæ reducta reperiatur in 4 g. 31 $\frac{1}{3}$ m. cum latitudine 2 g. 11 m. bor. erat igitur idem Martiæ stellæ locus.

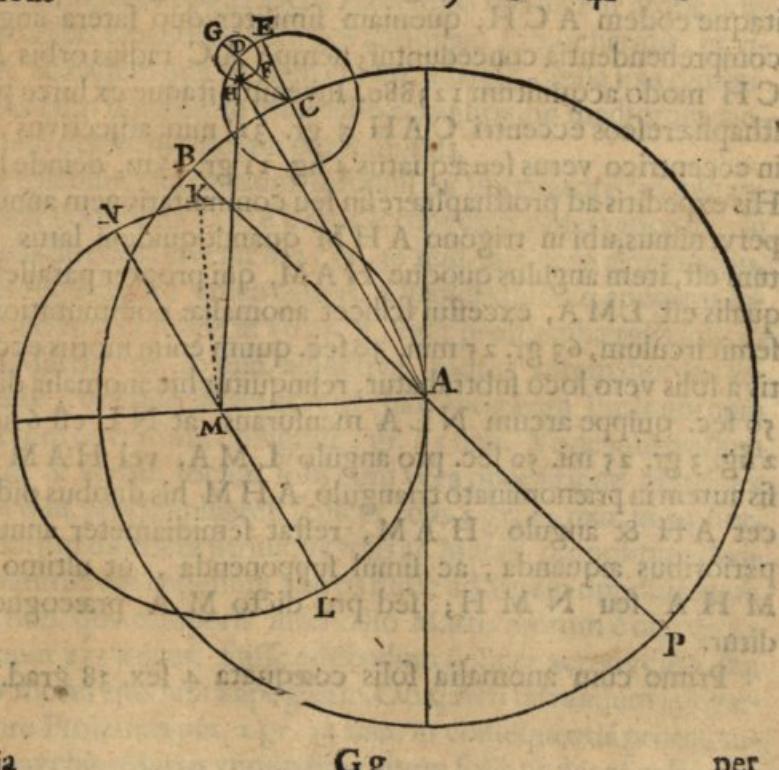
Ad hoc tempus hi motus correcti reperiuntur

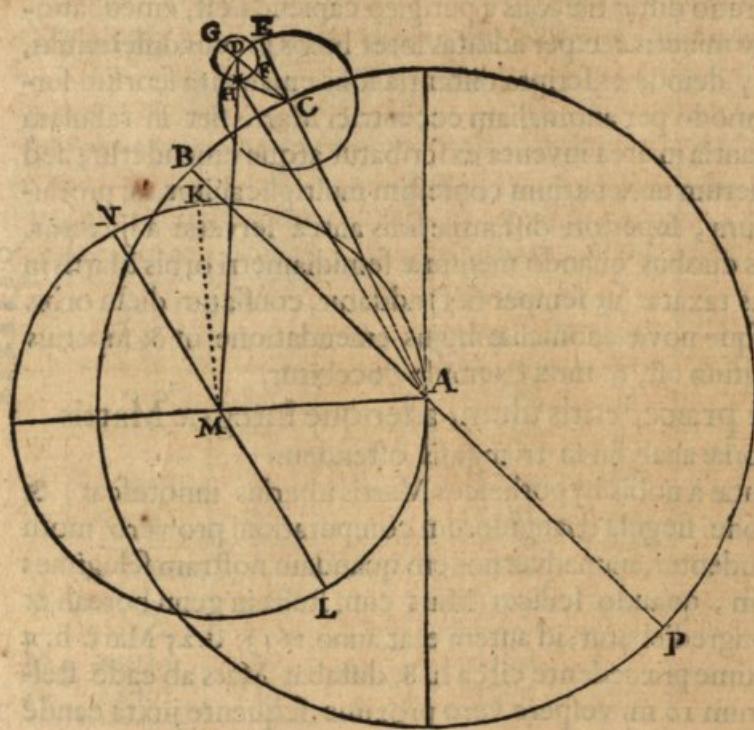
	Sig.	Gr.	Mi.	Sec.
Longitudo media Martis à vero æquinoctio	4	7	34	0
Anomalia Martis	11	8	27	40
Verus locus solis	0	14	31	20
Vera anomalia solis	9	8	42	0

His didomenis sequens Martis hypothesis in forma Tychoiana accommodatur hoc modo.

Describatur primum super M orbis solis annuus L A N: & erigatur linea M K apogæum solis in K ostendens, qui nunc circa 6 gr. 25 com- moratur: deinde posito A centro circa 14 gr. v in antecedentia, describatur orbis Martis B P, & ducta linea apogæi B P juxta fine m q & w, ac remoto.

C a B in antecedentia

per 2 gr. nempe in 8
gr. &c. & super eodē
C circinetur epicy-
clus eccentrici pri-
or, sed super D po-
sterior; erit itaq; fe-
cundum revolutio-
num legem & ea
quæ superius ali-
quoties inculcata
sunt, Martis situs in
H peripheria epicy-
cli secundi; postea
M cum A nectatur,
& ab utroque in H
locum planetæ linea
ducatur, atque alia,
nempe diameter an-
nui orbis L N pa-
rallela A H; erunt
omnia bene in hac

Theoria expressa, quæ verum motum Martis ostendere possunt, etiam à tellure
in M per annum orbem L A K. praxis autem eundem motum e præcedenti-
bus enucleandi per triangulorum inductionem, hæc est.

Primo in triangulo C D H duo latera, quæ sunt epicyclorum semidiametri
C D & D H, ex superioribus dantur, una cum angulo comprehenso C D H
43 g. 4 m. 40 sec. siquidem ille lege revolutionis duplus censetur anguli E C D.
quocirca primum innotescit angulus D C H 11 grad. 48 min. deinde latus
C H 123880, qualium radius A C 1000000; sed adjecto D C H angulo, ar-
cui E D, conflatur angulus E C H 33 gr. 20 min. 20 sec. cuius complemen-
tum ad semicirculum est angulus A C H 146 gr. 39 min. 40 sec. in triangulo
itaque eodem A C H, quoniam similiter duo latera angulum datum ad C
comprehendentia conceduntur; nempe A C radius orbis Martis 1000000, &
C H modo acquisitum 123880. Invenitur itaque ex hisce primum angulus pro-
sthaphæreos eccentrici C A H 3 gr. 31 $\frac{1}{2}$ min. adjectivus, ut fiat locus Martis
in eccentrico verus seu æquatus 4 fig. 11 gr. 5 $\frac{1}{2}$ m. deinde latus A H 1105305.
His expeditis ad prosthaphæresin seu commutationem anni orbis extricandam
pervenimus, ubi in trigono A H M quandoquidem latus A H modo inven-
tum est, item angulus quoque H A M, qui propter parallelas A H & L M æ-
quals est L M A, excessui scilicet anomaliæ commutationis orbis anni ultra
semicirculum, 63 gr. 25 min. 50 sec. quum enim motus eccentricus verus Mar-
tis à solis vero loco subtrahatur, relinquitur hic anomalia dicta 8 fig. 3 gr. 25 m.
50 sec. quippe arcum N L A mensurans. at N L est 6 fig. ergo quod restat
2 fig. 3 gr. 25 mi. 50 sec. pro angulo L M A, vel H A M habebitur. conces-
sis autem in prænominato triangulo A H M his duobus didomenis, latere scili-
cket A H & angulo H A M, restat semidiameter anni orbis M A e su-
perioribus æquanda, ac simul supponenda, ut ultimo acquiratur angulus
M H A seu N M H; sed pro dicto M A præcognoscendo sic proce-
ditur.

Primo cum anomalia solis coæquata 4 sex. 38 grad. 42 minut. tabulam
præ-

Deinde fit ingressus in eandem tabulam cum anomalia coæquata Martis, quæ quidem in hoc exemplo datur 5 sex. 41 gr. 59 min. addita scilicet prosthaphæresi eccentrici simplici Martis anomalie præfixæ; sed distantia ad 5 sex. 40 gr. reperitur 22791 cum differentia addita 134; quare pro 1 gr. 59 min. emendatio per regulam proportionis fiet hoc modo. Vt 120 -- min. 134 -- min. 119 -- min. (133 fere, quibus distantiae exceptæ etiam heic additis, fiunt 22924, qui numerus quum in 11 multiplicetur, & summa in 10 distribuatur, evadit inæqualitas semidiametri orbis anni Martis ab eccentrico proficisciens 25216, qua cum altera solis, quæ antea inventa servabatur, complicata, efficitur summa 38743 ad jicienda minimæ quantitati semidiametri orbis anni 630275; & erit illa coæquata in hac Martis pariter ac solis eccentrici revolutione 669018, quam in hoc exemplo latus MA subministrat. quare à tribus, quæ modo inventa seorsim adduximus, didomenis, acquiritur angulus MHA 36 gr. 35 $\frac{1}{2}$ min. cui æqualis est HMN, similiter ob parallelas AH & MN. sed locus H in eccentrico Martis ex A: vel N in ecliptica & orbe solis, ubi ē tellure M phænomenon Martis in situ acronychio deprehendimus, ostendebatur fuisse 4 sig. 11 gr. 5 $\frac{1}{2}$.m. Quocirca inventus modo angulus MHA eccentrici loco Martis in hoc exemplo ablatus, relinquit ejus longitudinem in zodiaco 4 gr. 30 $\frac{1}{4}$ min. 25, ab observata, juxta sedulam seriamque animadversionem nostram, vix ultra unum minutum deficiens, siquidem illa erat 4 gr. 31 $\frac{1}{2}$ min. 25.

C A P V T X.

De restitutione ac extensiōne motuum periodicorum stellæ Martis.

QUOD periodicas revolutiones Martis attinet ad cuncta secula extendendas, unde tam apogæus locus, quam longitudo media ipsius quovis tempore haberi queunt; methodum in superioribus constitutam sequimur.

Nam postquam utrumque apogæi pariter ac longitudinis motum cum semidiametris epicyclorum, & orbis anni, superioribus binis capitibus nostro seculo in Marte quoque restitutum possedimus, ad veterum nunc observata configimus, ac primum constitutionem apogæi loci à Ptolemæo mutuamur atque corrigimus; deinde longitudinis emendationem per antiquam Timocharidis, ut videtur, observationem, ab eadem qua Ptolemæus hic usus est, stella fixa dimetimur. Quibus ambobus cum temporum intervallo acquisitis, in mediorum motuum extensiōne facilem deinceps operam præstabitur.

Apogæum Martis Ptolemæus sub initium Antonini pii Imperatoris (id fuit annis post Christum natum completis 136) è tribus acronychiis observationibus in medium occursum solis directis, invenit in 25 gr. 30 min. 25 à vero æquinoctio, quem solis veri motus respectu sic emendamus. Quandoquidem apogæus locus solis Ptolemæi seculo revera fuerit in 10 gr. II, erat prosthaphæresis solis in opposito loco apogæi Martis 1 gr. 30 min. adjectiva. motus autem diurnus solis ac Martis complicatus, quando Mars acronychius apogæum Ptolemaicum occupavit, & sol punctum adversum, colligitur 1 gr. 25 min. Vnde intervallum temporis inter medium & verum locum solis cum vera oppositione Martis ex datis, prodit 25 hor. 24 min. prosthaphæresi scilicet solis 1 gr. 30 min. in 24 hor. ducta, ac summa in motum diurnum utriusque solis ac Martis propositum divisa. Hinc colligimus, maturiorem appulsum Martis fuisse ad veram oppositionem solis spatio 25 hor. 24 min. quo temporis intervallo Martis motum è diurno 24 min. 20 sec. ratiocinamus 25 $\frac{1}{2}$ minut. fuisse addendum scilicet acronychio, seu quod idem est, medio motui ejus juxta apogæum. Ob quem salvandum apogæus locus Martis tempore Ptolemæi per 2 gr. 24 min. in consequentia prorogandus erat, dum situs acronychius Martis verum oppositum solis, ut decet, respiciat.

Vide lib. I. in
Comm. solis.

Accedit præterea differentia inter verum & medium æquinoctium 21 mi. juxta nostram circa Ptolem. tempora restitutionem, ut sint 2 $\frac{1}{2}$ g. Ptolemaico apogæo Martis adjicienda. Erit itaq; ille ad dictum annū 136 post Christ. completum à medio æquinoctio 3 fig. 28 g. 15 m. At nostro tempore, anno Salvatoris mundi completo 1600, apogæum Martis deprehendimus 4 fig. 28 g. 42 m. etiam à medio æquinoctio in consequentia prolongatum. Differentia itaque motus apogæi Martis ab eodem æquinoctio per intervallum 1464 annorum Iulianorum reperitur 30 gr. 27 m. secundum quam, modo superius præscripto, epocham apogæi loci Martis ad primum bisextilem annū mundi nobis usitatum acquisivimus 1 fi. 2 g. 58 m. 21 sec. à medio æquin. sed Christi incarnati 3 fig. 25 gr. 25 m. 20 sec.

Quin etiam ex eadem proportione idem motus apogæi in

		Gr.	Mi.	Sec.	Ter.	
annis	{ 1000 100 20 1 }	20	47	56	30	qui quidem tabulae mediorum
	respondet	2	4	47	39	motuum Martis infra extruendæ reservabitur.
		0	24	57	32	
		0	1	14	52	

Porro ut quoque longitudinē prisco seculo emendatam in Marte obtineamus, antiquum observatum reassumimus, quod Ptolem. factum fuisse refert anno 13 secundum Dionysium, Capric. 25, ubi εῶς ὁ τὸς αἱρέως ἐδόκει περὶ τοῦ βο^{Lib. 10. cap. 9.}ρεῶν μετ' ἡπαρτοῦ Σκορπίου, hoc est, stella matutina Martis videbatur apposita fuisse boreali fronti Scorpii. Nam ipsum Ptolemaicum textum ideo insero; quod claram in fronte Scorpii stellam, quæ prima numero in eo asterismo est, quamque Ptolemæus usurpaverat, Iohannes Keplerus in dubium vocavit, & à Ptolemæo discedens, pro eadē borealissimam in fronte Scorpii, numero scilicet quintam elegit, quæ quartæ magnitudinis est, & claram secundi honoris longitudine 1 gr. 26 $\frac{1}{2}$ min. latitudine vero 37 min. superat. Id autem inter alia fecisse Keplerum conjicio, quod calculum suum antea per Ptolemæum deducetum, saltim in longitudine Martis, non item latitudine rectius eidem quintæ supponendæ congruere animadverteret. Cæterum à Ptolemæo recedere equidem tutum satis hac in stella esse non existimo, tum quia latitudo Martis, (ut ipse Keplerus fatetur, & postea circa latitudinis emendationem evidentius arguitur) ad claram rectius accommodetur; tum quia Martis, ut & reliquorum per Ptolemæum, derivanda restitutio plus erroris, ob causas supra expositas, secum trahat, adeo ut vetustas has planetarum cum stellis conjunctiones, tuto magis eligendas statuerim. Et certe quando observator borealem frontem Scorpii nominat, credibile est ipsum hanc claram καὶ ἔξοχὴν indigitasse, siquidem non omnium, sed trium in fronte Scorpii splendidissimarum solummodo borealissima & splendidissima est, latitudinem quoque duntaxat inter easdem boream obtinens. Hanc igitur cum Ptolemæo usurpabimus, ac tempus περὶ στασῶν seu conjunctionis Martis, cum eadem ulterius advertemus, quod Ptolemæus adhuc multo clarius exponit, dum eandem conjunctionem a discessu Alexandri anno 52; à Nabantiaro autem 476 annis, mensis Athir apud Ægyptios d. 21 mane factam fuisse disertis ibidem verbis referat. Quod certe tempus in annum currentem Julianum ante natum Christ. 272, d. 18 Ian. mane circa ho. 5, Hafniæ incidisse deprehendimus; ad quod momentum longitudi dicitæ stellæ primæ Scorpionis è constitutione Tychonica, ac nostra æquinoctii præcessione, colligitur à medio æquinoctio extitisse, 1 gr. 29 m. 40 sec. Scorp. cum latitudine 1 gr. 16 m. hor. Quocirca Martem eundem locum tunc quam proxime occupasse textus Ptolemaicus innuit, à nobis in eo differens, quod stellæ dicitæ longitudinem constituat 2 g. 15 m. Scorp. cum latitud. 1 gr. 20 m. B., & per consequens Martis eundem locum assignet. Hoc autem eodem tempore solis locus verus à medio æquinoct. juxta nostram computationem erat 9 fig. 24 gr. 38 $\frac{1}{2}$ m. cum anomalia hujus coæquata 7 fig. 21 g. 11 m. Deinde apogæum Martis ab eodem medio æquinoctio

juxta

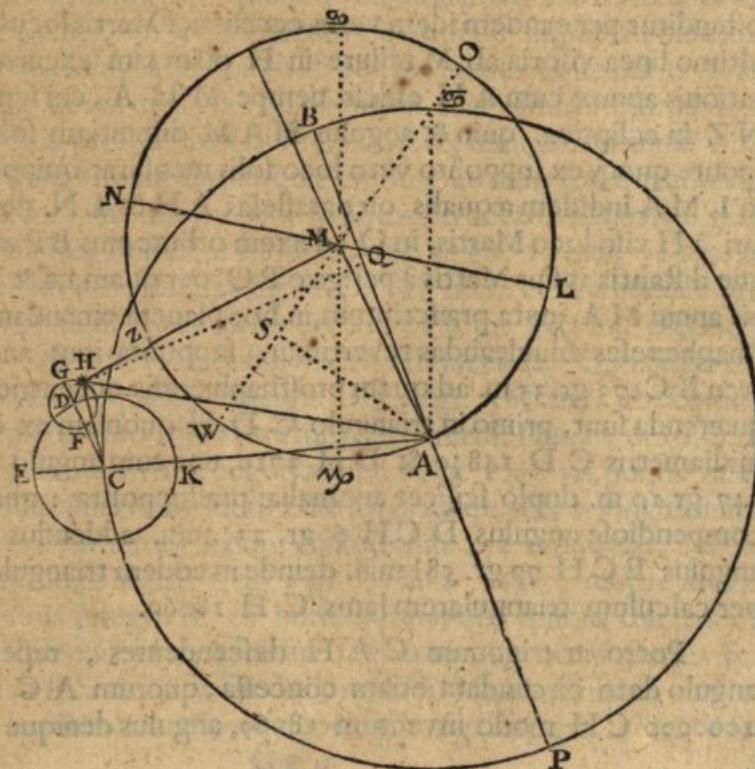
in fin. comm. de
motu ♂

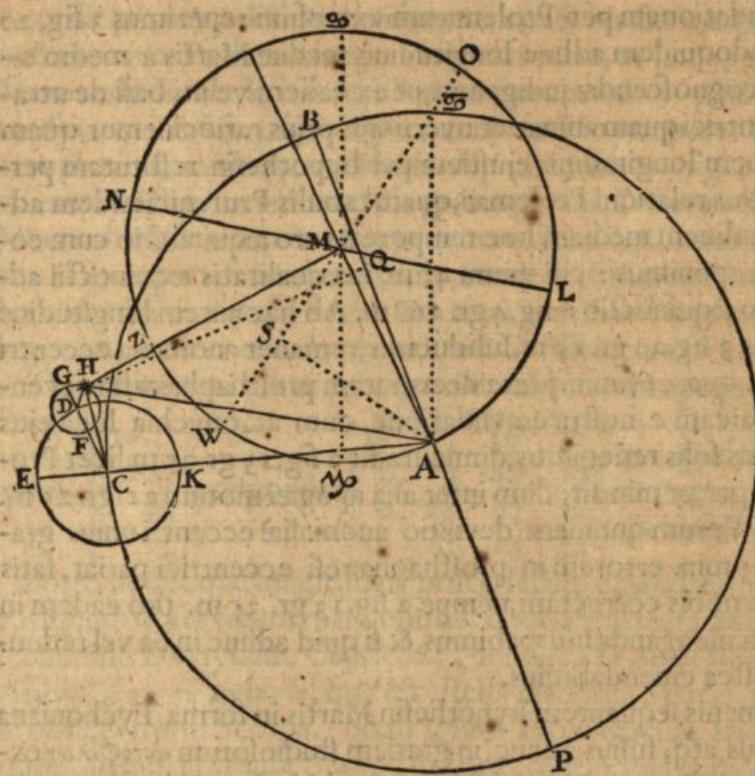
juxta superiorem emendationem per Ptolemæum extensum reperimus 3 fig. 20 gr. 15 m. denique quandoquidem adhuc longitudinis mediæ Martis à medio æquinoctio utcunq; præcognoscendæ indigemus, ut ex eadem veluti basi de utraque anomalia tam eccentrici quam annuæ conversionis prius ratiocinemur, quam ad præcisam correctionem longitudinis ejusdem per hypothesin restitutam perveniamus; ideo hic tutius relationi Ptolemæi, quam tabulis Prutenicis fidem adhibentes, Martis longitudinem medium hoc tempore à vero æquinoctio cum eodem in 4 gr. 12 m. reponimus: cui quum $4\frac{1}{2}$ m. inæqualitatis æquinoctii addantur, erit illa à medio æquinoctio 6 fig. 4 gr. 16 $\frac{1}{2}$ m. Ab hac autem longitudine quando apogæus motus 3 fig. 20 gr. 15 m. subducitur, remanet anomalia eccentrici Martis 2 fig. 14 gr. 1 $\frac{1}{2}$ m. quæ 26 $\frac{1}{2}$ min. juxta decurtatam prosthaphæresin eccentrici Martis infra Ptolemaicam è nostra emendatione, dum acronychia loca ejus ad oppositum veri cursus solis redegit, diminuta, fit 2 fig. 13 gr. 35 m. licet Ptolemæo tantum 2 fig. 12 gr. 47 min. fit, dum inter alia apogæi motum 21 gr. 25 m. & ipse hic constitut. Verum quoniam deviatio anomaliæ eccentrici unius gradus, hoc loco vix dum 4 min. errorem in prosthaphæresi eccentrici pariat, satis tuto anomaliam hanc à nobis correctam, nempe 2 fig. 13 gr. 35 m. pro eadem in nostra Martis hypothesi indaganda usurpabimus, & si quid adhuc in ea vel redundet vel desideretur, postea emendabimus.

Super his itaq; didomenis sequentem hypothesin Martis in forma Tychoniana more solito describemus, atq; fusius adhuc in gratiam studiosorum $\alpha\sigma\pi\phi\lambda\omega\nu$ explicabimus, tam scilicet soli quam Marti debitum per orbitas suas in locis; quo facto prosthaphæreses & discrepantiæ à medio motu Martis utrinq; calculo eruerunt prodibunt.

M' centro telluris describatur primo orbis solis A L O W, ac ducta O W seu nota apogæi loci solis in O, & perigæi in W, qui prisco illo tempore circa 3 $\frac{1}{2}$ gr. II & \leftrightarrow habet; deinde posito initio signi SC in circuli hujus vertice, & Z in opposto, supponatur verus locus solis in A, scilicet à Z signo per 24 gr. 38 m. (ut superioris inveniebatur) in consequentia remotus. itaq; ipsum distare à perigæo suo W constat arcu W A, quem metitur anomaliæ solis supra scriptæ excessus ultra semicirculum, videlicet 1 fig. 21 gr. 11 m. proinde ab A ducta perpendicularis in axem O W, cadit in S, & W S, justa solis distantiam à perigæo mensurat.

His positis describatur super A loco vero solis orbita Martis B C P; deinde ad hanc erigatur nota signi SC , sursum ab A parallela M SC , ut in orbita planetarum simulachrum eclipticæ quoque extet, & hic anomalia Martis supposita, ut & singula alia, debitum locis juxta apogæi ejusdem indicem, disponantur, qui tum in 20 gr. 15 min. SC , hoc prisco seculo, ut

superius convictum est, commorabatur, ponatur ille in B gradus, & minuta in consequentia à signo ω in orbe Martis occupans. deinde ducta diametro B P absidum orbis Martis indice, supponatur media longitudo ejus in C à B apogæo in consequentia remota per anomaliæ mensuram supra positam 2 fig. 13 gr. 35 min. tandem super C epicyclus primus orbis Martis; & super D secundus

circinetur, cuius centri remotio ab E apogæo epicycli prioris æqualis est arcui B C, sed remotio planetæ in H per arcum F H superioris E D dupla est, juxta ea quæ ex revolutionum lege in Tychoniana superiorum planetarum hypothesi sæpius sunt inculcata. cæterum omnia diductius etiam hic monstrando persequor, ut philomathæ præstantiam hujus hypotheseos tum agnoscant, tum in quavis alia revolutionis suppositione tandem recte & apposite eandem imitari discant, quippe quæ eleganter ac $\nu\alpha\theta\iota\pi\omega\sigma\eta$ angulos in conspectum locat, quibus veri motus à mediis in singulis distant. linea enim ab A in C hoc loco medii motus Martis indicium est, in orbita propria, sed A H veri; cui quum diameter orbis annui L N parallela constituatur, ostenditur per eandem idem verus eccentrici Martis locus ex M in N ecliptica. ultimo linea visoria ab M tellure in H planetam excurrens angulum commutationis annuæ cum A H efficit, nempe M H A, cui semper æqualis est arcus N Z in ecliptica. quin & angulus H A M distantiam solis ab opposito Martis sponte quoq; ex supposito vero loco solis mensurat, quippe arcui A L, seu angulo L M A indidem æqualis, ob parallelas A H & L N. deniq; nota perpendiculari à H viso loco Martis, in Q ad axem orbitæ ejus B P extensa, indicatur quoque distantia ipsius Martis à perigæo P Q, per quam, ut & W S, semidiameter orbis annui M A, juxta præscriptum, in hoc planeta emendanda venit. sed ad prosthaphæreses enucleandas revertimur. supposita itaq; anomalia Martis, hoc est arcu B C 73 gr. 35 m. ad quam prosthaphæresis eccentrici C A H, & latus C H querenda sunt, primo in triangulo C D H quoniam ex datis epicyclorum semidiametris C D 14840, & D H 3710, una cum angulo C D H comprehenso 147 gr. 10 m. duplo scilicet anomaliæ præsuppositæ: quare ostenditur primum compendiose angulus D C H 6 gr. 23 $\frac{1}{2}$ min. addendus anomaliæ E D, & fit angulus E C H 79 gr. 58 $\frac{1}{2}$ min. deinde in eodem triangulo C D H datur etiam per calculum triangularem latus C H 18069.

Porro in trigonum C A H descendentes, reperimus illic duo latera angulo dato circundata etiam concessa, quorum A C radius orbis Martis est 1000000 C H modo inventum 18069, angulus denique A C H 100 gr. 1 $\frac{1}{2}$ m. nempe

nempe complementum anguli H C A; quapropter invenitur primo angulus prosthaphæreos Martis C A H 9 gr. $47\frac{1}{4}$ m. deinde latus A H 1046688.

Vt autem longitudinem eccentrici Martis hic mediocriter emendatam possidamus, antequam ad prosthaphæresin annui orbis, quæ angulo M H A comprehenditur, eruendam accedamus, simul etiam M A semidiametrum orbis istius emendemus, siquidem in illa una cum vero loco solis anguli H A M præcognoscendi mensura consistit; in hac vero inæqualitates binæ Martis recens à nobis circa annum orbem hujus inventæ. quocirca primo præsupposito apogæo Martis 3 fig. 20 gr. 15 min. anomalia ejusdem addatur 2 fig. 13 grad. 35 min. & conflatur media longitudine pariter à medio æquinoctio 6 fig. 3 gr. 50 min. cui prosthaphæresis eccentrici prius quæsita 9 gr. $47\frac{1}{4}$ m. quum auferatur, relinquuntur 5 fig. 24 grad. 2 min. 45 sec. pro longitudine eccentrici Martis vera seu coæquata: hac rursus vero solis loco supra posito 9 fig. 24 gr. 38 min. 10 sec. subtracta, supersunt 4 fig. 0 gr. 36 min. cuius arcus complementum ad semicirculum, nempe 1 fig. 29 gr. 24 m. fere, angulum A M L metitur, distantiam scilicet solis ab opposito Martis, & per consequens etiam angulum H A M.

Porro in semidiametri orbis M A emendatione, quando per anomaliam coæquatam solis 3 sex. 51 gr. 11 mi. item Martis eccentrici 1 sex. 3 gr. 48 min. (dum etiam hic prosthaphæresis eccentrici ab anomalia ejus simplici subductio, & signorum utrobique ad sexagenas reduc[t]io fiat) beneficio tabulæ præmissæ singula inventa fuerint, reperitur æquatio pro W. S. distantia scilicet solis à terra 4465, sed pro P Q Martis in eccentrico 18630: quibus, ut præceptum est, invicem additis, & summa minimæ orbis semidiametro 630275 aggregata, exit radius orbis anni M A emendatus 653370, qualium etiam radius eccentrici A C 1000000. proinde in triangulo hoc ultimo A H M duorum inventorum datorumque laterum, nempe A H 1046688, & A M 653370, etiam angulum M A H è superioribus 59 gra. 24 min. datum comple[ct]entium, invenimus tandem angulum anniæ inæqualitatis M H A hoc loco 38 gra. $13\frac{1}{4}$ min. à quo prosthaphæresi eccentrici, utputa 9 gr. $47\frac{1}{4}$ min. ablata, remanet tota differentia inter medium veramque longitudinem Martis ab æquinoctio medio 28 gr. 26 mi. adject. Proinde hæc, quando visæ stellæ, seu Martis longitudini superius 7 fig. 1 gr. 29 min. 40 sec. à medio æquinoctio similiter constitutæ auferatur, resultat media longitudine Martis ab eodem medio æquinoctio vernali 6 fig. 3 gr. $3\frac{1}{2}$ min. quam unice hic quæsivimus. Hanc modo usurpavimus 6 fig. 3 gr. 50 min. dum prosthaphæresin eccentrici & anomaliam anni orbis venati sumus. Iuxta differentiam itaque, quæ circiter 46 min. est, quando diligenter singula dispiciamus, invenimus prosthaphæresin eccentrici Martis 9 grad. $44\frac{1}{4}$ mi. & ideo veram longitudinem ejusdem 5 fig. 23 gr. 19 min. 30 sec. ac consequenter anomaliam orbis anni 4 fig. 1 gr. $19\frac{1}{4}$ min. cui respondet prosthaphæresis 38 gr. $17\frac{1}{4}$ min. à qua rursus eccentrici 9 gr. $44\frac{1}{4}$ mi. abstracta, remanent 28 gr. $13\frac{1}{4}$ m. visæ longitudini Martis subducenda. Quo facto media longitudine Martis ultimo quæsita emergit 6 fig. 2 gr. $56\frac{1}{2}$ min. ab æquinoctio medio, anno præmemorato ante Christum 272, mens. Ianuar. d. 18, h. 17 ante meridiem, fatis præcisæ, in hoc negotio, enucleata. Hac via potius quam Ptolemaica incedendum putavimus, ut direc[t]e medium quæsitam longitudinem investigaremus. Vt vero eadem ad annum completum 272 reducatur, subtrahatur constitutæ longitudini Martis 6 fig. 2 gr. 56 min. 30 sec. motus medius ab æquinoctio, 16 diebus integris & 17 horis competens, quibus tempus observationis à meridiie Calend. Ianuar. proxime sequente apud nos posterius fuit, ut puta 8 gr. 45 m. 22 sec. & datur media longitudine Martis ad finem anni, ante Christum 272, & quidem à medio æquinoctio, 5 fig. 24 gr. 11 mi. 8 sec.

At nostro seculo, hoc est anno eodem Salvatoris nostri 1600 præterito, eadem Martis longitudo per superam in acronychiis sitibus restorationem, nobis statuitur 10 fig. 7 gr. 6 mi. 32 sec. Intervallo igitur 1872 annorum Iulianorum, seu dierum integrarum 683748 competit longitudo Martis ab æquinoctio medio 4 fig. 12 gr. 55 $\frac{1}{4}$ mi. ultra integras revolutiones 995.

Per hanc proportionem invenitur epocha longitudinis Martis à medio æquinoctio, rejectis integris revolutionibus, primum ad initium primi anni bisextilis mundani nobis usitati 4 fig. 22 gr. 1 mi. 56 sec. Deinde ad epocham Christi, incarnati 1 fig. 9 gr. 39 mi. 14 sec. Denique ex eadem proportione deprehenditur eadem media longitudo Martis conveniens

	Sig.	Gr.	Mi.	Sec.	Tert.
annis	1000	8	17	9	35 38
	100	2	1	42	57 34
	20	7	18	20	35 30
	com. 1	6	11	17	10 6

Quæ omnia mediæ longitudini per canonem disponendæ subserviunt, quem restitutioni superiori, secundum longitudinem, nunc tandem per D. G. absolutæ, ordine in singulis subjiciemus.

C A P V T X I.

De Canonica ordinatione mediorum motuum in tribus superioribus planetis.

Restitutionem trium superiorum planetarum in longitudine per eclipticam sequitur canonica eorundem motuum dispositio, ex qua quidem motus veri horum quovis tempore ad cuncta mundana secula facile peti & exputari poterint.

*Lib. super. ea.
2. cap. 5.* Motus autem isti, aut medii seu simplices, aut prosthaphæretici vocantur, qui omnes in hypothesibus præmissis satis ostensi sunt. Medii vero quia simplices integrasque revolutiones respiciunt, de iis igitur, unde veri fluunt, disponendis, breviter hoc capite pertractabimus. Hujusmodi sunt motus longitudinis & anomaliæ in singulis planetis. Longitudo vocatur, quæ in orbita planetæ primaria perpetuoque in consequentia signorum contingit, initio à medio æquinoctio vernali ducto. Anomalia vero epicyclo primario ascribitur, in quo secundi, (cui planeta adhæret) centrum in antecedentia fertur, initio ab apogæo seu maxima elongatione à centro orbis in eodem sumpto. Hæc quia semper oboritur motu apogæi planetæ; proinde anomalia longitudini eidem rursus subducta apogæus redit. Nos vero tam ob evidentiam demonstrationum per epicyculos eccentricos in ipsis hypothesibus, quam certitudinem majorem, modumque faciliorem in extrahendis mediis motibus, eccentricorum anomaliis uti maluimus. Neque aliæ præterea à nobis simplices sunt, siquidem annuas à veris cursibus Solis, & eccentrici planetæ, qui à Solis semper hic subducendi veniunt, metimur. His consideratis; quæ eodem modo superius in Sole & Luna habuerunt, ac simul ut illic in epochis præfixis, ordines motuum mediorum, longitudinis scilicet & anomaliæ, in singulis sequuntur: primo per annos Iulianos complicatos; deinde singulos usque ad 20, postea per reliquas temporum completorum species, menes scilicet communes, & bisextiles: dies denique & horas, ac harum minuta. De quibus quandoquidem satis ab aliis, in primis Erasmo Reinholdo, in tabulis Astronomicis præcipitur, cuius vestigia nos quoque in Sole & Luna superius fecuti sumus; igitur plura in præsentia de hisce tradere supervaneum ducimus. Usus vero horum ad exempla, quæ passim in hoc opere sequentur, deferimus.

Medii

Medii motus super planet. b & s in annis Iulianis collectis.

Epo. n un- di	SATVRNI				MARTIS	
	Longitudo S. G. M. S.	Anomalia S. G. M. S.	Longitudo S. G. M. S.	Anomalia S. G. M. S.	Longitudo S. G. M. S.	Anomalia S. G. M. S.
Chri- sti	5 23 28 44	1 0 59 24	2 1 16 22	10 23 10 44	4 22 1 56	3 19 3 32
20	2 12 32 51	6 21 44 39	5 29 56 46	0 18 7 56	1 9 39 14	9 14 13 57
40	8 4 41 51	8 4 15 7	8 7 15 31	8 6 56 13	7 18 20 35	7 17 55 38
60	4 9 23 43	4 8 30 15	4 14 31 3	4 13 52 28	15 6 41 11	3 0 51 16
80	6 14 5 34	0 12 45 22	0 21 46 34	0 20 48 42	10 25 1 46	11 23 46 54
100	8 18 47 26	8 17 0 29	8 29 2 5	8 27 44 56	6 13 22 22	6 11 42 32
1000	4 23 29 17	4 21 15 37	5 6 17 36	5 4 41 10	2 1 42 58	1 29 38 10
2000	9 16 58 34	9 12 31 13	10 12 35 13	10 9 22 19	4 3 25 55	3 29 16 20
3000	2 10 27 51	2 3 46 50	3 18 52 49	3 14 3 29	6 5 8 53	5 28 54 30
4000	7 3 57 9	6 25 2 27	8 25 10 26	8 18 44 39	8 6 51 50	7 28 32 40
5000	11 27 26 26	11 16 18 3	2 1 28 3	1 23 25 48	10 8 34 48	9 28 10 50
6000	4 20 55 43	4 7 33 40	7 7 45 39	6 28 6 58	0 10 17 45	11 27 49 0
7000	9 14 25 0	8 28 49 6	0 14 3 15	0 2 48 7	2 12 0 43	1 27 27 9
8000	2 7 54 17	1 20 4 53	5 20 20 52	5 7 29 17	4 13 43 41	3 27 5 19
9000	7 1 23 34	6 11 20 30	10 26 38 28	10 12 10 27	6 15 26 38	5 26 43 29
10000	11 24 52 52	11 2 36 7	4 2 56 5	3 16 51 36	8 17 9 36	7 26 21 39
11000	4 18 22 9	3 23 51 43	9 9 13 42	8 21 32 46	10 18 52 33	9 25 59 49
12000	9 11 51 26	8 15 7 20	2 15 31 18	1 26 13 56	0 20 35 31	11 25 37 59
13000	2 5 20 43	1 6 22 57	7 21 48 55	7 0 55 5	2 22 18 28	1 25 16 9
14000	6 28 50 0	5 27 38 33	0 28 6 31	0 5 36 15	4 24 1 26	3 24 54 19
15000	11 22 19 17	10 18 54 10	6 4 24 8	5 10 17 25	6 25 44 23	5 24 32 29
16000	4 15 48 35	3 10 9 47	11 10 41 44	10 14 58 34	8 27 27 21	7 24 10 39
17000	9 9 17 52	8 1 25 23	4 16 59 21	3 19 39 44	10 29 10 19	9 23 48 49
18000	2 2 47 9	0 22 41 0	9 23 16 57	8 24 20 53	1 0 53 16	11 23 26 58
19000	6 26 16 26	5 13 56 37	2 29 34 34	1 29 2 3 3	2 36 14	1 23 5 8
20000	11 19 45 43	10 5 12 13	8 5 52 10	7 3 43 13	5 4 19 11	3 22 43 18
25000	11 17 12 9	9 21 30 17	10 7 20 13	8 27 9 1	3 12 53 59	1 20 54 8
30000	11 14 38 35	9 7 48 20	0 8 48 16	10 20 34 49	1 21 28 47	11 19 4 58
35000	11 12 5 1	8 24 6 23	2 10 16 18	0 14 0 37	0 0 3 35	9 17 15 47
40000	11 9 31 27	8 10 29 27	4 11 44 21	2 7 26 26	10 8 38 23	7 15 26 37
45000	11 6 57 52	7 26 42 30	6 13 12 23	4 0 52 14	8 17 13 10	5 13 37 27
50000	11 4 24 18	7 13 0 33	8 14 40 26	5 24 18 2	6 27 47 58	3 11 48 16
55000	11 1 50 44	6 29 18 37	10 16 8 28	7 17 43 50	5 4 22 46	1 9 59 6
60000	10 29 17 10	6 15 36 40	0 17 36 31	9 11 9 38	3 12 57 34	11 8 9 56
63000	1 9 45 0	8 19 23 30	4 6 29 20	0 25 13 7	9 18 6 27	5 7 4 25

Medii

Medii motus trium superiorum Planetar. $\text{b} \frac{1}{4}$ & d in annis Iulianis expansis.

	SATURNI				IOVIS				MARTIS			
An.	Longitudo.	Anomalia.										
	S. G. M. S.											
1	0 12 13 35	0 12 12 15	1 0 20 32	1 0 19 34	6 11 17 10	6 11 15 55						
2	0 24 27 11	0 24 24 30	2 0 41 3	2 0 39 8	0 22 34 20	0 22 31 50						
3	1 6 40 46	1 6 36 46	3 1 1 35	3 0 58 42	7 3 51 30	7 3 47 46						
4	1 18 56 22	1 18 51 1	4 1 27 6	4 1 23 15	1 15 40 7	1 15 35 7						
5	2 1 9 57	2 1 3 16	5 1 47 38	5 1 42 48	7 26 57 17	7 26 51 3						
6	2 13 23 32	2 13 15 32	6 2 8 10	6 2 2 22	2 8 14 27	2 8 6 58						
7	2 25 37 8	2 25 27 47	7 2 28 41	7 2 21 56	8 19 31 37	8 19 22 53						
8	3 7 52 44	3 7 42 3	8 2 54 12	8 2 46 29	3 1 20 14	3 1 10 15						
9	3 20 6 20	3 19 54 18	9 3 14 44	9 3 6 3	9 12 37 24	9 12 26 10						
10	4 2 19 55	4 2 6 33	10 3 35 16	10 3 25 37	3 23 54 34	3 23 42 5						
11	4 14 33 30	4 14 18 48	11 3 55 47	11 3 45 11	10 5 11 44	10 4 58 1						
12	4 26 49 6	4 26 33 4	0 4 21 18	0 4 9 44	4 17 0 21	4 16 45 22						
13	5 9 2 42	5 8 45 19	1 4 41 50	1 4 29 18	10 28 17 31	10 28 1 18						
14	5 21 16 17	5 20 57 34	2 5 2 22	2 4 48 52	5 9 34 41	5 9 17 13						
15	6 3 29 52	6 3 9 49	3 5 22 53	3 5 8 25	11 20 51 51	11 20 33 8						
16	6 15 45 28	6 15 24 5	4 5 48 24	4 5 32 58	6 2 40 28	6 2 20 30						
17	6 27 59 4	6 27 36 20	5 6 8 56	5 5 52 32	0 13 57 38	0 13 36 25						
18	7 10 12 39	7 9 48 36	6 6 29 28	6 6 12 6	6 25 14 48	6 24 52 20						
19	7 22 26 15	7 22 0 51	7 6 50 0	7 6 31 40	1 6 31 58	1 6 8 16						
20	8 4 41 51	8 4 15 7	8 7 15 31	8 6 56 13	7 18 20 35	7 17 55 38						

In Mensibus Communibus.

	G. M. S. G. M. S.	
Ianuarius	1 2 18	1 2 11
Februarius	1 58 35	1 58 22
Martius	3 0 53	3 0 33
Aprilis	4 1 11	4 0 44
Majus	5 3 29	5 2 49
Iunius	6 3 47	6 3 7
Julius	7 6 4	7 5 17
Augustus	8 8 23	8 7 30
September	9 8 40	9 7 40
October	10 10 59	10 9 52
November	11 11 16	11 10 3
December	12 13 35	12 12 15

In men-

In mensibus bisextilibus.

Ianua.	1 2 18	1 2 11	0 2 34 37	0 2 34 32	0 16 14 46	0 16 14 40
Febru.	2 0 35	2 0 22	0 4 59 16	0 4 59 41	1 26 39	1 26 27
Mart.	3 2 53	3 2 33	0 7 33 52	0 7 33 37	1 17 41 25	1 17 41 6
Aprilis	4 3 11	4 2 44	0 10 3 31	0 10 3 122	3 24 46	2 3 24 21
Majus	5 5 29	5 4 49	0 12 37 8	0 12 37 43	2 19 39 32	2 19 39 1
Iunius	6 5 47	6 5 7	0 15 7 46	0 15 7 163	5 22 52	3 5 22 15
Iulius	7 8 4	7 7 17	0 17 42 23	0 17 41 48	3 21 37 37	3 21 36 53
Augu.	8 10 23	8 9 30	0 20 17	0 20 16 204	7 52 23 4	7 51 33
Septe.	9 10 40	9 9 40	0 22 46 38	0 22 45 53	4 23 34 48	
Octo.	10 12 59	10 11 52	0 25 21 16	0 25 20 275	9 50 30 5	9 49 28
Nove.	11 13 16	11 12 3	0 27 50 54	0 27 50 05	5 25 33 50	5 25 32 41
Dece.	12 15 35	12 14 15	1 0 25 31	1 0 24 326	11 48 36 6	11 47 21

Medii motus trium superiorum planetar. b & d in diebus.

Dies	S A T V R N I			I O V I S			M A R T I S		
	Longitud.		Anomalia.	Longitud.		Anomalia.	Longitud.		Anomalia.
	G.	M.	S.	G.	M.	S.	G.	M.	S.
1.	0	2	0	0	2	0	0	31	27
2.	0	4	1	0	4	1	0	31	27
3.	0	6	1	0	6	1	1	2	53
4.	0	8	3	0	8	2	1	34	20
5.	0	10	3	0	10	2	2	5	46
6.	0	12	4	0	12	3	2	37	13
7.	0	14	4	0	14	3	3	8	39
8.	0	16	5	0	16	4	3	40	6
9.	0	18	5	0	18	4	4	43	0
10.	0	20	6	0	20	4	4	42	59
11.	0	22	7	0	22	5	5	14	26
12.	0	24	7	0	24	5	5	45	53
13.	0	26	8	0	26	5	6	17	19
14.	0	28	8	0	28	5	6	48	46
15.	0	30	9	0	30	6	7	20	12
16.	0	32	9	0	32	6	7	51	39
17.	0	34	10	0	34	7	8	54	33
18.	0	36	10	0	36	7	8	54	30
19.	0	38	11	0	38	7	9	25	59
20.	0	40	12	0	40	8	9	57	26
21.	0	42	13	0	42	9	10	28	52
22.	0	44	13	0	44	8	10	28	48
23.	0	46	13	0	46	8	11	0	18
24.	0	48	14	0	48	9	11	31	45
25.	0	50	14	0	50	8	11	31	41
26.	0	52	15	0	52	9	12	3	13
27.	0	54	16	0	54	10	12	3	9
28.	0	56	17	0	56	11	12	34	35
29.	0	58	17	0	58	11	13	37	27
30.	1	0	18	1	0	11	13	37	20
31.	1	2	18	1	2	11	13	43	13

Medii

Medii motus longitudo & anomalia simul ν & σ in horis
& horarum scrupulis.

H. M.	Saturni	Iovis	Martis		M.	Saturni	Iovis	Martis
	M. S.	M. S.	M. S.			M. S.	M. S.	M. S.
1	0 5	0 12	1 19		31	0 3	0 6	0 40
2	0 10	0 25	2 37		32	0 3	0 6	0 42
3	0 15	0 37	3 56		33	0 3	0 6	0 43
4	0 20	0 50	5 14		34	0 3	0 7	0 44
5	0 25	1 2	6 33		35	0 3	0 7	0 46
6	0 30	1 15	7 52		36	0 3	0 7	0 47
7	0 35	1 27	9 10		37	0 3	0 7	0 48
8	0 40	1 40	10 29		38	0 3	0 8	0 50
9	0 45	1 52	11 47		39	0 3	0 8	0 51
10	0 50	2 5	13 6		40	0 3	0 8	0 52
11	0 55	2 17	14 25		41	0 3	0 8	0 54
12	1 0	2 30	15 43		42	0 4	0 9	0 55
13	1 5	2 42	17 2		43	0 4	0 9	0 56
14	1 10	2 54	18 20		44	0 4	0 9	0 58
15	1 15	3 7	19 39		45	0 4	0 9	0 59
16	1 20	3 19	20 58		46	0 4	0 10	1 0
17	1 25	3 32	22 16		47	0 4	0 10	1 1
18	1 30	3 44	23 35		48	0 4	0 10	1 3
19	1 35	3 57	24 53		49	0 4	0 10	1 4
20	1 40	4 9	26 12		50	0 4	0 10	1 5
21	1 45	4 22	27 31		51	0 4	0 10	1 7
22	1 50	4 34	28 49		52	0 4	0 11	1 8
23	1 55	4 47	30 8		53	0 4	0 11	1 9
24	2 0	4 59	31 27		54	0 5	0 11	1 11
25	2 5	5 12	32 45		55	0 5	0 11	1 12
26	2 10	5 24	34 4		56	0 5	0 12	1 13
27	2 15	5 37	35 22		57	0 5	0 12	1 15
28	2 20	5 49	36 41		58	0 5	0 12	1 16
29	2 26	6 1	38 0		59	0 5	0 12	1 17
30	2 31	6 14	39 18		60	0 5	0 12	1 19

CAPVT

CAPVT XII.

DE

Syntaxi tabularum prosthaphærecon trium superiorum
planetarum.

QUANDOQUIDEM in duobus superioribus, Saturno & Iove, nihil diversum à Copernico, & Prutenicis tabulis, præter ipsas prosthaphæreses, tam eccentricorum, quam commutationis annuæ à nobis superius singulis suis locis uniformiter restitutas afferamus; idcirco primum inæqualitates eccentrici eorundem, ad indicatas, juxta singulas rationes, emendabiimus; idem quoque in Marte præstituri, nisi quod ratio heic quartæ duntaxat eccentricitatis totius partis habeatur in mensuram semidiametri secundi epicycli eccentrici ingressuræ; quæ causa est, cur non nudæ proportioni, sed potius triangulorum decisioni negotium prosthaphæreses eccentrici Martis extricandi committemus. Calculandi autem modus in exemplis superioribus satis expressus hic non reterebitur.

Porro commutatio annua in illis duobus superioribus Saturno & Iove, quando ad binas maxime differentes à centro eccentrici elongationes, id est in apogæo & perigæo eccentricorum eorundem per semicirculum orbis anni, supputata fuerit, supposita quoque hujus semidiametro in singulis emenda data; discrimen quod resultat excessus loco in tabula ubique habendum est; atque huic denique scrupula proportionalia, prout apparentiæ per eccentricum efflagitant, juxta praxin superius in Luna prædemonstratam, acquirenda, & accommodanda sunt, quæ quidem heic in singulis à Prutenicis insensibiliter discrepant. Atque hoc modo tabula prosthaphærecon, ut vocant, in duabus supremis absolvitur.

In Marte vero, semidiametri orbis anni ejus divaricationem, quæ ab eccentrico prodit, compendiose hic excessui investigando includimus, hoc modo, ut in apogæo eccentrici semidiametrum dictam orbis Martis 667875, in perigæo vero 642025, qualium radius eccentrici 1000000 fuerit, supponamus. Vnde quoque hic æqualitas major in excessu aliquanto minori per supputationem educitur, cujus apparentiis scrupula proportionalia consuetudo in superioribus modo per eccentrici revolutionem inveniuntur ac disponuntur.

Præterea pro ea inæqualitatis annuæ commutationis parte, quæ è dispari solis à tellure distantia fluit, tabella superior, quam ei destinavimus, in apparentias heic resolvitur ac diducitur, ita quidem accommodandas, ut per anomaliam solis veram quovis tempore extrahantur, & postea summæ reliquæ commutationis applicentur.

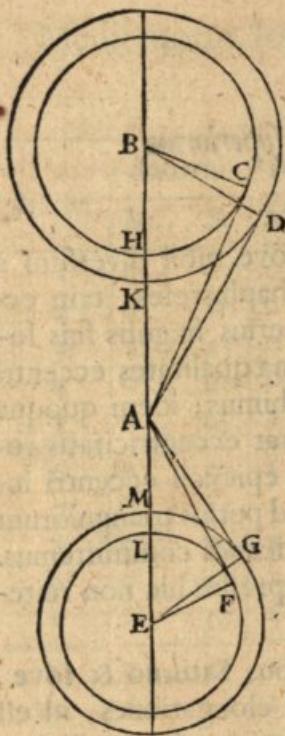
Cæterum hæc, quæ è sole proficiscitur, inæqualitas, quoniam orbi anno Martis per eccentricum hujus deducendo applicata, apparentiarum differentiam aliquam satis notabilem in seipsa consignet, illam prout in apogæo & perigæo eccentrici Martis maxima oboriatur, & tum quidem quando planeta, terra, vel sol circa contactum orbis anni versabitur, apodictice heic exponam.

Sit itaq; in fig. seq. A centrum eccentrici Martis, à quo utrinq; supra infraque linea recta ejicitur B A E, quæ pro indice apogæi eccentrici & in B & perigæi in E H h exsistit.

Lib. I. Theor.
c. 6. in secunda-
ria linea Theo-
ria C tabulis
hinc expositis.

Vide supra
c. 9. hujus.

Prop. 18.
lib. 3. El.

existit. qualium vero radius eccentrici est 1000000, talium ratiocinamur ex hypothesi Martis supra restituta A B 1111300, & A E 888700. sumpto nunc juxta apogæum centro B, describatur annuus orbis Martis C H, qualis ibidem reperitur; in perigæo vero centro E orbis F L utrobique, primo absque accessione anomaliæ à sole, in accremento scilicet circa apogæum, & decremento juxta perigæum hujus; deinde cum eadem. postea circumscriptis orbibus exterioribus D K in apogæo, & M G in perigæo similiter, è datis centris B & E; idque accremento solis maximo supra medium, quod est 11750 p. in quo demonstrationis scopo primum operemur, postea simili decrementi subsumptione; ut quid differentiæ interfuerit, in apertum deducatur.

Circa apogæum tam Martis quam solis didœvera hæc sunt I. in triangulo B A C, A B 1111300, B C 667875, B C A angulus rectus, quippe ad contactum circuli ad C. ergo B A C 36 gr. 56 minut. 26 secun. qui commutationis in apogæo est maximæ.

I I. In triangulo B A D dantur B A 1111300, B D 679625, B D A rectus. ergo B A D 37 gr. 42 minut. 9 sec. est itaque differentia hujus à priori B A C 45 min. 43 sec. quæ tribuitur inæqualitati solis maximæ circa apogæum Martis determinatae penes angulum C A D.

Porro juxta perigæum Martis, & apogæum solis in orthogonio A E F, didomena sunt ex prioribus A E 888700, E F 642025; item angulus ad F rectus. ergo E A F 46 gr. 15 min. 19 sec. qui commutationem maximam Martis, seorsim sumptam, cum excessu maximo includit. denique trianguli A G E didomena sunt A E 888700, E G 653775. item angulus ad G rectus; idcirco datur angulus E A G 47 gr. 21 min. 45 sec.

Ex hisce colligitur, primum quod excessus maximus Martis saltim hic fiat 9 gr. 18 m. 53 sec. quem exhibet differentia inter angulum B A C & E A F; deinde maximus excessus in sole 20 min. 43 sec. quem demonstrat differentia C A D & F A G.

Atqui talis prosthaphæresis maxima, una cum suo excessu ex adjectione 11750 particularum ad terminum annui orbis Martis in apogæo & perigæo contingit, sole scilicet in apogæo existente; in perigæo vero earundem particularum subductione, ut illic B D fiat 667875: sed B C 656125; hic vero E G 642025; E F 630275. prodit itaque ex resolutione triangulorum præmissorum minor differentia in apogæo Martis, quam antea, 27 sec. in perigæo vero 1 min. 21 sec. Quo quidem exiguo discrimine ad medium limitatione restricto, possunt pro 11750 particulis, 11640 usurpari, & hic terminus quantus in reliquis fuerit semper per subtractionem partis centesimæ laxari: deinde, quod reliquum est, perpetuo terminis semidiametri orbis in apogæo & perigæo præscriptis adjici, & postea computatio pro hac prosthaphæresi, è sole cum suo excessu fieri. In excessus proportione apparentiis aggreganda, non existimo, alia scrupula proportionalia, quam quæ majori illi appropriata fuerint, requiri. Cæterum in apparentiæ hujus applicatione, quæ sic à solis diversa à tellure distantia

stantia se hic insinuat, notandum: quod sole superiorem epicycli sui partem permeante, additio ejus ad absolutam cæteroquin commutationem annuam, inferiorem vero, subductio fiat; veluti notæ de hac re tabulæ prosthaphæreion supra infraque suis locis insertæ reperiuntur.

Hæc autem documenta iis relinquo, qui otio, quo equidem solus in Astronomiæ restituzione versando destituor, abundant, si magis ipsis placuerit cunctas apparentias etiam hujus sideris in unicam prosthaphæreion tabulam digerere, indeque petere, quam acquisita sola prosthaphærefi eccentrici & latere distantiae planetæ à centro orbis, ac tandem anni orbis semidiometro ad modum præscriptum correcta, integrum quoque commutationem annuam, quam Copernicus parallaxin appellat, in trianguli unius resolutione (quæ per singula fere requifita Theoricarum usitatissima est, quippe ex datis duobus lateribus circa angulum similiter datum) nobiscum educere; in qua quidem παγματία veluti certiore, & etiam latitudini hujus planetæ felicius perscrutandæ accommodatiore, denique ad notitiam Theoriæ studiosis hujus artis convenientiore, hoc tempore acquiescimus; ut cum prosthaphærefi eccentrici solum latus distantiae, quod in superiori hypothesi nota A H ubique exprimitur, loco tabulæ prosthaphæreion Martis duntaxat inseramus, reliqua suis locis petentes, quemadmodum exempla supra infraque docebunt.

Notandum autem est, de mensura semidiometri orbis anni Martis, quandoquidem aliæ observationes, tum Tychonis, tum quas postmodum ipse habueram, eandem ut plurimum paulo majorem ubique requirant, ut etiam exemplum infra positum monebit; proinde loco minime semidiometri hujus suppositæ 630275 rectius ac phænomenis accommodatius semper in calculo Martis ponetur 631000, ut sic quoque apparentiis hujus planetæ omni possibili restauratione satisfieri queat. etenim per paucolorum minororum differentiam, quæ vel ab orbis inclinatione inter observandum locis quibusdam in hoc præcipue planeta proveniat, queque laboriose admodum curatur, satius negligendam duxi.

Hh 2

Tabula

Tabula prosthaphæreion Saturni.

o Sig.

Gradus	Subtrah.			Add.			Adde			Gradus				
	Eccentri	prostha.	G.	Diff.	Scrup.	M. S.	propo.	M. S.	S.	Orbis An.	Ad. Dif.	Excesf.	Ad. Dif.	G.
G.	G. M. S.		M. S.	M. S.			M. S.		M. S.	M. S.	M. S.	S.	S.	G.
0	0	0	0	6	35		0	0	0	0	0	0	36	30
1	0	6	36	6	35		0	0	1	0	5	22	0	29
2	0	13	11	6	35		0	1	1	0	10	44	1	28
3	0	19	46	6	35		0	2	2	0	16	5	1	27
4	0	26	22	6	35		0	4	2	0	21	25	2	26
5	0	32	56	6	35		0	6	2	0	26	45	2	25
6	0	39	30	6	34		0	8	2	0	32	5	3	24
7	0	46	4	6	34		0	10	2	0	37	24	4	23
8	0	52	37	6	33		0	13	3	0	42	43	4	22
9	0	59	9	6	32		0	16	3	0	48	1	5	21
10	1	5	40	6	31		0	20	4	0	53	19	5	20
11	1	12	10	6	30		0	24	4	0	58	36	5	19
12	1	18	39	6	29		0	29	5	1	3	53	7	18
13	1	25	7	6	27		0	34	5	1	9	9	7	17
14	1	31	34	6	25		0	39	5	1	14	25	8	16
15	1	37	59	6	22		0	44	6	1	19	40	8	15
16	1	44	21	6	21		0	50	6	1	24	54	9	14
17	1	50	42	6	20		0	56	7	1	30	6	9	13
18	1	57	2	6	18		1	3	7	1	35	16	10	12
19	2	3	20	6	16		1	10	7	1	40	25	11	11
20	2	9	36	6	15		1	17	8	1	45	33	11	10
21	2	15	50	6	12		1	25	8	1	50	40	12	9
22	2	22	3	6	11		1	33	9	1	55	45	12	8
23	2	28	12	6	9		1	42	9	2	0	48	13	7
24	2	34	19	6	7		1	51	9	2	5	48	13	6
25	2	40	24	6	5		2	0	9	2	10	47	14	5
26	2	46	26	6	2		2	9	9	2	15	45	15	4
27	2	52	26	5	0		2	19	11	2	20	41	15	3
28	2	58	23	5	57		2	30	11	2	25	36	16	2
29	3	4	17	5	54		2	41	11	2	30	29	16	1
30	3	10	8	5	51		2	52	11	2	35	19	17	0
	Adde			S.			S.			Subtr.			S.	

II Sig.

Tabula

Tabula prosthaphærecon Saturni.

I Sig.

Gradus	Subtrah.		Add.		Adde		Add.		Adde		Gradus	
	Eccentri	Prostha.	Diff.	Scrup.	Ad.	Orbis An.	Diff.	Excef.	in Per.	Ad.	Diff.	G.
G.	G. M. S.	M. S.	M. S.	S.	G. M. S.	M. S.	M. S.	S.	G. M. S.	S.	—	—
0	3 10 8	5 47	2 52	12	2 35 19	4 48	17 18	17 18	33	30	30	30
1	3 15 55	5 44	3 4	12	2 40	7	4 46	17 51	33	29	29	29
2	3 21 39	5 41	3 16	12	2 44	53	4 44	18 24	33	28	28	28
3	3 27 20	5 38	3 28	13	2 49	37	4 42	18 57	33	27	27	27
4	3 32 58	5 36	3 41	13	2 54	18	4 38	19 29	32	26	26	26
5	3 38 34	5 36	3 54	13	2 58	56	4 36	20 1	32	25	25	25
6	3 44 7	5 33	4 8	14	3 3	32	4 33	20 33	32	24	24	24
7	3 49 36	5 29	4 22	14	3 8	5	4 30	21 5	32	23	23	23
8	3 55 8	5 24	4 36	14	3 12	35	4 27	21 37	31	22	22	22
9	4 0 20	5 20	4 51	15	3 17	2	4 24	22 39	31	21	21	21
10	4 5 36	5 16	5 6	15	3 21	26	4 23	23 10	31	20	20	20
11	4 10 48	5 12	5 21	15	3 25	49	4 21	23 40	30	19	19	19
12	4 15 57	5 9	5 37	16	3 30	10	4 17	24 11	31	18	18	18
13	4 21 1	5 4	5 53	17	3 34	27	4 14	24 42	31	17	17	17
14	4 26 1	5 0	6 10	17	3 38	31	4 12	25 12	30	16	16	16
15	4 30 58	4 57	6 27	18	3 42	43	4 10	25 42	30	15	15	15
16	4 35 50	4 52	6 45	18	3 46	56	4 9	25 12	30	14	14	14
17	4 40 36	4 46	7 3	18	3 50	57	4 5	26 12	30	13	13	13
18	4 45 18	4 41	7 21	18	3 54	58	4 1	26 41	29	12	12	12
19	4 49 55	4 37	7 39	18	3 58	55	3 57	27 10	29	11	11	11
20	4 54 27	4 32	7 58	19	4 2	49	3 54	27 39	29	10	10	10
21	4 58 55	4 28	8 17	19	4 6	40	3 51	28 7	28	9	9	9
22	5 3 18	4 23	8 27	20	4 10	27	3 47	28 35	28	8	8	8
23	5 7 37	4 19	8 57	20	4 14	9	3 42	29 2	27	7	7	7
24	5 11 50	4 13	9 17	20	4 17	46	3 37	29 29	27	6	6	6
25	5 15 58	4 8	9 38	21	4 21	20	3 34	29 55	27	5	5	5
26	5 20 0	4 2	9 59	21	4 24	56	3 30	30 22	26	4	4	4
27	5 23 57	3 57	10 20	21	4 28	17	3 27	30 48	26	3	3	3
28	5 27 48	3 51	10 41	21	4 31	40	3 23	31 14	26	2	2	2
29	5 31 36	3 47	11 3	22	4 34	59	3 19	31 40	26	1	1	1
30	5 35 17	3 42	11 25	22	4 38	14	3 15	32 6	26	0	0	0
	Adde	S.	S.		Adde	Sub.			S.			

10 Sig.

Tabula prosthaphæreion Saturni.

2 Sig.

Gradus	Subtrah.			Add.			Adde			Gradus	
	G.	G. M. S.	M. S.	Scrup.	propo.	Ad.	Dif.	Orbis An.	Add.	Excel.	Ad.
	Eccentri	prostha.	Diff.					prosthap.	Diff.	in Per.	Dif.
G.	G.	G.	G.	G.	G.	G.	G.	G.	G.	G.	G.
0	5	35	17	3	35	11	25	4	38	14	30
1	5	38	52	3	51	11	48	4	41	24	29
2	5	42	23	3	25	12	11	4	44	29	28
3	5	45	48	3	17	12	34	4	47	30	27
4	5	49	5	3	12	12	58	4	50	26	26
5	5	52	17	3	6	13	22	4	53	18	25
6	5	55	23	3	0	13	46	4	56	5	24
7	5	58	23	2	55	14	11	4	58	48	23
8	6	1	18	2	48	14	36	5	1	27	22
9	6	4	6	2	41	15	1	5	4	1	21
10	6	6	47	2	35	15	27	5	6	30	20
11	6	9	22	2	29	15	53	5	8	53	19
12	6	11	51	2	24	16	19	5	11	11	18
13	6	14	15	2	17	16	45	5	13	24	17
14	6	16	32	2	10	17	12	5	15	32	16
15	6	18	42	1	56	17	39	5	17	35	15
16	6	20	46	2	4	18	6	5	19	34	14
17	6	22	42	1	56	18	33	5	21	28	13
18	6	24	32	1	50	19	1	5	23	16	12
19	6	26	15	1	43	19	29	5	24	58	11
20	6	27	52	1	37	19	58	5	26	33	10
21	6	29	22	1	30	20	27	5	28	3	9
22	6	30	46	1	24	20	56	5	29	28	8
23	6	32	2	1	16	21	25	5	30	47	7
24	6	33	11	1	9	21	54	5	32	2	6
25	6	34	14	1	3	22	24	5	33	11	5
26	6	35	10	0	56	22	54	5	34	14	4
27	6	35	58	0	48	23	24	5	35	11	3
28	6	36	39	0	41	23	53	5	36	2	2
29	6	37	13	0	34	24	23	5	36	47	1
30	6	37	41	0	28	24	54	5	37	27	0
	Adde			S.			S.			S.	

9 Sig.

Tabula

Tabula prosthaphærecon Saturni.

3 Sig.

Gradus. G.	Subtrah.				Adde				Gradus. G.
	eccentr. prostha.	A.S. Diff.	Scrup. prop.	Ad. Dif.	Orbis An. Prosthap.	Add. Diff.	Excel. in Per.	Ad. Dif.	
G.	G. M. S.	M. S.	M. S.	S.	G. M.	M. S.	S.	S.	G.
0	6 37 41	0 19	24 54	31	5 37 27	0 33	41 5	9	30
1	6 38 0	0 13	25 25	31	5 38 0	0 27	41 14	8	29
2	6 38 13	0 4	25 56	31	5 38 27	0 21	41 22	7	28
3	6 38 17	0 1	26 27	31	5 38 48	0 15	41 29	6	27
4	6 38 16	0 8	26 59	32	5 39 3	0 11	41 35	6	26
5	6 38 8	0 16	27 30	31	5 39 12	0 9	41 42	7	25
6	6 37 52	0 23	28 2	32	5 39 15	0 4	41 48	6	24
7	6 37 29	0 32	28 34	32	5 39 11	0 8	41 53	5	23
8	6 36 57	0 38	29 6	32	5 39 3	0 17	41 57	4	22
9	6 36 19	0 46	29 38	32	5 38 46	0 23	42 0	3	21
10	6 35 33	0 52	30 10	32	5 38 23	0 29	42 2	2	20
11	6 34 41	1 0	30 42	32	5 37 54	0 35	42 4	2	19
12	6 33 41	1 8	31 14	32	5 37 19	0 43	42 5	1	18
13	6 32 33	1 15	31 46	32	5 36 36	0 50	42 4	1	17
14	6 31 18	1 22	32 19	33	5 35 46	0 57	42 2	1	16
15	6 29 56	1 30	32 51	32	5 34 49	1 5	41 58	2	15
16	6 28 26	1 37	33 23	32	5 33 44	1 8	41 56	2	14
17	6 26 49	1 44	33 56	33	5 32 36	1 12	41 53	3	13
18	6 25 5	1 52	34 28	32	5 31 24	1 17	41 49	4	12
19	6 23 13	1 59	35 1	33	5 30 7	1 22	41 44	5	11
20	6 21 14	2 6	35 33	32	5 28 45	1 30	41 38	6	10
21	6 19 8	2 13	36 6	33	5 27 15	1 38	40 30	8	9
22	6 16 55	2 21	36 38	32	5 25 37	1 47	40 21	9	8
23	6 14 34	2 28	37 10	32	5 23 50	1 57	40 19	10	7
24	6 12 6	2 35	37 43	33	5 21 53	2 2	40 0	11	6
25	6 9 31	2 41	38 15	32	5 19 51	2 7	39 48	12	5
26	6 6 50	2 49	38 47	32	5 17 44	2 11	39 35	13	4
27	6 4 1	2 58	39 19	32	5 15 33	2 16	39 21	14	3
28	6 1 3	3 5	39 51	32	5 13 17	2 26	39 6	15	2
29	5 57 58	3 11	40 23	32	5 10 51	2 37	38 50	16	1
30	5 54 47	40 55	32		5 8 14				0
	Adde	S. A.		S.	Subtr.	S. A.		S. A.	

8 Sig.

Tabula prosthaphareseon Saturni.

4 Sig.

Gradus.	Subtra.		S.				Adde		S.		S.		Gradus	
	Eccent.	Prostha.	Diff.	Scrup.	Ad.	Dif.	Orbis an.	Prosth.	Diff.	Exces.	Perig.	S.	Dif.	
G.	G. M. S.	M. S.	M. S.	M. S.	S.	G. M. S.	M. S.	M. S.	M. S.	M. S.	M. S.	S.	S.	G.
0	5 54 47		40 55		31		5 8 14		2 41	39 50		15		30
1	5 51 30	3 17	41 26		32		5 5 33		2 45	39 35	16		29	
2	5 48 6	3 24	41 58		31		5 2 48		2 48	39 19	17		28	
3	5 44 34	3 32	42 29		31		5 0 0		2 51	39 2	17		27	
4	5 40 55	3 39	43 0		31		4 57 9		2 57	38 45	18		26	
5	5 37 9	3 46	43 31		30		4 54 12		3 7	38 27	20		25	
6	5 33 17	3 52	44 1		31		4 51 5		3 18	38 7	22		24	
7	5 29 18	3 59	44 32		30		4 47 47		3 31	37 45	23		23	
8	5 25 13	4 5	45 2		30		4 44 16		3 35	37 20	25		22	
9	5 21 1	4 12	45 32		30		4 40 41		3 38	36 55	25		21	
10	5 16 43	4 19	46 1		30		4 37 3		3 41	36 30	26		20	
11	5 12 18	4 25	46 31		29		4 33 22		3 43	36 4	26		19	
12	5 7 46	4 32	47 0		28		4 29 39		3 48	35 38	26		18	
13	5 3 8	4 38	47 28		29		4 25 51		3 55	35 12	27		17	
14	4 58 24	4 44	47 57		28		4 21 56		3 55	34 45	27		16	
15	4 53 34	4 50	48 15		27		4 17 54		4 2	34 16	29		15	
16	4 48 37	4 57	48 52		27		4 13 45		4 9	33 45	31		14	
17	4 43 35	5 2	49 19		27		4 9 29		4 16	33 14	31		13	
18	4 38 28	5 7	49 46		27		4 5 6		4 23	32 42	32		12	
19	4 33 14	5 14	50 13		26		4 0 36		4 30	32 10	32		11	
20	4 27 54	5 20	50 39		25		3 55 59		4 37	31 37	33		10	
21	4 22 29	5 25	51 4		25		3 51 17		4 42	31 3	34		9	
22	4 16 58	5 31	51 29		25		3 46 30		4 47	30 28	35		8	
23	4 11 22	5 36	51 54		24		3 41 40		4 50	29 52	36		7	
24	4 5 41	5 41	52 18		24		3 36 47		4 53	29 16	36		6	
25	3 59 54	5 47	52 42		23		3 31 50		4 57	28 39	37		5	
26	3 54 2	5 52	53 5		23		3 26 47		5 3	28 1	38		4	
27	3 48 5	6 1	53 28		22		3 21 39		5 8	27 21	40		3	
28	3 42 4	6 6	53 50		21		3 16 25		5 14	26 40	41		2	
29	3 35 58	6 10	54 11		21		3 11 7		5 18	25 59	41		1	
30	3 29 48		54 32				3 6 44		5 23	25 17	42		0	
	Adde	A.		S.			Subtr.	A.			A.			

7 Sig.

Tabula Prostaphæreſeon Saturni.

5 Sig.

Gradus	Subtrahe Eccentri Proſthap.	Subtr. Differ.	Scrup. propo.	Ad. Dif.	Adder OrbisAn. Proſthap.	S. Diff.	Excef. Perig.	S. Diff.	Gradus G.
G.	G. M. S.	G. M.	M. S.	S.	G. M. S.	M.S.	M. S.	M.S.	G.
0	3 29 48	6 15	54 32	21	3 5 44	5 27	25 17	43	30
1	3 23 33	6 20	54 53	20	3 0 17	5 32	24 34	44	29
2	3 17 13	6 24	55 13	19	2 54 45	5 36	23 50	44	28
3	3 10 49	6 28	55 32	19	2 49 9	5 40	23 6	45	27
4	3 4 21	6 32	55 51	18	2 43 29	5 44	22 21	45	26
5	2 57 49	6 36	56 9	17	2 37 45	5 48	21 36	46	25
6	2 51 13	6 40	56 26	17	2 31 57	5 51	20 50	47	24
7	2 44 33	6 43	56 43	16	2 26 6	5 54	20 3	48	23
8	2 37 50	6 46	56 59	16	2 20 12	5 58	19 15	48	22
9	2 31 4	6 50	57 15	15	2 14 14	6 2	18 27	49	21
10	2 24 14	6 53	57 30	15	2 8 12	6 5	17 38	49	20
11	2 17 21	6 56	57 45	14	2 2 7	6 8	16 49	50	19
12	2 10 25	6 59	57 59	13	1 55 59	6 11	15 59	50	18
13	2 3 26	7 1	58 12	12	1 49 48	6 13	15 9	51	17
14	1 56 25	7 3	58 24	12	1 43 35	6 16	14 18	51	16
15	1 49 22	7 5	58 36	11	1 37 19	6 18	13 27	52	15
16	1 42 17	7 8	58 47	10	1 31 1	6 20	12 35	52	14
17	1 35 9	7 11	58 57	9	1 24 41	6 22	11 43	53	13
18	1 27 58	7 14	59 6	9	1 18 19	6 25	10 50	53	12
19	1 20 44	7 16	59 15	8	1 11 54	6 27	9 57	53	11
20	1 13 28	7 17	59 23	7	1 5 27	6 28	9 4	54	10
21	1 6 11	7 18	59 30	6	0 58 59	6 30	8 10	54	9
22	0 58 53	7 19	59 36	6	0 52 29	6 31	7 16	54	8
23	0 51 34	7 19	59 42	5	0 45 58	6 32	6 22	54	7
24	0 44 15	7 20	59 47	5	0 39 26	6 33	5 28	54	6
25	0 36 55	7 21	59 51	4	0 32 53	6 33	4 34	54	5
26	0 29 34	7 23	59 55	4	0 26 20	6 34	3 40	55	4
27	0 22 11	7 24	59 58	3	0 19 46	6 35	2 45	55	3
28	0 14 47	7 24	59 59	3	0 13 11	6 35	1 50	55	2
29	0 7 23	7 23	60 0	0	0 6 36	6 36	0 55	55	1
30	0 0 0	7 23	60 0	0	0 0 0	6 36	0 0	55	0
	Adde	A		S.	Subtr.	A		A	

6 Sig.

Tabula

Tabula prosthaphærecon Iovis.

o Sig.

Gradus.	Subtrah.			A.			Adde			Gradus.
	Eccentr.	Scru.	Ad.	Orbis An.	Diff.	Excef.	Diff.			
	Prostha.	prop.	Dif.	Prosthap.	M.S.	Perig.	S.			
G.	G. M. S.	M.S.	M. S.	S.				G.		
0	0 0 0	5 28	0 0	0	0 0 0	9 22	0 0	30		
1	0 5 28	5 28	0 1	1	0 9 22	0 46	46	29		
2	0 10 56	5 28	0 2	1	0 18 44	9 22	1 32	46	28	
3	0 16 24	5 27	0 3	1	0 28 6	9 22	2 17	45	27	
4	0 21 51	5 27	0 4	2	0 37 28	9 21	3 2	45	26	
5	0 27 18	5 26	0 6	2	0 46 49	9 21	3 48	45	25	
6	0 32 44	5 26	0 8	2	0 56 10	9 21	4 34	46	24	
7	0 38 10	5 26	0 11	3	1 5 31	9 20	5 20	46	23	
8	0 43 36	5 25	0 14	4	1 14 51	9 19	6 6	46	22	
9	0 49 1	5 24	0 18	4	1 24 10	9 18	6 52	46	21	
10	0 54 26	5 24	0 22	4	1 33 28	9 17	7 38	46	20	
11	0 59 49	5 23	0 26	4	1 42 45	9 15	8 24	46	19	
12	1 5 12	5 22	0 30	5	1 52 0	9 14	9 10	46	18	
13	1 10 33	5 21	0 35	6	2 1 14	9 13	9 56	46	17	
14	1 15 53	5 20	0 41	6	2 10 27	9 12	10 41	45	16	
15	1 21 12	5 19	0 47	6	2 19 39	9 11	11 26	46	15	
16	1 26 30	5 18	0 53	7	2 28 50	9 9	12 12	46	14	
17	1 31 46	5 16	1 0	7	2 37 59	9 7	12 58	46	13	
18	1 37 1	5 15	1 7	8	2 47 6	9 5	13 43	45	12	
19	1 42 14	5 11	1 15	8	3 56 11	9 3	14 28	45	11	
20	1 47 25	5 10	1 23	9	3 5 14	9 1	15 13	45	10	
21	1 52 35	5 8	1 32	9	3 14 15	8 59	15 58	45	9	
22	1 57 43	5 6	1 41	9	3 23 14	8 57	16 43	45	8	
23	2 2 49	5 3	1 50	10	3 32 11	8 55	17 28	45	7	
24	2 7 52	5 1	2 0	10	3 41 6	8 52	18 13	45	6	
25	2 12 53	4 59	2 10	10	3 49 58	8 50	18 58	45	5	
26	2 17 52	4 57	2 20	11	3 58 48	8 47	19 43	45	4	
27	2 22 49	4 55	2 31	11	4 7 35	8 44	20 28	45	3	
28	2 27 44	4 53	2 42	12	4 16 19	8 41	21 13	45	2	
29	2 32 37	4 52	2 54	12	4 25 0	8 38	21 58	45	1	
30	2 37 29	4 52	3 6		4 33 38	22 42	44	0		
	Adde	S.		S.	Subtr.	S.				

II Sig.

Tabula

Tabula prosthaphæreſeon Iovis.

i Sig.

Gradus G.	Subtrah. Eccentri proſtha.	Add. Diff.	Scrup. propo.	Ad. Dif.	Adde Orbis An. proſthap.	Add. Diff.	Excef. in Per.	Ad. Dif.	Gradus G.
	G. M. S.	M. S.	M. S.	S.	G. M. S.	M. S.	M. S.	S.	G.
0	2 37 29	4 48	3 6	12	4 33 38	8 35	22 42	44	30
1	2 42 17	4 45	3 18	13	4 42 13	8 33	23 26	45	29
2	2 47 2	4 42	3 31	13	4 50 46	8 30	24 11	44	28
3	2 51 44	4 38	3 44	14	4 59 16	8 28	24 55	44	27
4	2 56 22	4 36	3 58	14	5 7 44	8 25	25 39	44	26
5	3 0 58	4 33	4 12	15	5 16 9	8 21	26 23	44	25
6	3 5 31	4 27	4 27	15	5 24 30	8 16	27 7	44	24
7	3 10 2	4 28	4 42	15	5 32 46	8 11	27 51	44	23
8	3 14 30	4 25	4 57	15	5 40 57	8 6	28 35	44	22
9	3 18 55	4 21	5 12	16	5 49 3	8 1	29 19	43	21
10	3 23 16	4 17	5 28	17	5 57 4	7 57	30 2	43	20
11	3 27 33	4 13	5 45	16	6 5 1	7 52	30 45	43	19
12	3 31 46	4 10	6 1	17	6 12 53	7 47	31 28	43	18
13	3 35 56	4 7	6 18	18	6 20 40	7 41	32 11	43	17
14	3 40 3	4 3	6 36	18	6 28 21	7 38	32 54	42	16
15	3 44 6	4 0	6 54	18	6 35 59	7 35	33 36	42	15
16	3 48 6	3 56	7 12	19	6 43 37	7 32	34 18	42	14
17	3 52 2	3 52	7 31	19	6 51 9	7 28	35 0	42	13
18	3 55 54	3 48	7 50	19	6 58 37	7 22	35 42	42	12
19	3 59 42	3 44	8 9	19	7 5 59	7 15	36 24	41	11
20	4 3 26	3 40	8 28	20	7 13 14	7 9	37 5	41	10
21	4 7 6	3 36	8 48	21	7 20 23	7 2	37 46	41	9
22	4 10 42	3 31	9 9	21	7 27 25	6 58	38 27	41	8
23	4 14 13	3 27	9 30	21	7 34 23	6 53	39 8	41	7
24	4 17 40	3 22	9 51	22	7 41 16	6 48	39 49	40	6
25	4 21 2	3 18	10 13	22	7 48 4	6 42	40 29	40	5
26	4 24 20	3 14	10 35	22	7 54 46	6 35	41 9	40	4
27	4 27 34	3 10	10 57	22	8 1 21	6 29	41 49	40	3
28	4 30 44	3 6	11 19	23	8 7 50	6 23	42 29	40	2
29	4 33 50	3 1	11 42	23	8 14 13	6 17	43 9	40	1
30	4 36 51	12 5			8 20 30	43 48	39 0		
	Adde	S.		S.	Subtr.	S.		S.	

io Sig.

Tabula

Tabula prosthaphæreion Iovis. T

2 Sig.

Gradus G.	Subtrah. Eccentri prostha.		Ad.		Adde		Excef. in Per.	Dif.	Gradus G.
	G.	M. S.	A. Diff.	Scrup. propo.	Dif.	Orbis An. prosthap.	Add. Diff.	G. M. S.	M. S.
0	4 36 51		2 56	12 5	23	8 20 30	6 11	43 48	30
1	4 39 47		2 50	12 28	24	8 26 43	6 3	44 27	29
2	4 42 37		2 46	12 52	24	8 32 44	5 56	45 6	39
3	4 45 23		2 40	13 16	25	8 38 40	5 49	45 44	38
4	4 48 3		2 36	13 41	25	8 44 29	5 43	46 22	37
5	4 50 39		2 32	14 6	25	8 50 12	5 35	46 59	37
6	4 53 11		2 26	14 31	26	8 55 47	5 28	47 36	26
7	4 55 37		2 21	14 57	26	9 1 15	5 21	48 13	23
8	4 57 58		2 16	15 23	26	9 6 36	5 13	48 49	22
9	5 0 14		2 11	15 49	27	9 11 49	5 5	49 24	21
10	5 2 25		2 6	16 16	26	9 16 54	4 56	49 59	20
11	5 4 31		1 0	16 42	27	9 21 50	4 47	50 34	19
12	5 6 31		1 55	17 9	27	9 26 37	4 40	51 8	18
13	5 8 26		1 38	17 36	27	9 31 17	4 33	51 42	17
14	5 10 16		1 30	18 3	28	9 35 50	4 25	52 16	16
15	5 12 0		1 44	18 31	28	9 40 15	4 18	52 49	15
16	5 13 38		1 38	18 59	28	9 44 33	4 8	53 22	14
17	5 15 11		1 33	19 27	29	9 48 41	3 58	53 54	13
18	5 16 38		1 27	19 56	29	9 52 39	3 54	54 26	12
19	5 18 0		1 22	20 25	29	9 56 26	3 47	54 57	11
20	5 19 16		1 16	20 54	29	10 0 1	3 35	55 27	10
21	5 20 27		1 5	21 23	29	10 3 29	3 28	55 57	9
22	5 21 32		0 59	21 52	30	10 6 51	3 22	56 26	8
23	5 22 31		0 53	22 22	30	10 10 7	3 16	56 54	7
24	5 23 24		0 48	22 52	30	10 13 17	3 10	57 22	6
25	5 24 12		0 42	23 22	30	10 16 15	2 58	57 49	5
26	5 24 54		0 36	23 52	30	10 19 1	2 46	58 15	4
27	5 25 30		0 30	24 22	31	10 21 33	2 32	58 41	3
28	5 26 0		0 25	24 53	31	10 23 50	2 17	59 6	2
29	5 26 25		0 19	25 24	31	10 25 58	2 8	59 30	24
30	5 26 44			25 55		10 28 0	2 2	59 54	24
	Adde		S.		S.	Subtr.	S.		S.

9 Sig.

Tabula

Tabula Prosthaphærecon Iovis.

3 Sig.

Gradus G.	Subtrahe		A		Adde		Gradus G.	
	Eccentri Prosthap.	Differ.	Scrup. propo.	Ad. Dif.	OrbisAn. Prosthap.	A. Diff.	Excessus in perig.	Diff.
G.	G. M. S.	M. S.	M. S.	S.	G. M. S.	M.S.	G. M. S.	M.S.
0	5 26 44	0 11	25 55	31	10 28 0	1 26	0 59 54	23
1	5 26 55	0 3	26 26	31	10 29 56	1 42	1 0 17	22
2	5 26 58	0 1	26 57	31	10 31 38	1 30	1 0 39	21
3	5 26 59	0 0	27 28	31	10 33 8	1 19	1 1 0	20
4	5 26 59	0 3	27 59	31	10 34 27	1 8	1 1 20	19
5	5 26 56	0 16	28 31	31	10 35 35	0 58	1 1 39	18
6	5 26 40	0 26	29 2	32	10 36 33	0 48	1 1 57	17
7	5 26 14	0 36	29 34	32	10 37 21	0 36	1 2 14	16
8	5 25 38	0 39	30 6	32	10 37 57	0 25	1 2 30	15
9	5 24 59	0 43	30 38	32	10 37 22	0 11	1 2 45	15
10	5 24 16	0 46	31 10	32	10 38 33	0 0	1 3 0	14
11	5 23 30	0 50	31 42	32	10 38 33	0 12	1 3 14	13
12	5 22 40	0 56	32 14	32	10 38 21	0 24	1 3 27	12
13	5 21 44	1 4	32 46	32	10 37 57	0 36	1 3 39	10
14	5 20 40	1 13	33 19	32	10 37 21	0 48	1 3 49	17
15	5 19 27	1 20	33 51	32	10 36 33	1 1	1 3 58	16
16	5 18 7	1 25	34 23	32	10 35 32	1 12	1 4 7	8
17	5 16 42	1 30	34 55	32	10 34 20	1 25	1 4 15	14
18	5 15 12	1 34	35 27	32	10 32 55	1 38	1 4 22	13
19	5 13 38	1 39	35 59	32	10 31 17	1 50	1 4 27	12
20	5 11 59	1 45	36 31	32	10 29 27	2 4	1 4 29	11
21	5 10 14	1 53	37 3	32	10 27 23	2 16	1 4 29	10
22	5 8 21	2 0	37 35	32	10 25 7	2 29	1 4 28	9
23	5 6 21	2 6	38 7	32	10 22 38	2 42	1 4 26	8
24	5 4 15	2 11	38 39	31	10 19 56	2 55	1 4 23	7
25	5 2 4	2 16	39 10	32	10 17 1	3 9	1 4 19	6
26	4 59 48	2 22	39 42	31	10 13 52	3 21	1 4 14	5
27	4 57 26	2 28	40 13	31	10 10 31	3 35	1 4 7	4
28	4 54 58	2 34	40 44	31	10 6 56	3 48	1 3 58	3
29	4 52 24	2 39	41 15	31	10 3 8	4 3	1 3 47	2
30	4 49 45	41 46	31		10 59 5	4 3	1 3 45	1
	Adde	S.		S.	Subtr.	S.		S.

8 Sig.

Tabula prosthaphærecon Iovis.

4 Sig.

Gradus.	Subtrah.			Adde			Gradus.	
	eccentr.		A.	Scrup.		Orbis An.	Excess.	
	prostha.	Diff.	M. S.	prop.	Dif.	Prosthaph.	in perig.	A.
G.	G. M. S.	M. S.	M. S.	S.	S.	G. M. S.	G. M. S.	G. M. S.
0	4 49 45	2 44	41 46	31		9 59 5	1 3 35	30
1	4 47 1	2 50	42 17	31		9 54 50	1 3 22	29
2	4 44 11	2 57	42 48	31		9 50 22	1 3 7	28
3	4 41 14	3 2	43 18	30		9 45 40	1 2 50	27
4	4 38 12	3 7	43 48	30		9 40 44	1 2 31	26
5	4 35 5	3 13	44 18	30		9 35 35	1 2 11	25
6	4 31 52	3 18	44 48	30		9 30 13	1 1 49	24
7	4 28 34	3 24	45 17	29		9 14 37	1 1 26	23
8	4 25 10	3 29	45 47	30		9 18 47	1 1 2	22
9	4 21 41	3 34	46 16	29		9 12 44	1 0 36	21
10	4 18 7	3 38	46 44	28		9 6 27	1 0 8	20
11	4 14 29	3 43	47 12	28		8 59 57	0 59 38	19
12	4 10 46	3 48	47 40	28		8 53 14	0 59 5	18
13	4 6 58	3 54	48 8	28		8 46 17	0 58 31	17
14	4 3 4	3 59	48 35	27		8 39 7	0 57 55	16
15	3 59 5	4 5	49 2	27		8 31 43	0 57 17	15
16	3 55 0	4 9	49 28	26		8 24 7	0 56 37	14
17	3 50 51	4 14	49 55	27		8 16 18	0 55 55	13
18	3 46 37	4 17	50 21	26		8 8 15	0 55 12	12
19	3 42 20	4 21	50 46	25		7 59 59	0 54 27	11
20	3 37 59	4 26	51 11	25		7 51 30	0 53 40	10
21	3 33 33	4 31	51 35	24		7 42 50	0 52 51	9
22	3 29 2	4 36	51 59	24		7 33 56	0 51 59	8
23	3 24 26	4 40	52 22	23		7 24 50	0 50 5	7
24	3 19 46	4 44	52 45	23		7 15 31	0 50 9	6
25	3 15 2	4 48	53 8	23		7 6 1	0 49 12	5
26	3 10 14	4 52	53 30	22		6 56 18	0 48 13	4
27	3 5 22	4 55	53 52	22		6 46 24	0 47 12	3
28	3 0 27	4 58	54 13	21		6 36 18	1 46 9	2
29	2 55 29	5 2	54 34	20		6 26 1	1 45 5	1
30	2 50 27	5 4	54 54	20		6 15 33	0 44 0	0
	Adde	S.		S.		Subtr.	S.	S.

7 Sig.

Tabula

Tabula prosthaphæreſeon Iovis.

5 Sig.

Gradus	Subtrah.		Adde		Gradus				
	Eccentri proſtha.	A Diff.	Scrup. prop.	Ad. Dif.	Orbis An. Proſtha.	A Diff.	Excessus in Perig.	A Diff.	
G.	G. M. S.	M. S.	M. S.	S.	G. M. S.	M. S.	G. M. S.	M. S.	G.
0	2 50 27	5 6	54 54	19	6 15 33	10 39	○ 44 ○	I 8	30
1	2 45 21	5 10	55 13	19	6 4 54	10 50	○ 42 52	I 10	29
2	2 40 11	5 13	55 32	18	5 54 4	10 59	○ 41 42	I 12	28
3	2 34 58	5 16	55 50	18	5 43 5	11 10	○ 40 30	I 14	27
4	2 39 43	5 17	56 8	17	5 31 55	11 21	○ 39 16	I 15	26
5	2 24 26	5 17	56 25	17	5 20 34	11 30	○ 38 1	I 17	25
6	2 19 7	5 19	56 42	16	5 9 4	11 38	○ 37 44	I 18	24
7	2 13 43	5 24	56 58	15	4 57 26	11 47	○ 16 26	I 20	23
8	2 8 14	5 29	57 13	15	4 45 39	11 57	○ 35 6	I 21	22
9	2 2 40	5 34	57 28	15	4 33 42	12 8	○ 33 45	I 23	21
10	I 57 3	5 37	57 42	14	4 21 34	12 14	○ 31 22	I 24	20
11	I 51 25	5 38	57 56	13	4 9 20	12 20	○ 29 58	I 26	19
12	I 45 46	5 39	58 9	12	3 57 0	12 27	○ 28 32	I 28	18
13	I 40 6	5 40	58 21	11	3 44 33	12 34	○ 27 4	I 29	17
14	I 34 26	5 40	58 32	10	3 31 59	12 41	○ 25 35	I 30	16
15	I 28 44	5 42	58 42	10	3 19 18	12 48	○ 24 5	I 31	15
16	I 23 0	5 44	58 52	9	3 6 30	12 55	○ 22 34	I 32	14
17	I 17 14	5 46	59 1	9	2 53 35	13 1	○ 21 2	I 33	13
18	I 11 26	5 48	59 10	8	2 40 34	13 1	○ 19 29	I 34	12
19	I 5 35	5 51	59 18	8	2 27 29	13 5	○ 18 55	I 35	11
20	○ 59 41	5 54	59 26	7	2 14 19	13 10	○ 16 20	I 36	10
21	○ 53 45	5 56	59 33	7	2 1 5	13 14	○ 14 44	I 36	9
22	○ 47 49	5 56	59 40	6	1 47 48	13 17	○ 13 8	I 36	8
23	○ 41 52	5 57	59 46	5	1 34 28	13 20	○ 11 31	I 37	7
24	○ 35 55	5 57	59 51	4	1 21 5	13 23	○ 9 54	I 37	6
25	○ 29 57	5 58	59 55	3	1 7 38	13 27	○ 8 16	I 38	5
26	○ 22 59	5 58	59 58	2	○ 54 8	13 30	○ 6 38	I 39	4
27	○ 18 0	5 59	60 0	0	○ 40 37	13 31	○ 4 59	I 39	3
28	○ 12 1	5 59	60 0	0	○ 27 5	13 32	○ 3 20	I 40	2
29	○ 6 1	6 0	60 0	0	○ 13 33	13 32	○ 1 40	I 40	1
30	○ 0 0	6 1	60 0	0	○ 0 0	13 33	○ 0 0 0		0
	Adde	S.		S.	S.	S.	611	S.	

6 Sig.

Tabula prosthaph. eccentric. Martis cum distantia à centro.

	o Sig.				i Sig.				
Gradus.	Subtrah. Eccentr. Prostha.	Ad. Diff.	Distāt. à centr.	Ad. Dif.	Subtrah. eccentr. prostha.	Ad. Diff.	Distāt. à cent.	Ad. Dif.	Gradus.
G.	G. M. S.	M. S.	Partic.	S.	G. M. S.	M. S.	Partic.	S.	G.
0	0 0 0	10 1	111130	1	4 50 7	9 6	110013	65	30
1	0 10 1	10 1	111129	3	4 59 11	9 0	109948	29	
2	0 20 2	10 0	111126	7	5 8 14	8 54	109878	70	28
3	0 30 2	10 0	111119	11	5 17 5	8 48	109804	74	27
4	0 40 2	9 59	111108	17	5 25 53	8 42	109727	77	26
5	0 50 1	9 59	111091	19	5 34 35	8 35	109646	81	25
6	1 0 0	9 59	111672	20	5 43 11	8 30	109561	85	24
7	1 9 59	9 59	111652	21	5 51 41	8 24	109472	92	23
8	1 19 58	9 58	111631	22	6 0 5	8 18	109380	92	22
9	1 29 56	9 56	111009	23	6 8 23	8 13	109286	94	21
10	1 39 52	9 54	110986	23	6 16 36	8 7	109190	96	20
11	1 49 46	9 51	110963	24	6 24 43	8 1	109093	97	19
12	1 59 37	9 48	110939	25	6 32 44	7 55	108993	100	18
13	2 9 25	9 46	110914	26	6 40 39	7 48	108890	103	17
14	2 19 11	9 44	110888	28	6 48 27	7 43	108785	105	16
15	2 28 55	9 42	110860	36	6 56 10	7 37	108678	107	15
16	2 38 37	9 39	110824	43	7 3 47	7 30	108567	111	14
17	2 48 16	9 36	110781	49	7 11 17	7 23	108453	113	
18	2 57 52	9 33	110732	54	7 18 40	7 17	108336	117	12
19	3 7 26	9 30	110678	57	7 25 57	7 11	108267	119	11
20	3 16 55	9 27	110621	58	7 33 18	7 5	108096	121	10
21	3 26 22	9 26	110563	59	7 40 13	6 59	107973	123	9
22	3 35 49	9 24	110504	59	7 47 12	6 53	107848	125	8
23	3 45 13	9 22	110445	60	7 54 5	6 47	107720	130	7
24	3 54 35	9 21	110385	61	8 0 52	6 41	107590	131	6
25	4 3 56	9 19	110324	61	8 7 33	6 35	107459	133	5
26	4 13 15	9 16	110263	62	8 14 8	6 29	107326	135	4
27	4 22 31	9 14	110201	62	8 20 37	6 23	107191	135	3
28	4 31 45	9 12	110139	63	8 27 0	6 15	107054	137	2
29	4 40 57	9 10	110076	63	8 33 15	6 6	106915	139	1
30	4 50 7	110013	63		8 39 21		106775	140	0
	Adde	S.		S.	S.	S.		S.	
	11 Sig.				10 Sig.				

Tabula

Tabula Prostha. Eccentr. Martis cum distantia à Centro.

2 Sig.

3 Sig.

Gradus	Subtrahe			Subtrahe			A.	S.	S.	Gradus
	Eccentri	A.	Distantia Ad.	Eccentri	S.	Distantia				
G.	G. M. S.	Particu.	Prostha.	Diff.	a Centro	Diff.	M. S.	G.		
0	8 39 22	5 57	106775	142	10 30 32	101706	192	30		
1	8 45 18	5 47	108633	144	10 31 35	101514	192	29		
2	8 51 5	5 38	106489	146	10 32 31	101322	193	28		
3	8 56 43	5 28	106343	149	10 33 19	101129	194	27		
4	9 2 11	5 18	106194	151	10 33 58	100935	194	26		
5	9 7 29	5 7	106043	153	10 34 20	100741	195	25		
6	9 12 36	4 59	105890	155	10 34 20	100546	195	24		
7	9 17 35	4 51	105735	157	10 34 15	100351	195	23		
8	9 22 26	4 44	105578	159	10 34 4	100156	195	22		
9	9 27 10	4 35	105419	161	10 33 45	99961	195	21		
10	9 31 45	4 27	105258	162	10 33 18	99766	195	20		
11	9 36 12	4 20	105096	163	10 32 47	99571	195	19		
12	9 40 32	4 12	104933	166	10 32 5	99376	195	18		
13	9 44 44	4 12	104968	167	10 31 9	99181	195	17		
14	9 48 48	4 4	104601	168	10 29 55	98986	195	16		
15	9 52 45	3 57	104433	170	10 28 22	98791	195	15		
16	9 56 33	3 48	104263	170	10 26 31	98596	195	14		
17	10 0 10	3 37	104091	172	10 24 22	98901	195	13		
18	10 3 36	3 26	103918	173	10 21 55	98206	195	12		
19	10 6 50	3 14	103743	175	10 19 10	98012	195	11		
20	10 9 52	3 2	103567	176	10 16 6	97816	195	10		
21	10 12 44	2 52	103389	178	10 12 55	97620	196	9		
22	10 15 26	2 43	103209	180	10 9 37	97423	197	8		
23	10 17 58	2 32	103027	182	10 6 11	97225	198	7		
24	10 20 20	2 22	102843	184	10 2 36	97027	198	6		
25	10 22 31	2 11	102657	186	9 58 52	96828	199	5		
26	10 24 31	2 0	102469	188	9 55 0	96627	201	4		
27	10 26 20	1 49	102279	190	9 51 0	96425	202	3		
28	10 27 57	1 37	102089	190	9 46 52	96222	203	2		
29	10 29 21	1 24	101898	191	9 42 35	96018	204	1		
30	10 30 32	1 11	101706	192	9 38 9	95814	204	0		
	Adde	S.		S.	S. A.	A.				

9 Sig.

8 Sig.

Tabula prosthaph. eccentric. Martis cum distantia à centro.

4 Sig.				5 Sig.				7 Sig.				6 Sig.					
Gradus.	Subtrah. Eccentr. Prostha.	A. Diff.	Distan. à cent.	Ad. Dif.	Subtrah. Eccentri Prosthap.	A. Diff.	Distan. à centr.	A. Diff.	Gradus.	Subtrah. G. M. S.	A. Diff.	Parti.	S.	Subtrah. G. M. S.	A. Diff.	Partic.	S.
G.	G. M. S.				G. M. S.				G.	G. M. S.				G. M. S.			
0	9 38 9	4 37	95814	202	5 51 30	10 12	90837	123	30	9 38 9	4 37	95612	200	5 41 18	10 21	90714	120
1	9 33 32	4 50	95412	198	5 30 57	10 30	90594	116	29	9 28 42	5 4	95214	195	5 20 27	10 39	90478	112
2	9 28 42	5 17	95019	192	5 9 48	10 48	90366	112	28	9 23 38	5 32	94827	187	4 59 0	10 55	90258	108
3	9 23 38	5 46	94640	183	4 48 5	11 2	90152	106	25	9 18 21	5 58	94457	179	4 37 3	11 9	90050	102
4	9 18 21	6 11	94278	175	4 25 54	11 16	89950	100	23	8 54 54	6 22	94103	171	4 14 38	11 22	89854	96
5	8 48 32	6 32	93932	170	4 3 16	11 28	89763	91	21	8 42 0	6 45	93762	169	3 51 48	11 34	89677	86
6	8 35 15	6 57	93593	169	3 40 14	11 40	89595	82	19	8 28 18	7 9	93424	168	3 28 34	11 46	89517	78
7	8 21 9	7 22	93256	168	3 16 48	11 53	89443	74	17	8 13 47	7 35	93088	167	3 4 55	11 59	89374	69
8	7 58 25	7 47	92921	166	2 52 56	12 9	89310	64	15	7 50 27	7 58	92755	165	2 40 51	12 11	89251	59
9	7 33 57	8 30	92426	163	2 28 40	12 13	89197	54	13	7 42 17	8 20	92263	164	2 16 27	12 15	89146	51
10	7 25 27	8 40	92103	160	2 1 12	12 17	89099	47	11	7 16 47	8 50	91947	156	1 51 55	12 19	89055	44
11	7 7 57	9 0	91795	148	1 39 36	12 22	89015	40	9	6 58 57	9 10	91647	144	1 27 14	12 24	88979	36
12	6 58 57	9 10	91503	144	1 14 50	12 25	88948	31	8	6 49 47	9 20	91363	140	1 2 25	12 27	88922	26
13	6 40 27	9 29	91363	137	0 59 58	12 28	88901	21	5	6 30 58	9 38	91226	133	0 47 30	12 29	88886	15
14	6 21 20	9 38	91093	130	0 25 1	12 30	88877	9	3	6 11 32	9 48	90963	126	0 12 31	12 31	88872	5
15	6 1 35	9 57	90837	126	0 0 0	12 31	88870	2	1	5 51 30	10 5	90837	126				0
	Adde	S.		S.	Adde	S.											

CAPVT XIII.

*De modo acquirendi longitudinem trium superiorum planetarum
è tabulis præcedentibus.*

VSUM theoriarum præcedentium hujus libri, in educendis longitudinibus trium superiorum, quæ cuivis tempori assumpto in cœlo congruunt, adjecta sparsim indidem exempla expediunt. Restat autem ut eundem per canones prosthaphæreos, eodem compendiosius certe collimantes, etiam aliquot exemplis hoc capite declaremus; postquam requisita huc spectantia brevibus quibusdam præceptiunculis complexi fuerimus.

I. Quod in omnibus apparentiis cœlestibus Astronomice exputandis præcipitur, heic quoque servari debet, nempe ut medii motus longitudinis & anomaliae dato tempori congruentes, è præmissis mediorum motuum tabulis prius extrahantur, & seorsim locentur, sive tempus inter mundum conditum & Christum natum, sive post eundem Salvatorem nostrum in carne exhibitum, & quodvis ultimum mundanum seculum inciderit, de qua re typus superius exstat.

II. Cum anomalia in signis & gradibus sit ingressus in tabulam prosthaphæreos singulis competentem, & extrahitur prosthaphærefis essentialis seu eccentrica, ut vocant, una cum scrupulis proportionalibus, quæ servantur adhibita hic & ubique emendatione pro minutis & secundis anomaliae adhærentibus, juxta ea, quæ logisticæ nostræ Arithmeticæ de parte proportionali subjunxi mus, generaliter ibidem tradita, nec sæpius aut ubique propterea reiteranda. Hæc autem prosthaphærefis longitudini mediae planetæ, secundum additionis vel subductionis notam in tabulis expressam, applicata, perficit longitudinem veram orbis planetæ à medio æquinoctio.

III. Subtrahitur dicta longitudine æquata orbis planetæ à vera longitudine solis similiter à medio æquinoctio habenda, nisi planetæ quoque longitudo dicta à vero æquinoctio constiterit, interveniente, quod commodius est, æquinoctii æquatione, & relinquitur anomalia orbis anni coæquata.

IV. Cum hac autem anomalia iterum in Canone prosthaphæretico sub titulo competente queruntur, prosthaphærefis orbis anni & excessus ejus, de quo quidem excessu sumitur pars illa proportionalis, quam scrupula proportionalia prius asservata, & nunc in eundem multiplicata producunt; quæ quidem pars semper additur prosthaphærefi orbis anni prius acquisitæ, ut cuivis situi planetæ in orbe proprio conveniat. Hæc demum prosthaphærefis ubi priori coæquatæ longitudini addita fuerit, si anomalia anni orbis intra semicirculum constiterit; vel ablata, modo anomalia ejusdem semicirculum superaverit, conflatur longitudo vera planetæ à vero æquinoctio quæsita, si modo prius æquinoctialis inæqualitas (de qua superius) applicata fuerit.

Atque hæc præceptiunculae longitudinibus duorum superiorum Saturni & Iovis exputandis sufficiunt; Martis vero non item. Quum enim prosthaphærefis anni orbis in ipso varietur etiam ratione variæ distantia Solis à terra; idcirco primo cum anomalia media orbis hujus investigatur tam prosthaphærefis eccentrici hujus planetæ, quam distantia ipsius à centro orbis ejusdem, prout tabula prosthaphæreos Martis hasce duntaxat exhibet. Deinde servata distantia, proceditur plane, ut in reliquis, donec anomalia coæquata anni orbis Martis similiter oboriatur. Postea fit emendatio semidiametri ejusdem anni orbis secundum tenorem tabellæ in hypothesi Martis ad hunc usum præordinatae. Hinc datis duobus lateribus, angulum ex anomalia anni orbis recte applicata emergentem complectentibus, queritur ἀναλύσις unius trianguli plani, non secus ac in Luna, prosthaphærefis anni orbis Martis relicta coæquatæ longitudini ejusdem.

dem, perinde ut in cæteris, applicanda, hoc est, addenda, antequam anomalia orbis anni semicirculi mensuram seu 6 sig. compleverit; sed postea subtrahenda. Hæc autem summa eorum est, quæ exemplis in singulis præmittenda duximus, quæ uberiorius quoque in ipsis apparebunt.

I. Exemplum in Saturno.

Vt autem certior securiorque nostra in hisce evadat institutio, non aliis quam observationum factarum temporibus exempla accommodabimus; unde postea è collatione differentia cerni queat. Qua etiam de causa, tam ex Alphonsinis, quam Prutenicis tabulis super fundamento Copernicæ constructis, planetarum horum loca ad eadem tempora adponimus, ut restitutionis suscepitæ necessitas ulterius cognoscatur.

Lib. 2. Spher. cap. 9. probl. 4. Anno post Christum natum 1591, Martii d. 17, h. 7 $\frac{1}{2}$, p. m. Vraniburgi observata est stella Saturni in distantia ab Aldeboran 19 gr. 11 $\frac{1}{2}$ m. Sed eodem tempore à Polluce 25 gr. 54 m. $\frac{3}{4}$ sec. cum declinatione 22 gr. 23 m. septent. Hinc è præmissis problematis doctrinæ sphæricæ invenitur longitudine Saturni 22 gr. 43 m. II cum latitudine 0 gr. 56 $\frac{1}{2}$ m. merid.

Ad idem vero tempus è tabulis nostris restitutis congruent hi motus.

	Sig.	Gr.	Mi.	Sec.
Anomalia æquinoctii	6	15	37	50
Respondet inæqualitas æquinoctii		7	22	Add.
Simplex Solis longitudo	0	4	26	11
Anomalia Solis	8	29	1	18
Prosthaphæresis Solis		2	2	46
Ergo verus locus Solis	0	6	28	57
Longitudo simplex Saturni	2	28	30	50
Anomalia Saturni	6	2	16	56
Respondet prosthaphæresis eccentrici		16	52	Add.
Scrupula proportionalia	59	59		
Ergo longitudo eccentrici Satur.	2	28	47	42
Item anomalia orbis anni	9	7	41	15
Respondet prosthaphær. orbis anni prima	5	29	55	
Excessus		39	35	
Pars proportionalis		39	34	
Prosthaphæresis orbis anni absoluta	0	6	9	29
Ergo longitud. vera Saturni ab æquin. vero	2	22	45	35
Collatio veterum tabularum hæc est, quod exhibeant ad idem tempus				

Alphonsinæ	Copernicææ		
Gr.	Gr.	Mi.	Mi.
Longitudo II 25 7	II 22	23	
Latitude 0 56 merid.	I	35	merid.

Hinc liquet, calculum è tabulis nostris restitutis in longitudine Saturni, saltim à coelesti observatione minutis duobus cum sesqui abundare, quum eundem Alphonsinus 2 gr. 24 min. supereret, & ab eodem Copernicæus 20 min. supereretur. Quæ autem latitudinis differentiola è nostra quoque parte inciderit, suo loco in hoc planeta, ut & sequentibus, indicabitur; nam heic nimia Copernici deviatio oculis exposita est.

II. Exemplum in Iove.

Anno Christi similiter 1591, d. 14 Aprilis, hora 11 noctis sequentis, obser-vatus est Iupiter Vraniburgi à nobis in 14 gr. 16 m. m cum latitudine 1 grad. 23 $\frac{1}{2}$ m. B. Eidem autem momento hi motus è tabulis nostris congruunt.

Ano

	Sig.	Gr.	Mi.	Sec.
Anomalia æquinoctii	6	15	38	20
Respondet æquatio æquinoctii			7	23 Add.
Simplex longitudo solis	1	2	10	42
Anomalia solis	9	27	5	34
Prosthaphæresis solis		1	47	29 Add.
Ergo verus locus solis à medio æquin.	1	3	58	11
Media longitudo Iovis	7	15	34	15
Anomalia Iovis	1	8	11	38
Respondet prosthaphæresis eccentrici		3	15	21 Subt.
Scrupula proportionalia			5	0
Ergo longitudo vera eccentrici Iovis a medio æquinoctio	7	12	18	54
Item anomalia anni orbis, subducta longit.		5	21	39
Eccentri 4 à longitudine vera 0				17
Respondet Prosthaphær. anni orbis prima seu apogæa		1	52	18
Excessus inter hanc & perigæam			13	41
Pars proport. juxta scrupula proportion.			1	8
Ergo prosthaphæresis orbis absoluta		1	53	26 Add.
Et propterea longitud. 4 ab æquino. medio	7	14	12	20
Sed ab æquinoctio vero	7	14	19	43
Dicitur itaque ab observatione cælitus habitâ 3½ minut. circiter eandem supe- rans. At e tabulis priscis locus 4 hic est				
ex Alphonsinis		ex Copernicæis		
Gr. Mi.	Gr. Mi.			
Longitudo m 12 32	m 14	40		
Latitudo Sept. 1 51	Sept. 1	58		

III. Exemplum in Marte.

Anno Domini 1587, Ianuarii d. 15, h. 15½ Mars instrumentis Tychonicis Vra- *Vide l. 2 Prog.
Tych. Brahe
Pag. 56.*
niburgi observatus proditur in longitudine 4 gr. 1 min. 24, ac latitudine 3 gr. 13
min. B. sed subducto longitudini adhuc 1 min. circiter pro parallaxi longitudi-
nis requiritur locus ejus verus observatus in 4 gr. 0 min. 24

Eidem autem tempore hi motus convenient

	Sig.	Gr.	Mi.	Sec.
Anomalia æquinoctii	6	15	13	20
Ergo inæqualitas ejusdem			7	14
Simplex motus solis	10	4	37	27
Anomalia solis	6	29	16	18
Prosthaphæresis respondens		1	1	57 Add.
Ergo locus verus solis a medio æquinoct.	10	5	39	24
Longitudo media Martis	5	4	41	22
Anomalia eccentrici Martis	0	6	24	20
Respondet prosthaphæresis eccentrici.		1	4	3 Subt.
Et latus distantia à centro eccentrici.	1110680			
Ergo vera longitudo eccentrici	5	3	37	19
Item Anomalia orbis anni	5	2	2	5
Semidiameter orbis Martis } in perigæis solis ac Martis }		630275		
Aggregati additamentum ex utriusq; Martis ac solis consideratione, ab apogæis orbium eccentricorum			27263	
Ergo semidiameter orbis anni emendata		657538		

Quo-

Quoniam vero prosthaphæresin orbis annui è calculo triangulari enodari hic conveniat; describatur igitur ex hypothesi Martis orbis ejus annuus duntaxat, cum indice elongationis planetæ à perigæo orbis; id autem in quacunque forma contigerit, ejusdem & valoris & demonstrationis erit. nos Copernicum heic

æmulantes, describamus supra A centro orbem annuum Martis D C E. & quia orbis dicti anomalia superius reperta est 5 sig. 2 g. 2 minut. 5 sec. quæ mensuratur arcu C E; est itaque complementum ad semicirculum E D 27 gr. 57 min. 55 sec. quod mensurat angulum E A D tellure in E constituta; sed data quoque sunt latera ambientia angulum datum, nempe A B distantia Martis à centro eccentrici 1110680 (una siquidem siphra hic adsciscitur, ut cum altero conferri queat, quod radium respicit 1000000) & A E semidiameter orbis annui emendata 657538. quapropter in hoc exemplo invenitur angulus A B E 30 gr. 11 $\frac{1}{2}$ m. qui integrum prosthaphæresin annui orbis mensurat addendam verae longitudini eccentrici; quo facto emergit vera longitudine Martis à medio æquinoctio 6 sig. 3 gr. 48 min. 59 sec. & accedente inæqualitate æquinoctiorum 7 min. 14 sec. reperitur è calculo quæsita vera longitudine Martis in 3 gr. 56 min. 13 sec. ab observata differentia intra 4 scrupula obtenta; quæ plane tollitur, posita veriore semidiame tro minima orbis annui 631000, ut supra admonitum est.

Ad fin. c. præ.

Veteres autem tabulæ habent,

	Alphonsinæ		Copernicæ	
	Gr.	Mi.	Gr.	Mi.
Longitudo	—	I 32	—	5 5
Latitudo	B.	2 58	B.	3 1

C A P V T XIV.

De latitudinibus trium superiorum planetarum Saturni, Iovis, & Martis ad nostrum seculum verificatis, ac triplici hypothesi pariter accommodatis.

Longitudinum motibus trium superiorum planetarum superiore tractatu verificatis, ternis hypothesibus trium artificum præstantissimorum allegatis, denique cuncto mundano seculo expositis: restat ut latitudinem, seu digressiōnum ipsorum utrinque ab ecliptica doctrinam pari restitutione persequamur. Etenim tum demum vera planetarum loca cognita dicuntur, quando latitudines simul cum longitudinibus constiterint, ut recte Copernicus admonet.

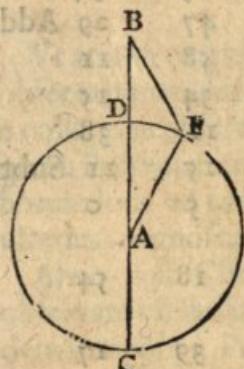
*Prefat. lib. 6.
Revolut.*

Latitudinem vero in hisce ratio, & varia apparentia, hypotheses motuum in longitudinibus sequuta, ipsarum veritatem seu certitudinem de variis planetarum à tellure exaltationibus in suis revolutionibus vehementer confirmat, mirabili utputa nexu iisdem adstricta. Neque enim hæ latitudinem diversitates super polis suis in sphæra, quomodo eas in luminaribus ostendimus, fiunt; sed planetæ revolutionem in eccentrico, & maxime anno orbe, id est distantias ejusdem à terra sequuntur, angulumque latitudinis hinc, id quod optica quoque ratio innuit, ad visum variant.

Vt sit simplex inclinatio seu latitudo alicujus horum planetarum penes angulum sphæricum B A C quadrante in ecliptica A B existente, seu via planetæ A C ab intersectione A eclipticæ atque orbis eccentrici.

Deinde D centro describatur (in seq. fig. orbis) annuus planetæ E F juxta Copernicium, ad quem facile heic Ptolemæus & Tycho reduci possunt,

ut in-

ut infra factitabimus. Posito autem planetā in C ac maxima hic sua latitudine borea, & in situ acronycho dum terra fuerit in E, porro manente eodem planetā in C, sed tellure ab E in F revoluta, ut planetā cum sole ē D commeat, manifestum est, dūctis utrinque lineis, prius scilicet ex E tellure in C & B; deinde ad eosdem terminos ex eadem, quum terra in F fuerit; quod in quantum angulus CEB angulum CFB superaverit, tantundem quoq; latitudinis variationem fieri, servata tamen ubique triangulari proportione planetæ à nodo A (ubi tandem nulla unquam latitudo reperitur) una cum distantia variatione ipsius à centro orbis proprii, quæ tamen uniformi apogæi mutatione, ac latitudinum limitibus

pene permittatur, cum semel de latitudine maxima cujusque tam borea quam austrina constiterit. Ex his satis appareat, quod ad latitudinis dignotionem in hisce tribus requirantur; primo, punctum intersectionis viæ planetæ cum ecliptica: deinde inclinationis mediæ quantitas; postea ipsius planetæ à tellure distantia, quæ quidem ratione annui orbis latitudinem (si alias sedes absidum & limites latitudinum sese invicem sequerentur) potissimum mutat.

Verum enimvero ad simplicem inclinationem orbium horum planetarum ab ecliptica, quæ hic angulo CDB determinatur, omnium primo cognoscendam, sequentia, pro διδομένοις, ex suis locis adducimus, nempe intersectiones orbium singulorum cum signifero, & maximam omnium latitudinem tam boream quam austrinam nostro seculo, quippe ex observationibus acronychiis Vraniburgi olim habitis, quemadmodum sequente synopsi apparent.

PLANETARVM	Intersectio				Latitudo	
	Borea		Austrina		Borea	Austrina
	Gr.	Mi.	Gr.	Mi.	Gr.	Mi.
SATVRNI	20	30	20	30	2	48
IOVIS	7	0	7	0	1	38
MARTIS	18	0	18	0	4	33

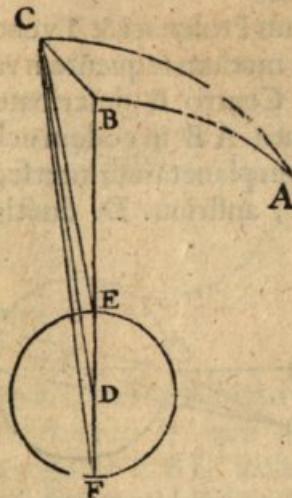
Præterea circa maximarum latitudinum limites five boreos five austrinos, ex hypothesi longitudinis cujusque dantur, primo distantia planetæ à centro orbis eccentrici; deinde semidiameter orbis annui correcta, quæ in solo Marte, quia variabilis est, ideo à nobis prius rationibus præscriptis hic quoque emendanda venit. Hæc circa austrinos limites tanquam majores latitudines exhibentes, ex antecedentibus comparata talia sunt, subtiliore, quæ huc non pertinet, præcisione eliminata.

H

PLANETARVM	Limes Austr.	Latus eccen.	Lat. sem. orbis
SATVRNI	20 30 V	97593	10426
IOVIS	7 0 V	95230	19349
MARTIS emend.	18 0 ≈≈	89090	65095

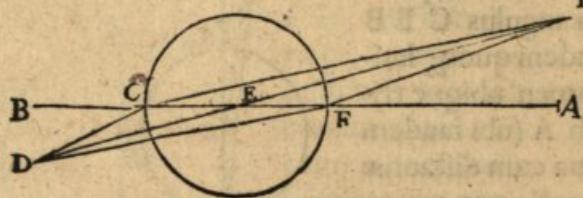
His sic acquisitis ac suppositis pro dicta singularum inclinatione media super Copernicæ hypothesi demonstranda (ad quam reliquorum duorum artifi-

cum

cum Ptolemæi & Tychonis suppositiones omnino hic, ut diximus, convenienter in modum sequentem ratiocinabimur.

Centro E describatur annus orbis trium superiorum F: deinde ducatur linea A B in eodem eclipticæ plano, sed alia K D ad planum eccentrici horum planetarum intersecans A B in centro E, sitque boreus latitudinis limes K, austrinus D. ductis præterea lineis ab extremis diametri orbis anni in bo-

Kream F K & C K; sed in austrum C D & F D; manifestum est, angulum K F A maximum boream latitudinem in situ planetæ acronychio; sed B C D austrinam designare, quæ latitudes mobiles sunt, prout F &

C per ambitum anni orbis mutantur, adeo ut minima latitudo borea circa angulum K C A conspiciatur, planeta cum sole commeante; in austrina vero eodem tempore penes angulum B F D. cæterum angulus B E D, cui æqualis est K E A, inclinationem, quam quærimus, eclipticæ ac viæ planetæ perpetuo sibi conformem indicat. ad talem inclinationem in singulis inquirendam in triangulo C D E, in quo angulus inclinationis C E D investigabitur, didœmuæ è præmissis sunt, E D distantia planetæ à centro orbis sui in austrino latitudinis limite; C E radius orbis anni correctus, & præterea angulus obtusus E C D, qui constat complemento latitudinis austrinæ maximæ in singulis datæ ad semicirculum. Facta autem trigoni dicti ad normam quæ in trigonometria nostra traditur resolutione, invenimus angulum D E C, seu inclinationem simplicem illam quam quæsivimus in Saturno 2 grad. 31 min. in Iove 1 gr. 19 $\frac{1}{2}$ min. sed in Marte 1 grad 48 $\frac{1}{2}$ min. & licet in cæteris *domum astra* per boreum limitem instituta, satis bene se habeat, in Marte tamen, quia inclinatione illic ad 1 gr. 50 $\frac{1}{2}$ min. elicetur; quando ab hac parte in triangulo F E K exploratio fit, concessò scilicet latere E K 110910, & E F juxta emendationem nostram, eo in loco 65895, una cum complemento anguli E F K 4 grad. 33 min. prout latitudo maxima borea observata æstimatatur, suspicabar latitudinem austrinam, quam prius observatione assumpsimus, propter refractiones non satis hic eliminatas, majorem fieri oportere. Quare supposita limitata inclinatione perpetua in Marte 1 gr. 50 min. quæ veterum quoque est inventio, hinc austrinam latitudinem maximam 6 gr. 47 min. boream vero 4 gr. 31 m. reperiebam, veluti hæc omnia per canonem infra apparebunt.

Atque hinc angulum inclinationis maximæ in tribus planetis, quia adversus veterum opiniones fixum esse reperimus, nos tandem ex triangulari ratiocinio atque inductione latitudinem planetæ ad quemcunque situm ejus venari possumus, data scilicet tam distantia ejusdem à nodo in eccentrico, quam remotione à centro in eodem, una cum anni orbis semidiametro.

Exemplo nobis erit latitudinis in Marte investigatione anno 1593, 10 die Augusti, item 24 die mensis ejusdem, quando præter æstimationem ad canonem veterum, latitudo ipsius in cælo decreverit, ipso planeta acronychio situi approximante.

Διδομένα sunt ad diem 10 Augusti, h. 13 $\frac{1}{2}$ anni prænominati, longitudo eccentrica Martis à vero æquinoctio 2 gr. 42 min. χ , locus vero solis 27 gr. 38 m. Ω , anomalia solis 52 gr. anomalia eccentrici Martis 3 sex. 3 gr. 20 min. distantia Martis à centro eccentrici 88900 semidiameter orbis anni 64928. Anomalia orbis anni 5 fig. 24 gr. 56 min. distantia Martis à nodo boreo in antecedentia 75 gr. 18 min. his sic concessis sit in sequente hypothesi latitudinis Martis A centrum orbis anni terræ juxta Copernicum, super quo describatur idem annus

Anguli inclinationum orbium superiorum planetarum ab ecliptica.

nus orbis F E, sitque terrain F prope situm acronychium in E; & descendant ab A linea AD ad eclipticam; AC vero ad situm planetæ in eccentrico C. deinde posita, ut dixi, tellure in annuo orbe F, ac ducta AF, semidiametro orbis, & FD distantia in eclipticam, atque FC in planetam; certum est penes angulum CFD latitudinem Martis hoc tempore definiri. sed ut in eodem triangulo CFD $\delta\delta\mu\mu\alpha$ sufficientia habeantur, primum pro inclinatione latitudinis Martis, describantur arcus duo in sphæra, BD partem eclipticæ, sed BC partem orbitæ planetæ ab intersectione in B, quæ in antecedentia signorum vergit, representantes. & quia angulus CBD inclinationis simplicis est in Marte antea inventus 1 gr. 50 mi. latus vero BC distantia Martis à nodo boreo in eccentrico 75 gr. 18 min. & præterea angulus CDB rectus est, quippe ad eclipticam in D, datur propterea CD 30945 (qualium radius eccentrici est 1000000) & illius arcus 1 gr. 46 m. 23 sec. sed quoniam DC ad proportionem CA 889000 hic restringitur, invenitur eadem DC linea 27510, & præterea DA 888573; datis scilicet in orthogonio pleno CDA omnibus angulis cum latere AC; angulus siquidem DAC æqualis est arcui DC 1 gr. 46 min. 23 sec. & præterea qui ad D eclipticam semper rectus.

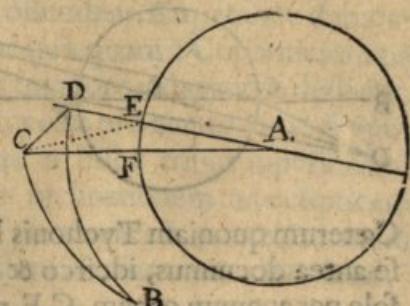
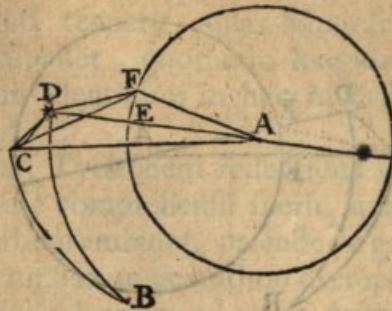
Porro in triangulo FAD ex datis duobus lateribus AD modo invento, ac AF semidiametro orbis anni correcta 649280 una cum angulo comprehenso ad A, qui quidem complementum est anomalie anni orbis ad semicirculum, nempe 5 gr. 4 mi. offertur FD 248517 in eadem scilicet proportione qua prius datum est. AC postremo in triangulo CFD ex datis FD & DC præter angulum rectum ad D dispalescit, quem quæsivimus, angulus CFD 6 gr. 19 min. 0 sec. qui latitudinem ipsam Martis meridionalem determinat, ab observata in minimis discrepantem.

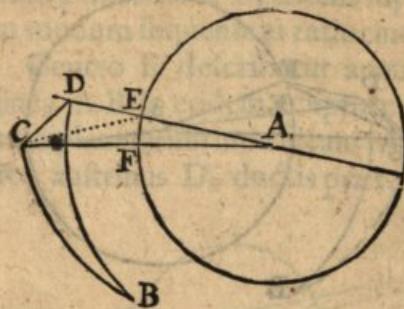
Nunc latitudinem quam Mars 25 Augusti, h. 17 $\frac{1}{2}$ anni ejusdem 1593 suppositione exhibit, quando scilicet in situ acronycho extiterit, seu vero loco solis fuerit oppositus, indagabimus. quum enim à 10 die mensis Augusti in 24 d. ejusdem latitudo per quadrantem gradus aut ultra decreverit, quemadmodum observationes à nobis in Huena eo tempore factæ probant, vero simile est, spatio pene bidui usque ad oppositum veri loci solis, eandem adhuc majus in cœlo decrementum cepisse. cur autem acronychiā latitudinem hic exputemus, causa est $\psi\eta\phi\phi\eta\gamma\alpha$ s eo in loco compendium. data namque in adjecta diagrapha inclinatione DBC, atque etiam sinu recto CD, una cum latere AC, datur primum vera mensura DC in proportione cum AC; deinde in orthogonio CDA, quippe angulum rectum ad D eclipticam semper habente, latus AD, à quo, semidiametro Martis emenda, AE sublata, remanet ED. in orthogonio itaque CDE quandoquidem duo latera sic circa angulum rectum concessa sint CD & ED, prodit angulus latitudinis visæ tellure, nempe DEC, pro cuius investigatione $\delta\delta\mu\mu\alpha$ & $\zeta\eta\tau\mu\mu\alpha$ ordine sic sequuntur. Ad datum tempus reperitur

Longitudo Martis in eccentrico ab æquinoctio vero 11 fig. 12 gr. 15 min.
Anomalia solis sex. 1 gr. 6 min. 41
coæquata Martis sex. 3 gr. 13 min. 20

Kk

Hisce

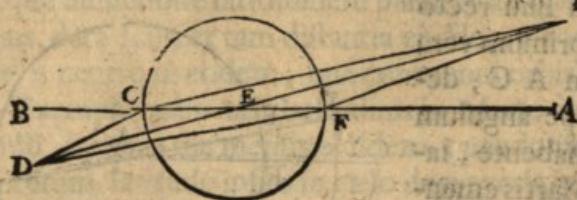

Hisce respondet semidiameter annui orbis correcta EA 646980, item AC distantia Martis à centro eccentrico 891310. quoniam vero B intersectio seu nodus boreus inventa est in 18 gr. 0 min. 8, distat itaque ab ea C seu locus Martis eccentricus in antecedentia signorum 65 gr. 45 minut. hinc in datis triangulo CDB sphærico BC 65 grad. 45 minut. item angulo DBC 1 gr. 50 min. inclinationis maxima, ac præterea CDB recto, invenitur arcus CD inclinationis 1 gr. 40 mi. 18 sec. hoc loco, cujus SR est 29174, qualium AC radius supponitur 1000000. et quia CAD ex hypothesi æqualis est CBD, itaque qualium AC est 891310, erit CD 26003, & DA earundem partium 890926; ablata vero semidiametro orbis annui AE ab AD, remanet ED 243946. hinc in orthogonio EDC e datis CD 26003, & ED 243946 circa angulum rectum ad D, prodit ultimo angulus quæsitus LEC 6 gr. 5 m. proxime: vel longe compendiosius, nempe in unico triangulo CAE. datis namque inibi duobus lateribus circa angulum inclinationis ad A, dispalescit angulus ad E, cujus complementum ad semicirculum est DEC 6 gr. 5 min. atqui hic angulus ipsam latitudinem visam Martis exhibet tempore præfixo oppositionis ejus cum sole.

Decreverat itaque latitudo ejusdem Martis per 15 dies, aut eo amplius, 14 m. tribus fortasse scrupulis minus quam observatio efflagitabat, quæ facile, ut video, curari possunt, demto ab intersectionis boreæ elongatione uno saltim gradu, ut sit illa in 17 gr. 8, & austrina in 17 gr. m, quod etiam aliis observationibus in hoc planeta rectius convenit.

Atque sic scrupulum Tychoni nostro exemptum vides, qui e latitudinis Martis diminutione, dum proprius situm acronychium anno 1593 accedebat, erat infixus. Cujus quidem verba lib. observationum eidem anno destinato hæc esse memini, prout propria ejus manu inscripta sunt, & alicubi quoque à Iohanne Kepplero repetita: *Consideratione dignum est, quod Mars circa 10 d. Augusti habuerit maximam latitudinem austrinam, & postea decreverit, ita ut die 24, in oppositione, quasi quarta gradus parte propior ecliptica redditus sit, quod tamen canones etiam correcto latitudinis maxima loco in 18 gradus Aquarii nequaquam exhibent, quomodo cunque assumatur illic maxima latitudo, cuius rei causa studiose inquirenda venit.*

Nunc quod de representatione uniformi latitudinum super Ptolemæi & Tychonis hypothesibus in his tribus superioribus Planetis promiseram, brevi demonstrationum commemoratione ostendam.

K. Ad id autem, schema secundum capitulū hujus reducemus, in quo latitudinem in hisce demonstrandarum fundamento apud Copernicum consistente, angulum inclinationis maxima in singulis ex observatis eduximus.

Cæterum quoniam Tychonis hypotyposin, meram Copernici inversionem esse antea docuimus, idcirco & heic posita tellure in meditullio universi in E, ac sole per annum orbem CF revoluto, ita ut in situ acronychio & maxima borea latitudine planetæ sit in C; sed similiter in oppositu & latitudine meridionali maxima versus F; efficitur, ut Tychoni etiam omnia quæ ad hæc latitudinem phænomena excusanda faciunt, cum Copernico convenient, dum sol apud

apud ipsum contrarias, iis partibus, perpetuo tenuerit, quas admirabili cæteroquin Copernici speculatione terra occupasset, quomodo longitudinum Theoriæ, suarum quoque apparentiarum identitates in hac inversione probabant.

Hoc autem quod generatim pro Copernici ad Tychonem reductione docuimus, quoniam in Marte fortassis difficilior paulo comprehensu fuerit, quam reliquis superioribus Saturno ac Iove, qui solis orbem ambiunt, proinde in gratiam Astronomiæ tyronum, suppositionem Tychonianam penultimo exemplo, in iisdem, quæ super Copernicæa pro latitudinis enucleatione ad 10 d. Augusti anni 1593, ibidem transacta sunt, illustrabimus, iisdem ferme etiam utrobique demonstrationum notis evidentiæ causa adhibitis.

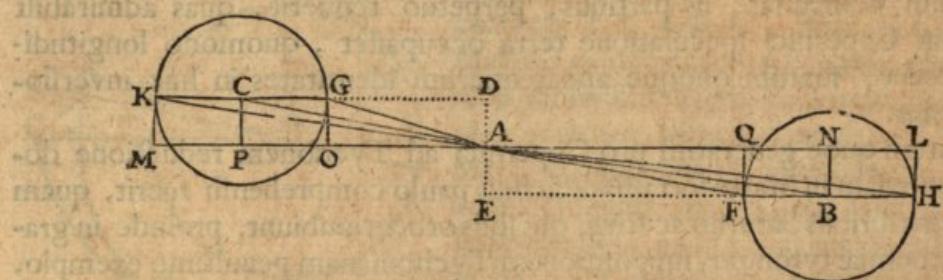
Super E puncto telluris in eodem loco perpetuo commorantis, describatur annuus orbis solis K F A, & ducatur diameter K A. deinde sole in F locato ac remoto ab A, acronychio situ, arcu A F, quæ superiore Copernici suppositione fuit, F E, circinetur in superficie sphærica arcus geminus B C, & B D, cuius ille pars orbis eccentrici Martis, hic eclipticæ respondentis a communi intersectione B existit. tandem posito planeta in C, connectantur C D; deinde utrumque cum sole in F: quin ab F in D eclipticam ducatur linea F D; ita hæc semper extra oppositionem planetæ cum sole, accommodabitur, ut parallela fiat diametro A K. postremo colligetur quoque E terra, cum sole in F, per lineam E F, tum cum planeta in C, ac ecliptica in D, per lineas emissarias E C, & E D. hisce præconstructis, quoniam manifestum est, quod latitudo in hoc exemplo acquirenda, penes angulum D E C resideat; proinde quando in sphærico triangulo C B D, datur tam sinus rectus C D quam arcus correspondens, erit D F C ex hypothesi eidem arcui C D æqualis. sed quia D C in sphærico definiatur, qualium radius sphæræ est 1000000, ideo dictus sinus restringitur ad certam proportionem cum F C, tamquam radio, quæ linea datur à centro orbitæ propriæ seu eccentricæ Martis, in qua quoque proportione cognoscitur F D; siquidem in triangulo C F D angulus ad D, utputa eclipticam, perpetuo rectus est. porro in triangulo D F E, quia E F constat, nempe semi-diameter orbis anni in Marte correcta; item E D cum angulo comprehenso E F D, qui ob parallelas A E & F D æqualis est A E F distantiae solis ab oppositu planetæ; datur itaq; hic ex his E D. postremo in orthogonio C D E e datis C D & E D, cum angulo, ut diximus, ad D recto, invenitur angulus D E C ipsam latitudinem Martis visibilem à tellure in E ostendens. Atq; ita nec demonstratio, nec praxis in hac Tychoniana suppositione quicquam à Copernicæa, etiā circa latitudines in hisce supremis planetis quovis tempore indagandas deflectit.

Neque etiam secundum Ptolemæum, ubi epicyclus pro anno orbe supponitur, latitudines demonstrandi magna difficultas in hisce tribus superioribus planetis sece offert, postquam dictus epicyclus inclinationem ad eclipticam perpetuo uniformem retinuerit, quod quidem phænomenis, præter mentem Ptolemæi, rectius in hisce congruit, quemadmodum id etiam antea innuimus.

Ptolemaica autem emendata suppositio talis est.

Sit (in seq. fig.) in plano diameter eclipticæ L A M, secta diametro orbitæ eccentricæ unius trium horum superiorum planetarum B A C, in centro mundi seu terra A: positisque centris B & C, describantur epicycli anni H F juxta boream

K k 2

boream latitudinem maximam; sed juxta austrinam KG, quorum plana, quia *eclipticæ* plano perpetuo sunt conformia, proinde ductis primo HF & KG diametris epicyclorum parallelis diametro *eclipticæ* LM, deinde A puncto connexo cum F per lineam AF, item cum H per AH. hinc eodem modo in austro cum AG & AK, à quibus omnibus, quemadmodum etiam à B & C propendiculares in diametrum *eclipticæ* cadant, ad boream quidem HL, BN, FQ; sed ad austrum KM, CP, GO; manifestum est, eadem & heic latitudinum phænomena oriri, quæ supra è Copernicæ & Tychonicis suppositiōibus educebantur. etenim quum revolutionis lege planeta fuerit in F vel G, & unam epicycli partem uspiam tenuerit, *eclipticæ* respectu, quod in acronychio situ fieri, supra ostensum est, latitudo maxima est penes angulum QAF in boream, sed penes OAG in austrum; quæ quidem variantur, decrementumque capiunt prout latera AB & AH ad boream: item AC & AK ad austrum accreverint, distantia planetæ à nodo in eccentrico semper servata, & arcu ejus versus *eclipticam* æquali cum aliquo horum angulorum inclinationis NAB & PAC ex hypothesi, ut in superioribus, constituto; sed postmodum in sinu suo recto ad reliquas planetæ distantias in eccentrico AB vel AC proportionaliter reducendo; ad quam quoque proportionem AN, & AP se fistunt, veluti hæc omnia exemplis superius sunt declarata. quin etiam angulus inclinationis maximæ, eodem, quo superius, modo in aper- tum venit, data maxima latitudine, vel aliqua acronychia, à maxima non nimium remota, sive borea sive austrina. ubi enim illic ab F in E, heic autem à G in D parallelæ ductæ fuerint LA & MA, conveniet, ut latitudo borea acronychia penes angulum AFE, sed austrina penes AGD definiatur, illic, quia dantur duo latera AB & BF; heic AC & HC, una cum angulis ad F & G, per ipsas visas latitudines datis: sic enim manifestatur angulus inclinationis orbitæ planetæ ad boream ABF, cui æqualis est BAN; ad austrum vero ACG, cui quoque par est CAP, quem utrobique æqualem esse oportet, dum planum *eclipticæ* LM à plano orbis planetæ BC unica perpetuo sectione A distiterit; id quod observationes probant.

Hanc autem convenientiam, per redintegratam Ptolemaicam suppositionem, etiam heic demonstrasse oportuit, ut uniformitas tabularum similiter quoque circa latitudines horum trium planetarum è ternis hypothesibus earundem innotesceret.

CAPVT XV.

De terminis latitudinis trium superiorum planetarum ad cuncta mundana secula educendis; ubi canones tam mediorum motuum latitudinum, quam prosthaphæreōn, diversi quidem à veteribus exponuntur, cum sua fabrica & usu.

HAec tenus latitudines in tribus superioribus planetis cœlo ipsi ad nostrum seculum congruentes exposuimus. Nunc autem declarandum restat, quemadmodum

admodum nodi seu intersectiones, quibus scilicet orbes eccentrici horum eclipticam secant, in signorum consequentia (contra naturam motus hujus circa lunam) lento admodum motu tendant, progressibus certe, non ut Ptolemæus & Copern. existimabant, apogæis eorundem perpetuo æquidistantibus, sed longe disparibus. Quod Copernicum tanto intervallo temporis Ptolem. & antiquos sequentem non animadvertisse, solus ille admirabitur, qui non intelligit, ipsum hac in parte unice fere acquievisse, quod super nova systematis mundani inversione, in qua sibi tantopere applausit, phænomena à Ptolemæo accepta exponi se paterentur; cœlo interim, quod circa doctrinam latitudinum satis in ipso apparet, in consulto. De prædecessoribus autem Copernici, nempe Georgio Peurbachio, Ioh. Regiomontano, & aliis cur non idem affirmare licebit? quippe qui è vestigiis Ptolemaicis in ipsum coelum nunquam ita oculos sustulerunt, ut tantam heic discrepantiam justis mediis aut deprehenderent, aut tandem reprehenderent. Cæterum non solū nodi, verum etiam digressiones ab ecliptica maximè, quæ circa quadrantes contingunt, ideo & cœlo & sibi ipsi dissimiles multū extiterunt, quod hæ ab dictis artificibus Ptolemæo & Copernico ad mensuram illam epicycli seu orbis anni in primis conformatae sint, quam quisquis horum ex observationibus suis (modo observationes) elicuit. Sed de fide observationum heic nihil disputamus, de mediis autem conqueri etiam ac disquirere cur non licet? Certe fixarum loca unde Ptolemæus dimensiones suas fecerat, etiam hac in parte cœlestium constitutioni minime consona fuere; aliis plus, aliis minus ab eadem dissidentibus. At Copernicus id solum heic præstiterat, quod & nodos à pari prorogatione apogæorum, nimirū certe concitata atq; erronea, constituerit, & latitudines ipsas super angulos inclinationum Ptolemæi nimium secure retentos, suis è longitudinum hypothesibus construxerit. Nonne hinc evenire potuit, quod motus latitudinum in hisce planetis observati, iis qui à tabulis Reinholdinis ac fundamentis Copernicæis hodie exputantur, tam dispare sint? At quoniam Ptolemaicis observatis vix ulla medicina adferri ita queat, ut præcisam veritatem heic eliciamus; nec etiam veterum annotationibus, quibus copulas erraticarum cum fixis nobis significarunt, illud certitudinis indicium circa latitudines ineft, quod longitudinum fuit; unde nos medias longitudines cum Ptolemæo in hisce dimensi sumus, fixarum locis prius restitutioni nostræ attemperatis. Nec si vel maxime inesset, illæ tamen nobis circa nodorum constitutionem, prisco illo tempore multum prodeßent, quippe ab ipsis nimium remotæ; ut ob id Ptolemaicis principiis circa nodorum epochas acquiescere cogamur.

Latitudines vero super angulos inclinationum à nobis in hisce tribus inventos ad nostram, tam eccentrici, quam anni orbis, in singulis restitutionem, superstruimus; nec in hisce quicquam semidiametrorum mutationi, quæ certe haud magis in planetis unquam, quam sole fuerit, diversis seculis tribuimus. Sed quia de mediis nodorum motibus prior cura erit, illos itaque à Ptolemæo metimur, juxta verba ipsius, quæ punctis maximæ latitudinis boreæ in singulis horum trium accommodata, & redditæ, sic sonant: In Marte quidem ipsam longitudinem capiemus æquatam; in Iove autem 20 gr. ab ea subtrahemus, in Saturno vero 50 g. addemus. His verbis, quia convenientia maximæ boreæ latitudinis in Marte cum apogæo ejusdem, juxta Ptolemæum, anno post Christum natum 136, in 25½ gr. ⅔ significetur; erat itaque ipsa scilicet borea latitudo maxima eodem anno in 25½ gr. ⅔ in Iove vero, cuius apogæus in 11 gr. ⅔ Ptolemæo anno præfacto hæsit, colligitur latitudinis limes boreus adjectione 20 gr. in 1 gr. ⅔ fuisse.

Deniq; in Saturno, quoniam eodem tempore ejusdem apogæum invenit Ptolemæus in 23 g. ⅔, idcirco subductione 50 g. reperitur quoque limes latitudinis boreæ ejusdem in 3 gr. ⅔, idque respectu veri æquinoctii in singulis. At nostro seculo, id est, anno quasi 1600 completo, hi limites borei ex observationibus

Vide cap. 4
hujus.

Vide comm. de
sole lib. super.

lib. 13. c. 6.

tionibus Tychonicis inventi sunt, in Marte correctius in 17 gr. \varnothing , in Iove in 7 gr. Δ , denique in Saturno in 20 $\frac{1}{2}$ gr. Δ , etiam veri æquinoctii consideratione. Quoniam vero & heic recte elongationem nodorum atque limitum in latitudinibus planetarum à medio æquinoctio verno metimur, & inæqualitas ejus, tempore Ptolemæi inventa est 21 m. ablativa; sed nostro tempore 7 min. adjectiva; idcirco horum complicatione facta proveniunt 28 min. subtrahenda intervallo provectionis nodorum inter utrumque. Colliguntur itaq; motus, interstitio 1464 annorum, singulis convenientes, tam quoad apogæa, quam nodos Boreos in antecedentia, per quadrantem circuli à maximis limitibus exputatos, una cum differentiis, quas sequens synopsis exhibit.

Anni post Christum	Saturni		Iovis		Martis	
	Apo. Cor.	Nod. Bor.	Apo. Cor.	Nod. Bor.	Apo. Cor.	Nod. Bor.
136	Gr. Mi. 23 50 m	Gr. Mi. 3 21 ϖ	Gr. Mi. 14 0 m	Gr. Mi. 1 21 ϖ	Gr. Mi. 28 15 ϖ	Gr. Mi. 25 51 V
1600	26 27 \leftrightarrow 20 23 ϖ	7 32 Δ	6 53 ϖ	28 42 ϖ	16 53 ϖ	21 2
Different.	32 37	17 2	23 32	5 32	30 27	

Atqui hæ differentiæ, quæ motibus apogæorum & nodorum in hisce tribus superioribus planetis intercedunt, satis indicant nullam commensuratam inter eosdem convenientiam dari, sed à se, contra mentem tam Ptolemæi, quam Copernici, ac intermediorum Astronomorum, longissime esse sequestratos, id quod è differentia, quæ est inter apogæum Iovis ac nodum, intervallo proposito 1464 annorum respondens, & ad 18 gr. se extendens, ut & de cæteris quoque in universum, judicare licebit, & hinc Copernicum intolerabilis erroris in hac parte arguere.

Proinde quum nec apogæorum promotioni, nec æquinoctiorum anticipationi, nec quibusvis aliis motibus mediis, medios latitudinum motus horum trium planetarum in suo genere appendere posse videamus: recte, ut antea, longitudinum cum suis epochis, sic nunc latitudinum horum motus seorsim ab æquinoctio medī exputatos collocabimus; extensioni, ut illic, differentia eorundem, quæ intervallo temporis inter Ptolemæum & nos, id est spatio 1464 annorum proportionatur, ad cuncta secula inserviente. Ex illa enim colligimus motus proportionaliter nodis in singulis competentes per annos Iulianos, ut in synopsi sequitur.

Planetæ	1000			100			20			I		
	gr.	min.	sec.	ter.	gr.	mi.	sec.	ter.	gr.	mi.	sec.	ter.
Saturnus	11	38	5	15	1	9	48	31	0	13	57	42
Jupiter	3	46	46	33	0	22	40	39	0	4	32	8
Mars	14	22	1	18	1	26	12	8	0	17	14	26

Porro ex eadem intervalli dati atque motus ejus proportione, non minus heic, quam in longitudinibus ipsis epocham prorogationis nodi borealis in singulis inventam, canoni sequenti mediorum motuum mox præfigimus. Vbi notandum, quod ad solos annos & menses hosce motus accommodemus, ob nimiam ipsorum tarditatem; quæ causa quoque est, cur bisextilium annorum inter expansos nullam heic rationem habendam duximus; quin & mensium quoque motus in ipsis secundis minutis ubique apparentes frustra adjecimus, nisi nimia quorundam curiositati sic, & non aliter, satisfieri posse existimaremus.

Tabula medii motus nodi Borei trium superiorum
planetarum.

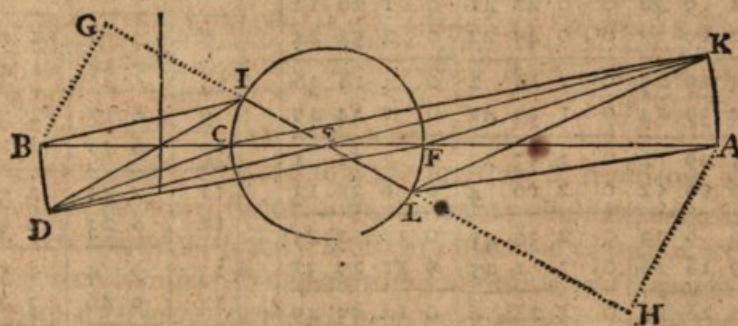
Epoch	Saturni			Iovis			Martis			In annis singulis ad 20.				
	S. G.	M.	S.	S. G.	M.	S.	Satur.	Iovis	Martis	An.	M. S.	M. S.	M. S.	
Mundi	1	15	38	52	2	15	51	13	10	26	54	46		
Christ.	3	1	46	4	3	0	50	10	0	23	53	46		
20	0	0	13	58	0	0	4	32	0	0	17	14	1	0 42
40	0	0	27	55	0	0	9	4	0	0	34	29	2	1 24
60	0	0	41	53	0	0	13	36	0	0	51	43	3	2 6
80	0	0	55	51	0	0	13	9	0	1	8	58	4	2 48
100	0	1	9	48	0	0	22	41	0	1	26	12	5	3 29
200	0	2	19	37	0	0	45	22	0	2	52	24	6	4 11
300	0	3	29	25	0	1	8	2	0	4	18	36	7	4 53
400	0	4	39	14	0	1	30	43	0	5	44	49	8	5 35
500	0	5	49	2	0	1	33	23	0	7	11	1	9	6 17
600	0	6	58	52	0	2	16	4	0	8	37	13	10	6 59
700	0	8	8	39	0	2	38	45	0	10	3	25	11	7 41
800	0	9	18	28	0	3	1	25	0	11	29	37	12	8 23
900	0	10	28	16	0	3	24	6	0	12	55	49	13	9 4
1000	0	11	38	5	0	3	46	46	0	14	22	1	14	9 46
1100	0	12	47	53	0	4	9	27	0	15	48	13	15	10 28
1200	0	13	57	42	0	4	32	8	0	17	14	26	16	11 10
1300	0	15	7	30	0	4	54	48	0	18	40	38	17	11 52
1400	0	16	17	19	0	5	17	29	0	20	6	50	18	12 34
1500	0	17	27	7	0	5	40	10	0	21	33	2	19	13 16
1600	0	18	36	56	0	6	2	50	0	22	59	14	20	13 58
1700	0	19	46	44	0	6	25	31	0	24	25	26		
1800	0	20	56	33	0	6	48	12	0	25	51	38		
1900	0	22	6	21	0	7	10	52	0	27	17	50		
2000	0	23	16	10	0	7	33	33	0	28	44	3		
2500	0	29	5	12	0	9	26	56	1	5	55	3		
3000	1	4	54	15	0	11	20	20	1	13	6	4		
3500	1	10	43	17	0	13	18	43	1	20	17	4		
4000	1	16	32	20	0	15	7	6	1	27	28	5		
4500	1	22	1	22	0	17	0	30	2	4	39	6		
5000	1	28	0	25	0	18	53	54	2	11	50	7		
5500	2	3	59	27	0	20	47	17	2	19	1	7		
6000	2	9	48	30	0	22	40	40	2	26	12	8		
6300	2	13	17	55	0	27	48	42	3	0	30	44		

In mensibus.

Ianuar.	0	3	0	1	0	4
Februar.	0	7	0	2	0	9
Martius	0	10	0	3	0	13
Aprilis	0	14	0	4	0	18
Majus	0	17	0	5	0	22
Iunius	0	21	0	7	0	26
Iulius	0	24	0	8	0	31
August.	0	28	0	9	0	35
Septemb.	0	31	0	10	0	40
Octob.	0	35	0	11	0	44
Novemb.	0	38	0	12	0	49
Decemb.	0	42	0	14	0	52

Provectione nodorum borealium secundum latitudinem à motu apogæorum in tribus superioribus planetis hoc modo sequestrata, ipsaque in canonem præcedentem, unde ad singula secula in singulis peti possunt, redacta; consequens est, ut rationem tradamus, tabulas latitudinum ipsarum constituendi, licet hæ exquisite manere non possint perpetuo, luxatis ac divulsis ab invicem nodorum atque apogæorum motibus. Quapropter quando accuratissime ad superiora secula latitudines exputandæ in hisce veniunt, præstat triangulari inductione, prout prius demonstrata est, calculum absolvere: quamvis ad aliquot secula proxima, quatuor aut quinque retro porroque, nullus sensibilis error tabulis nostris, quæ super demonstratione sequente conduntur, irrepete possit.

Quandoquidem vero super maximas latitudines tam boreas, quam austrinas, maxime commodum & conveniens fuerit, reliquas, quæ undique ab anno orbe importantur, supputare, ac easdem postea per scrupula proportionalia, ab eccentricis diducenda metiri.

Sit itaque, ut prius, A B diameter eclipticæ à diametro orbis planetæ K D in E secta, quo velut centro describatur orbis annus F L C I. quum autem è superioribus manifestum sit, quod angulus inclinationis maximus fit ad boream A E K, cui æqualis in austrum est B E D, manentibus autem reliquis ut supra; sed sumptis in anno orbe extra acronychios situs in F & C punctis, nimirum L & I, & isthinc lineis ad A & K, hinc vero ad B & D emissis, manifestum est, quod quando in hac forma Copernicæ, L ac I tellurem denotent, borea latitudo circa angulum A L K; sed austrina penes B I D resideat. quum autem è superioribus, in singulis, B D distantia planetæ in eccentrico datur à centro E, cuius complementum ad radium duplicatum, nempe 200000 est E K. quapropter cum in orthogonio E A K, angulum ad A eclipticam, rectum perpetuo habente, simul quoque angulus inclinationis ad E in singulis datur; primum ex hisce invenitur E A; deinde ad radium usitatum 100000 reducitur, cuius quoque tangens fit A K; quintam in eadem proportione datur radius orbis E L &c. qui quoque in singulis superius innotuit. Vt autem latus L A compendiosius haberi queat, exeat à radio orbis E L linea continuata, & alia perpendicularis in hanc A H. quum autem A H sinus rectus sit anguli assumpti A E H, erit sinus complementi hujus rectus E H; à quo in hoc casu subducta diametro orbis E L, remanet etiam latus L H datum. hinc facile in orthogonio A L H è duabus sic acquisitis lateribus circa angulum rectum ad H datur quæsumus L A. denique in orthogonio A L K angulum rectum ad eclipticam A habente, quia similiter concessa sunt nunc duo latera circa angulum rectum, enucleatur ipsa latitudo planetæ in angulo A L K mensuranda. eodem plane modo ad austrum demonstratio procedit, postquam & heic ad distantiam planetæ à centro eccentrici E, prius tam reliqua latera E B & B D, quam semidiameter anni orbis E I proportionata fuerint.

Exem-

Exemplum paradeigmatis loco in Saturno dabimus, cuius elongatio à centro eccentrici, circa austrinam latitudinem maximam superius à nobis inventa est 97593 p. & semidiameter orbis 10426 in eadem proportione: denique angulus inclinationis maximæ 2 gr. 31 min. Subducta itaque primum E D 97593 à 200000, relinquitur E K 102407. deinde in orthogonio K A E, ut rectus A, id est sinus totus se habet ad E K, sic sinus rectus K 87 grad. 29 min. ad E A 102308, sed qualium E A est 100000, erit E F semidiameter annui orbis 10191, & A K earundem 4395; est siquidem tangens anguli dati A E K. hisce quasi immutabiliter ad boream latitudinem maximam Saturni concessis, capiatur in circumferentia annui orbis punctum L, distans pro exemplo heic 30 gr. à situ acronychio planetæ seu telluris in F, & educata E L in H, ac demissa perpendiculari ab A, quippe A H erit sinus rectus A H assumpti anguli A E H, seu 30 gra. utputa 50000; sed E H sinus rectus hujus complementi seu 60 grad. qui est 86602. Verum sublato heic E L 10191 ab E H, remanet L H 76411. proinde in orthogonio L H A, quoniam datum est utrumque latus circa angulum rectum ad H, invenitur quæsumum L A tandem 91315. invento itaque nunc L A 91315, & dato prius A K 4395, erit ultimo, in orthogonio L A K, angulum rectum ad A eclipticam perpetuo possidente, (siquidem à tellure L in eclipticam A radius L A velut perpendicularis semper excurrit) angulus A L K 2 grad. 45 $\frac{1}{2}$ minut. penes quem hæret maxima latitudo borealis Saturni etiam in 30 grad. ab oppositione cum vero loco solis in ecliptica distantis. Atqui ad hoc exemplum numeros in area tabularum sequentium latitudinem adinvenimus; quorum diversitates annui orbes singulis inferunt; neque alias, libramenti instar, ut Ptolemæus & Copernicus voluerunt, considerandas agnoscunt; Martis vero latitudinibus, cuius annui orbis semidiameter, ut reliquorum, fixa non est, vix aliter prospici potest, dum in canonem redigantur. Hæ autem quanquam enucleatius super præmissis hypothesibus expedientur, semidiametro orbis utriusque prius ad præscriptam normam correcta: tamen quia hædum multum est, quod heic aberrari poterit, proinde in eundem cum reliquis tabulæ censum easdem etiam è præmissis didicimus computatas rejicimus.

Postremo autem, quod scrupula proportionalia attinet, primo loco tabulæ inserta, ea à canone prosthaphæreōn æquinoctialium prius à nobis super ratione sphærica, quæ ibidem exstat, supputata, huc transtulimus, indifferenter hisce omnibus latitudinibus enucleandis inservitura, siquidem unica sexagenaria proportio omnibus illis, pro inclinationis seu latitudinis angulo, communiter includatur.

Tabula latitudinis trium superiorum planetarum.

o Sig.

Gradus.	Scrup.		Saturni			Iovis		Martis			Gradus.
	Prop.		Borea	Austr.	Borea	Austr.	Borea	Austr.	Borea	Austr.	
	M.	S.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	
0	0	0	2 17	2 16	1	7	1 6	1	9	1 4	30
1	1	3	2 17	2 16	1	7	1 6	1	9	1 4	29
2	2	5	2 17	2 16	1	7	1 6	1	9	1 4	28
3	3	8	2 17	2 16	1	7	1 6	1	9	1 4	27
4	4	10	2 17	2 16	1	7	1 6	1	9	1 4	26
5	5	12	2 17	2 16	1	7	1 6	1	9	1 4	25
6	6	14	2 17	2 16	1	7	1 6	1	9	1 5	24
7	7	16	2 17	2 16	1	7	1 6	1	9	1 5	23
8	8	18	2 17	2 16	1	7	1 6	1	9	1 5	22
9	9	21	2 17	2 16	1	7	1 7	1	9	1 5	21
10	10	23	2 17	2 16	1	7	1 7	1	9	1 5	20
11	11	25	2 17	2 16	1	7	1 7	1	9	1 5	19
12	12	26	2 17	2 16	1	7	1 7	1	9	1 6	18
13	13	27	2 17	2 16	1	7	1 7	1	10	1 6	17
14	14	28	2 17	2 16	1	7	1 7	1	10	1 6	16
15	15	28	2 17	2 16	1	8	1 7	1	10	1 6	15
16	16	29	2 17	2 16	1	8	1 7	1	10	1 7	14
17	17	29	2 17	2 16	1	8	1 7	1	10	1 7	13
18	18	29	2 18	2 17	1	8	1 7	1	10	1 7	12
19	19	30	2 18	2 17	1	8	1 7	1	10	1 7	11
20	20	30	2 18	2 17	1	8	1 7	1	10	1 7	10
21	21	29	2 18	2 17	1	8	1 7	1	10	1 8	9
22	22	28	2 18	2 17	1	8	1 7	1	11	1 8	8
23	23	26	2 18	2 17	1	8	1 7	1	11	1 8	7
24	24	24	2 18	2 17	1	8	1 7	1	11	1 8	6
25	25	22	2 18	2 17	1	8	1 7	1	11	1 9	5
26	26	20	2 18	2 17	1	8	1 7	1	11	1 9	4
27	27	18	2 18	2 17	1	8	1 7	1	11	1 9	3
28	28	16	2 18	2 18	1	9	1 7	1	12	1 9	2
29	29	14	2 18	2 18	1	9	1 8	1	12	1 10	1
30	30	11	2 18	2 18	1	9	1 8	1	12	1 10	0

II Sig.

Tabula

Tabula latitudinis trium superiorum planetarum.

I Sig.

Gradus Scrup.	Saturni				Iovis				Martis				Gradus		
	Propo.		Borea	Austr.	Borea		Austr.	Borea		Austr.	G. M.				
	M.	S.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	I	II	I	II	G. M.	G. M.			
0	30	11	2	18	2	18	I	9	I	8	I	12	I	10	30
1	31	5	2	18	2	18	I	9	I	8	I	12	I	10	29
2	31	58	2	18	2	18	I	9	I	8	I	12	I	10	28
3	32	50	2	18	2	18	I	9	I	8	I	12	I	10	27
4	33	51	2	19	2	18	I	9	I	8	I	12	I	11	26
5	34	31	2	19	2	19	I	9	I	8	I	12	I	11	25
6	35	21	2	19	2	19	I	9	I	8	I	13	I	11	24
7	36	10	2	19	2	19	I	10	I	8	I	13	I	11	23
8	36	58	2	19	2	19	I	10	I	8	I	13	I	12	22
9	37	46	2	19	2	19	I	10	I	9	I	13	I	12	21
10	38	33	2	19	2	19	I	10	I	9	I	13	I	12	20
11	39	20	2	20	2	19	I	10	I	9	I	14	I	12	19
12	40	6	2	20	2	20	I	10	I	9	I	14	I	12	18
13	40	52	2	20	2	20	I	10	I	9	I	14	I	13	17
14	41	37	2	20	2	20	I	10	I	9	I	14	I	13	16
15	42	22	2	21	2	20	I	10	I	9	I	15	I	13	15
16	43	6	2	21	2	20	I	11	I	9	I	15	I	13	14
17	43	49	2	21	2	21	I	11	I	9	I	15	I	14	13
18	44	33	2	21	2	21	I	11	I	9	I	15	I	14	12
19	45	16	2	21	2	21	I	11	I	10	I	16	I	14	11
20	45	58	2	21	2	21	I	11	I	10	I	16	I	14	10
21	46	39	2	21	2	21	I	11	I	10	I	16	I	15	9
22	47	19	2	21	2	22	I	11	I	10	I	16	I	15	8
23	47	57	2	21	2	22	I	11	I	10	I	17	I	15	7
24	48	34	2	22	2	22	I	11	I	10	I	17	I	15	6
25	49	9	2	22	2	22	I	12	I	10	I	17	I	16	5
26	49	43	2	22	2	22	I	12	I	10	I	17	I	16	4
27	50	16	2	22	2	23	I	12	I	10	I	18	I	16	3
28	50	48	2	22	2	23	I	12	I	11	I	18	I	16	2
29	51	19	2	23	2	23	I	12	I	11	I	18	I	17	1
30	51	49	2	23	2	23	I	12	I	11	I	19	I	17	0

10 Sig.

Tabula

Tabula latitudinis trium superiorum planetarum.

2 Sig.

Gradus.	Scru. Prop. M. S.	Saturni				Iovis				Martis				Gradus.	
		Borea		Austr.		Borea		Austr.		Borea		Austr.			
		G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.		
0	51 49	2	23	2	23	1	12	1	11	1	19	1	17	30	
1	52 19	2	23	2	23	1	13	1	11	1	19	1	17	29	
2	52 48	2	23	2	24	1	13	1	11	1	19	1	18	28	
3	53 16	2	23	2	24	1	13	1	12	1	20	1	18	27	
4	53 44	2	23	2	24	1	13	1	12	1	20	1	18	26	
5	54 11	2	23	2	24	1	13	1	12	1	20	1	19	25	
6	54 37	2	24	2	24	1	14	1	12	1	21	1	19	24	
7	55 2	2	24	2	25	1	14	1	12	1	21	1	19	23	
8	55 27	2	24	2	25	1	14	1	13	1	21	1	20	22	
9	55 51	2	24	2	25	1	14	1	13	1	22	1	20	21	
10	56 14	2	24	2	25	1	14	1	13	1	22	1	20	20	
11	56 36	2	24	2	25	1	14	1	13	1	23	1	21	19	
12	56 57	2	25	2	26	1	15	1	14	1	23	1	21	18	
13	57 17	2	25	2	26	1	15	1	14	1	24	1	21	17	
14	57 36	2	25	2	26	1	15	1	14	1	24	1	22	16	
15	57 54	2	25	2	26	1	15	1	14	1	25	1	22	15	
16	58 11	2	26	2	27	1	15	1	15	1	25	1	23	14	
17	58 27	2	26	2	27	1	16	1	15	1	26	1	23	13	
18	58 41	2	26	2	27	1	16	1	15	1	26	1	23	12	
19	58 54	2	26	2	27	1	16	1	15	1	27	1	24	11	
20	59 5	2	27	2	27	1	16	1	16	1	27	1	24	10	
21	59 15	2	27	2	28	1	16	1	16	1	28	1	25	9	
22	59 24	2	27	2	28	1	17	1	16	1	28	1	25	8	
23	59 32	2	27	2	28	1	17	1	16	1	29	1	26	7	
24	59 39	2	28	2	29	1	17	1	17	1	29	1	26	6	
25	59 45	2	28	2	29	1	17	1	17	1	30	1	27	5	
26	59 50	2	28	2	29	1	17	1	17	1	31	1	27	4	
27	59 54	2	29	2	30	1	18	1	17	1	32	1	28	3	
28	59 57	2	29	2	30	1	18	1	17	1	33	1	28	2	
29	59 59	2	29	2	30	1	18	1	18	1	34	1	29	1	
30	60 0	2	30	2	31	1	18	1	18	1	34	1	29	0	

9 Sig.

10 Sig.

Tabula

Tabula latitudinis trium superiorum planetarum.

3 Sig.

Scrupu.	Saturni			Iovis			Martis			
	Proport.		Borea	Austr.	Borea		Austr.	Borea		
	M.	S.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	Austr.	G. M.	G. M.	
0	60	0	2	30	2	31	I	18	I	18
I	59	59	2	30	2	31	I	19	I	18
2	59	57	2	30	2	31	I	19	I	18
3	59	54	2	30	2	31	I	19	I	19
4	59	50	2	31	2	32	I	19	I	19
5	59	45	2	31	2	32	I	20	I	19
6	59	39	2	31	2	32	I	20	I	20
7	59	32	2	32	2	32	I	20	I	20
8	59	29	2	32	2	33	I	20	I	20
9	59	15	2	32	2	33	I	21	I	21
10	59	4	2	32	2	33	I	21	I	21
11	58	54	2	33	2	34	I	21	I	21
12	58	41	2	33	2	34	I	21	I	22
13	58	27	2	33	2	34	I	22	I	22
14	58	11	2	34	2	34	I	22	I	22
15	57	54	2	34	2	35	I	22	I	23
16	57	36	2	34	2	35	I	22	I	23
17	57	17	2	35	2	35	I	23	I	23
18	56	57	2	35	2	36	I	23	I	23
19	56	36	2	35	2	36	I	23	I	24
20	56	14	2	36	2	36	I	23	I	24
21	55	51	2	36	2	37	I	24	I	24
22	55	27	2	36	2	37	I	24	I	25
23	55	2	2	36	2	37	I	24	I	25
24	54	32	2	36	2	37	I	24	I	25
25	54	11	2	37	2	38	I	25	I	26
26	53	44	2	37	2	38	I	25	I	26
27	53	16	2	37	2	38	I	25	I	26
28	52	48	2	38	2	39	I	26	I	27
29	52	19	2	38	2	39	I	26	I	27
30	51	49	2	38	2	39	I	26	I	27

8 Sig.

Li

Tabula

Tabula latitudinis trium superiorum planetarum.

4 Sig.

Scrupu. Proport.	Saturni			Iovis		Martis	
	Borea		Austr.	Borea	Austr.	Borea	Austr.
	M.	S.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.
0	51	49	2 38	2 39	I 26	I 27	2 7 2 3 30
1	51	19	2 38	2 39	I 26	I 28	2 8 2 5 29
2	50	48	2 39	2 39	I 27	I 28	2 10 2 7 28
3	50	16	2 39	2 40	I 27	I 28	2 11 2 9 27
4	49	43	2 39	2 40	I 27	I 28	2 12 2 11 26
5	49	9	2 39	2 40	I 28	I 29	2 14 2 13 25
6	48	34	2 40	2 40	I 28	I 29	2 15 2 15 24
7	47	57	2 40	2 41	I 28	I 29	2 17 2 17 23
8	47	19	2 40	2 41	I 28	I 29	2 19 2 19 22
9	46	39	2 40	2 41	I 29	I 30	2 21 2 21 21
10	45	58	2 40	2 41	I 29	I 30	2 23 2 23 20
11	45	16	2 41	2 42	I 29	I 30	2 25 2 25 19
12	44	33	2 41	2 42	I 30	I 31	2 27 2 28 18
13	43	49	2 41	2 42	I 30	I 31	2 29 2 30 17
14	43	6	2 41	2 42	I 30	I 31	2 31 2 32 16
15	42	22	2 42	2 43	I 30	I 31	2 33 2 35 15
16	41	37	2 42	2 43	I 31	I 32	2 35 2 37 14
17	40	52	2 42	2 43	I 31	I 32	2 37 2 40 13
18	40	6	2 42	2 43	I 31	I 32	2 40 2 43 12
19	39	20	2 43	2 44	I 31	I 32	2 42 2 45 11
20	38	33	2 43	2 44	I 32	I 33	2 45 2 48 10
21	37	46	2 43	2 44	I 32	I 33	2 48 2 52 9
22	36	58	2 43	2 44	I 32	I 33	2 50 2 56 8
23	36	10	2 43	2 44	I 32	I 34	2 52 2 0 7
24	34	21	2 44	2 45	I 33	I 34	2 55 2 4 6
25	33	31	2 44	2 45	I 33	I 34	2 57 2 8 5
26	32	41	2 44	2 45	I 33	I 34	3 0 2 12 4
27	31	50	2 44	2 45	I 33	I 35	3 3 2 16 3
28	31	58	2 45	2 46	I 34	I 35	3 7 2 21 2
29	31	5	2 45	2 46	I 34	I 35	3 10 2 26 1
30	30	11	2 45	2 46	I 34	I 36	3 13 2 32 0

7 Sig.

Tabula

Tabula latitudinis trium superiorum Planetarum.

5 Sig.

Scrupu.	Saturni				Iovis				Martis						
	Proport.		Borea	Austr.	Borea		Austr.	Borea		Austr.	G. M.				
	M.	S.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.	G. M.			
0	30	11	2	45	2	46	1	34	1	36	3	13	3	32	30
1	29	14	2	45	2	46	1	34	1	36	3	15	3	38	29
2	28	16	2	45	2	46	1	35	1	36	3	18	3	44	28
3	27	18	2	45	2	46	1	35	1	36	3	20	3	50	27
4	26	20	2	46	2	47	1	35	1	36	3	22	3	56	26
5	25	22	2	46	2	47	1	35	1	37	3	25	4	2	25
6	24	24	2	46	2	47	1	35	1	37	3	28	4	8	24
7	23	26	2	46	2	47	1	35	1	37	3	32	4	14	23
8	22	28	2	46	2	47	1	36	1	37	3	36	4	21	22
9	21	29	2	46	2	47	1	36	1	37	3	40	4	28	21
10	20	30	2	47	2	47	1	36	1	38	3	44	4	35	20
11	19	30	2	47	2	48	1	36	1	38	3	48	4	42	19
12	18	29	2	47	2	48	1	36	1	38	3	52	4	50	18
13	17	29	2	47	2	48	1	37	1	38	3	56	4	58	17
14	16	29	2	47	2	48	1	37	1	38	4	0	5	6	16
15	15	28	2	47	2	48	1	37	1	38	4	4	5	14	15
16	14	28	2	47	2	48	1	37	1	39	4	7	5	22	14
17	13	27	2	47	2	48	1	37	1	39	4	10	5	31	13
18	12	26	2	47	2	48	1	37	1	39	4	13	5	39	12
19	11	25	2	47	2	49	1	37	1	39	4	15	5	47	11
20	10	23	2	48	2	49	1	37	1	39	4	17	5	55	10
21	9	21	2	48	2	49	1	37	1	39	4	19	6	3	9
22	8	18	2	48	2	49	1	37	1	39	4	21	6	11	8
23	7	16	2	48	2	49	1	37	1	39	4	23	6	18	7
24	6	14	2	48	2	49	1	38	1	39	4	25	6	24	6
25	5	12	2	48	2	49	1	38	1	40	4	26	6	29	5
26	4	10	2	48	2	49	1	38	1	40	4	27	6	34	4
27	3	8	2	48	2	49	1	38	1	40	4	28	6	38	3
28	2	5	2	48	2	49	1	38	1	40	4	29	6	42	2
29	1	3	2	48	2	49	1	38	1	40	4	30	6	45	1
30	0	0	2	48	2	49	1	38	1	40	4	31	6	47	•

6 Sig.

L 1 2

CA-

CAPVT XVI.

De numeratione latitudinum trium superiorum planetarum.

AD latitudinem investigationem, quoniam duo in primis requiruntur; distantia vera planetae in orbe eccentrici à nodo latitudinis boreo, per quam scrupula proportionalia offeruntur, & anomalia orbis anni vera, cuius beneficio latitudines juxta inclinationes seu digressiones ab ecliptica maximas exputatae reperiuntur; ad datum itaque tempus à Christi incarnatione, retro aut porro primo è tabulis mediorum motuum latitudinem in hisce tribus invenitur motus seu situs nodi borei, vel intersectionis viæ planetae cum ecliptica in boream scandentis. Quo quæsito atque longitudini verae eccentrici planetae, à medio æquinoctio verno subducto, relinquuntur distantia à dicto nodo boreo, per quam in tabula proxima queruntur atque exscribuntur scrupula proportionalia congruentia. Deinde per anomaliam anni orbis veram similiter ipsa planetæ latitudo, quæ offertur borea, quo usque distantia præmissa eccentrici planetæ à nodo boreo semicirculum nondum compleverit; postea vero austrina. Hæc autem latitudo inclinationi maximæ in omni situ planetæ terræ vel soli congruens, quæ in scrupula proportionalia prius servata excepta seu multiplicata fuerit, gignitur tandem vera planetæ latitudo.

In Marte autem quum *ἀπειρότας* latitudinem intendamus, methodo triangulare præmissa utendum est, postquam distantia planetæ hujus non modo à centro eccentrici, sed terra quoque concessa fuerit, ut in exemplo superius ostensum fuit.

Exemplum in Saturno.

Exempla latitudinum in hisce planetis duplia adferimus, altera domestica, id est, earum quæ à nobis in Huena observatae sunt, quæ præmissis longitudinum exemplis annexæ reperiuntur; altera è vetustissimis observationum monumentis, in quibus; quoad fieri potest, vestigia mutationis eclipticæ experiemur. Et quia in paratu sunt, quæ ad hæc cuncta, præter medias nodorum progressiones, requiruntur, eas igitur primo extrahemus; deinde cætera adjiciemus.

Anno 1595, mense Martio die 17 hora 7*1*/*2*, quo tempore latitudinem quoque Saturni superius deprehensam notavimus 56*1*/*2* m. merid. invenitur è tabulis præmissis nodus boreus latitudinis Saturni 3 fig. 20 gr. 16 min. Sed longitudine eccentrici vera fuit 2 fig. 28 gr. 48 m. à qua cum nodus auferatur, remanent 11 fig. 8 gr. 32 min. quibus in tabula respondent scrupula proportionalia 21 gr. 56 min. è quibus quoque cognoscí poterit, quod latitudo meridionalis sit futura, quod semicirculum numerus ille excedat. Porro anomalia anni orbis coæquata 9 fig. 7 gr. 41 min. cui respondet latitudo meridionalis in tabula 2 gr. 28 min. quæ in scrupula proportionalia servata 22 m. 56 sec. ducta, relinquunt latitudinem supputatam 0 gr. 53*1*/*2* m. differentia observata saltem ad 2*1*/*2* min. se extende.

Exemplum in Iove.

Eodem anno 1591, Aprilis d. 14, h. 11 reperta est ex observatione latitudo Iovis 1 gr. 23*1*/*2* min. borea.

	<i>Sig.</i>	<i>Gr.</i>	<i>Mi.</i>
Ad idem tempus invenitur nodus boreus	3	6	51
Item longitudine vera eccentrici	7	12	19
Vnde anomalia pro scrupulis proportion.	4	5	28
Et ipsa scrupula proportionalia respondentia		48	53
Anomalia anni orbis vera	5	21	39
Cui respondet latitudo borea		1	37
Quæ in scrupula proportionalia ducta relinquunt veram, scilicet latitudinem quæsิตam		1	19 B +
Differentia igitur 4 <i>1</i> / <i>2</i> per refractionem Iovialis jubaris quasi in medio in consti- tuti facile excusabitur.			Exem-